

FLORENTIN SMARANDACHE

POPASURI SCRITORICEȘTI

pe Olt și Oltet

-VOLUM ANTOLOGIC-

*Sitech
&
Education Publisher*

FLORENTIN SMARANDACHE
POPASURI SCRITORICEȘTI
pe Olt și Olteț

*Dedic această carte părinților mei,
Maria și Gheorghe SMARANDACHE
și fiilor mei,
MIHAI și SILVIU SMARANDACHE*

FLORENTIN SMARANDACHE

**POPASURI
SCRIITORICEȘTI
pe Olt și Olteț**

- VOLUM ANTOLOGIC -

*Editura SITECH
Craiova, 2013
Education Publisher
Columbus, 2013*

COPERTA & TEHNOREDACTARE ELENA PĂTRUOI

© 2013 Autorul

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate autorului. Orice reproducere integrală sau parțială, prin orice procedeu, a unor pagini din această lucrare, efectuate fără autorizația autorului este ilicită și constituie o contrafacere. Sunt acceptate reproduceri strict rezervate utilizării sau citării justificate de interes științific, cu specificarea respectivei citări.

© 2013 Editura SITECH Craiova. All rights reserved. This book is protected by copyright. No part of this book may be reproduced in any form or by any means, including photocopying or using any information storage and retrieval system without written permission from the copyright owner.

Editura SITECH din Craiova este acreditată pentru editare de carte științifică de către Consiliul Național al Cercetării Științifice, organ consultativ al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

© Education Publisher, 1313 Chesapeake, Columbus, Ohio.
ISBN: 9781599732558

Toți avem propriile noastre mașini ale timpului. Unele ne duc înapoi, se numesc amintiri. Altele ne duc înainte, se numesc visuri. – *Jeremy Irons*

Regretul pentru lucrurile pe care le-ai făcut se poate stinge cu timpul, însă regretul pentru ceva ce nu ai făcut nu are consolare – *Sydney J. Harris*

Timpul, această veche balanță de aur care judecă și plătește – *Victor Hugo*

Timpul schimbă florile câmpului, dar nu poate schimba strălucirea aurului din adâncuri – *Nicolae Iorga*

SUMAR

Prefață	6
Valeriu Anania	9
Bogdan Amaru	18
Alte personalități din Tetoiu	23
Nicolae Bălașa	24
Ștefan Dumitrescu	48
Alte personalități din Valea Mare	68
Dumitru Gherghina	70
Alte personalități din Rusănești	84
Virgil Ierunca	86
Gib Mihăescu	94
Alexandru Oprea	101
Alte personalități din Bălcești	104
Petrache Poenaru	107
Ioan Șt. Popa	111
Irineu Popa	112
Marin Popescu - Diculescu	118
Elena Adriana Răducan	133
Dinu Săraru	162
Florentin Smarandache	165
Beatrice Silvia Sorescu	189
George Sorescu	198
Ion Sorescu	209
Marin Sorescu	212
Alți scriitori din Bulzești	227
George Țârnea	228
Al. Florin Țene	238
Personalități din județul Vâlcea	256-282

PREFAȚĂ

POPASURI SCRITORICEȘTI probează un mai vechi gând al meu de a reuni într-o carte poeți și scriitori, născuți în aceeași arie geografică, spațiul însemnând, poate, un nucleu de inspirație.

Scriitori eleganți, cu radicale convingeri, abordează în operele lor atotcuprinderea, atracția vagului prinsă în zbateri de lumină, tumultul vieții, toate constituindu-se în semne distinctive ale unui memento.

Elementara spontaneitate transformă instanțele sufletești într-un veritabil stadiu de creație.

Acest volum antologic urmărește evolutiv parcursul scriitorilor, care-și agață ispitele sufletești de vaierul vorbelor purtate pe aripi de timp. Dubla determinare, trecut și viitor, dăruiește oamenilor și locurilor înțelepciunea și diversitatea preocupărilor.

Simțul neobosit al detaliului, sublimele gânduri, dinamismul nepotolit al veacului, necum al scriitorilor, împodobesc atmosfera de idei, desprinsă din creațiile celor prezentați în volum, în ordine strict alfabetică.

Un dezinvolt răsfăț al ideilor ce curg din toate părțile, oferă cititorului împăcarea cu

timpul, reiterarea începutului, instrumentele prin care cugetul își proclamă infinite simetrii lăuntrice.

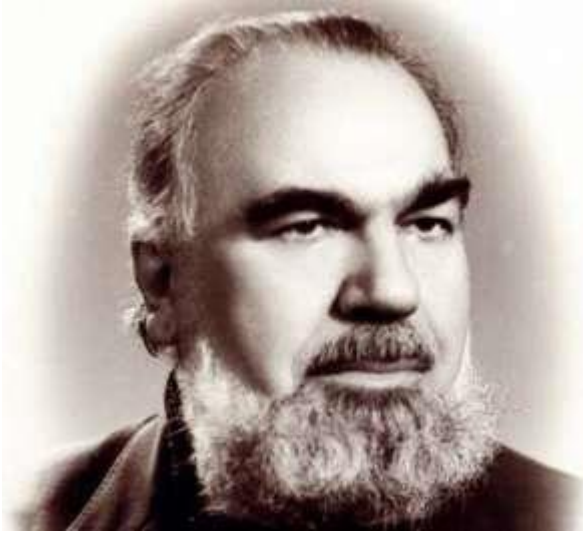
Florentin Smarandache

HARTA JUDEȚULUI VÂLCEA

VALERIU ANANIA

VALERIU ANANIA s-a născut la data de 18 martie 1921 din părinții Ana și Vasile Anania, în comuna Glăvile-Piteșteana, județul Vâlcea. Numele de mirean - *Bartolomeu Anania* . A fost un scriitor și cleric ortodox român . A urmat școala primară în satul natal, apoi cursul secundar l-a făcut la București. S-a înscris la *Seminarul Teologic Central* din București ale cărui cursuri le-a urmat în perioada 1933-1941. Obține diploma de bacalaureat

în urma examenului susținut la liceul "Mihai Viteazul" (1943).

La 2 februarie 1942 s-a călugărit la Mănăstirea Antim din București, dându-i-se numele de *Bartolomeu*. În același an, la 15 martie 1942, a fost hirotonit ierodiacon, slujind în această calitate la Mănăstirile Polovragi și Baia de Arieș.

În toamna anului 1944 s-a înscris ca student la Facultatea de Medicină și la Conservatorul de Muzică din Cluj, după ce Ardealul de Nord a revenit sub administrație românească. Conduce greva studentească cu caracter *anticomunist*, contra guvernului condus de Petru Groza, din cauza organizării acestei greve a fost exmatriculat în anul 1947, după care a ajuns stareț la Mănăstirea Toplița, atunci în județul Mureș, din acel timp.

Din 1993 și până la moarte a fost arhiepiscop al Arhiepiscopiei Vadului, Feleacului și Clujului (până în 2005 în cadrul Mitropoliei Ardealului).

În anul 2006 a devenit primul mitropolit al Mitropoliei Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului

ACTIVITATEA

1948-1949 a fost intendent la Palatul Patriarhal
1949-1950, inspector patriarhal pentru învățământul bisericesc.

1950-1951 a fost asistent la catedra de *Istorie Bisericească Universală* la *Institutul Teologic Universitar* din București

1951-1952, decan al *Centrului de Îndrumare Misionară și Socială a Clerului*, la Curtea de Argeș.

1952-1958 a deținut funcția de director al bibliotecii patriarhale din București. Conform mărturiilor

În anul 1958 a fost din nou arestat, sub acuzația de activitate legionară înainte de 23 august 1944. A fost condamnat de către Tribunalul Militar Ploiești la 25 de ani de muncă silnică pentru "*uneltire contra ordinii sociale*". Și-a ispășit pedeapsa în Închisoarea Aiud, la secția "politici", unde a făcut parte dintr-un comitet de reeducare.

În timpul detenției i-a murit mama, iar el a fost înștiințat de acest fapt de către fratele lui, închis și el în aceeași închisoare. În 1964 a fost eliberat, împreună cu alți deținuți politici, în urma unui decret dat de autorități pentru anularea detenției politice.

În 1966 este trimis în Statele Unite ale Americii, unde a îndeplinit mai multe funcții în cadrul *Arhiepiscopiei Ortodoxe Române*: secretar eparhial, consilier cultural, secretar general al Congresului bisericesc, director al Serviciului "Publicații". În anul 1967 a fost hirotonit ieromonah de către Arhiepiscopul Victorin, acordându-i-se din partea Sfântului Sinod rangul de arhimandrit. A

ținut numeroase conferințe și a făcut parte din mai multe delegații ale Bisericii Ortodoxe Române peste hotare. Este membru fondator al Comitetului Sălii Românești din Detroit, avându-l ca invitat la dineul de promovare din 21 mai 1976, pe laureatul Premiului Nobel, George Emil Palade

A participat la diverse conferințe în Detroit, Chicago, Windsor și Honolulu.

După reîntoarcerea în țară a fost director al *Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române*, între anii 1976-1982.

În anul 1982 se va retrage la Mănăstirea Vărațic, pentru a se dedica scrisului.

Operei sale scriitoricești, deosebit de bogată, va adăuga una de excepție: *diortosirea și adnotarea Sfintei Scripturi*, după Septuaginta, într-o limbă frumoasă și curgătoare. Această lucrare o va elabora și desăvârși după alegerea ca Arhiepiscop al Vadului, Feleacului și Clujului, la 21 ianuarie 1993.

La 21 ianuarie 1993 a fost ales arhiepiscop al Vadului, Feleacului și Clujului.

S-a afirmat în literatură încă de pe băncile școlii, făcându-și debutul în anul 1936 la revista "*Vremea*", apoi la revista "*Dacia Rediviva*", al cărei redactor principal a și fost. După ani a colaborat la revistele: "*Gazeta Literară*", "*Luceafărul*", "*Magazin Istoric*", "*Ateneu*" și altele.

A publicat în revistele centrale bisericești, "Glasul Bisericii", "Mitropolia Olteniei", buletinul și calendarul "Credința" din Detroit, "Renașterea" din Cluj (unele sub pseudonimul Vartolomeu Diacul.

ACTIVITATEA DE DRAMATURG

Miorița (1966);

Meșterul Manole (1968);

Du-te vreme, vino, vreme! (1969);

Păhărelul cu nectar (fantezie pentru copii-1969);
Steaua Zimbrului (1971);

Poeme cu măști (1972).

Acestea au fost puse în scenă de o serie de teatre ale țării: "Barbu Ștefănescu Delavrancea" din București, "Alexandru Davila" din Pitești, și teatrul din Baia Mare etc.

În anul 1982 a obținut *Premiul pentru Dramaturgie* al Uniunii Scriitorilor din România. În anul 1978 devine membru al Uniunii Scriitorilor din România.

I-au apărut volumele de poezii:

"Geneze" (1971), "Istoriei agrippine" (1976),

"File de acatist" (1981), "Anamneze" (1984),

"Imn Eminescului în nouăsprezece cânturi" (1992),

"Poezie religioasă românească modernă" (1992).

La acestea se adaugă volumele de proză și de eseuri:

"Greul Pământului" (1982)

"Rotonda plopilor aprinși" (1983)

Albumul "Cerurile Oltului" (1990)

"Amintirile peregrinului Apter" (1991)

Romanul exotic "Străinii din Kipukua" (1979)

și multe altele.

Este prezent în: *Streiflicht – Eine Auswahl zeitgenössischer rumänischer Lyrik* (81 rumänische Autoren), - "Lumina piezișă", antologie bilingvă româno-germană, de Christian W. Schenk cuprinzând 81 de autori români, Dionysos Verlag 1994, ISBN 3980387119

FRAGMENTE DIN MEMORIILE LUI BARTOLOMEU ANANIA

Printre puținii credincioși de peste săptămână se ivise și o tânără doamna, plăcută la chip, blondă, cu ochi albaștri, îmbrăcată totdeauna corect. Intră în biserică, [...] își pune genunchii pe lespede goală, de piatră și rămânea așa în tot timpul slujbei, un ceas și două, cu ochii în altar, fără să se miște. Devenise o prezență obișnuită, o vedeam zilnic și uneori mă întrebam ce anume dureri îi vor fi bântuind sufletul, de'ncearca izbăvire în atâta rugăciune și îngenunchere.

[...] Mă întorceam pe o străduță slab luminată, când m-am întâlnit cu tânăra doamnă. Părea că mă așteaptă. Mi-a zis bună seara, a intrat cu destulă finețe într-o conversație de ordin foarte general, apoi s-a schimbat la față și a izbucnit într-o foarte patetică, aproape tragică, mărturisire amoroasă. Am încrăcnițit. Nici nu mă uitam împrejur, de teamă să nu mă vadă, să n-o audă cineva. Vorbele cădeau clocotitoare, ochii îi străluceau în lacrimi. Mi-am îngăimăt până la urmă uimirea că pe toate acestea le aud de la o ființă cu atâta evlavie și putere de rugăciune și am aflat că de mai multe săptămâni i se ruga fierbinte lui Dumnezeu, și cu sinceritate, să-i dăruiască o singura zi sau un singur ceas cu necunoscutul călugăr de la strană. Mi-am simțit obrazul mângâiat de o mână tremurândă și am fugit pe strada goală, năucit, spre poarta mânăstirii. De atunci nu am mai văzut-o.

[...]

Lung e drumul Clujului, lungă era și Calea Moșilor prin care eu, călugărul Vartolomeu, intram în plină aventură, închinat cu desăvârșire unor evenimente care mă solicitau. [...] De cum am ajuns, mi-am dat jos rasa și dulama, am îmbrăcat o bluza de sport, mi-am ras barba și mustața, Suciu mi-a retezat părul, în care am ales o cărare pe stânga și un zbenghi pe sprânceana dreaptă. Mă uitam în oglindă și mă

gândeam când anume mă travestisem: acum, sau mai demult, la Mănăstirea Antim ? Odată cu ținuta civilă mi se schimbaseră parcă și mișcărilor, mergeam altfel, mai degajat. Țineam cu ușurință mâinile în buzunarele pantalonilor.

[...]

Una din principalele mele griji era sa fiu la curent cu spiritul maselor studentești [...]. așa se face că am ieșit odată, împreună cu el [Suciu], la un sondaj direct și am intrat într-o berărie, la subsol, plină de studenți și de halbe. M-am amestecat printre ei, la o masa, am comandat bere, Suciu m-a prezentat ca pe un Ionescu, prieten de-al lui, student la București. De la bun început mi-am dat seama că se vorbea numai de grevă, de aspectele ei recente și de “Părintele”. Nu mi se mai rostea numele, mi se spunea simplu “Părintele”. [...] “Părintele” căpătase proporții fantastice, faptul că era și nu era prezent îi dăduse o aureola de mit; toată Poliția și Siguranța îl căutau și nu-l aflau, dar cuvântul lui apărea zilnic, nu se știe de unde, sub iscălitura proprie; [...] Ascultam sceptic, mă gândeam, amuzat, la Zalmoxis al lui Blaga, am îndrăznit să iau cuvântul și să-mi temperez interlocutorii în sensul că am auzit și eu câte ceva despre acest “părinte” prin alte părți, că e un om aproape comun, dar înzestrat cu darul pozei și al imposturii, că de ce nu-și vede el de cădelniță și o

face la Cluj pe Popa Șapcă... Cred ca m-am întins cam mult și am apăsat prea tare pe unele calificative, căci cei din preajma se încruntau, își făceau semne din ochi, vădit se întăritaseră, așa încât Suci, care mă tot lovide cu piciorul pe sub masă, m-a luat de mână și m-a scos repede afară, ca să scap nebătut.

BOGDAN AMARU

BOGDAN AMARU (pseudonim al lui ALEXANDRU PÂRÂIANU) s-a născut la 6 aprilie 1907, în satul BUDELE, comuna TETOIU, județul Vâlcea – d. 27 octombrie 1936, București). A decedat la 29 de ani și jumătate. A fost al treilea copil după Costel (preot), Dinuța (mare doamnă, căsătorită cu Gheorghe Giulescu din Giulești) din familia lui Nicolae și Ana Pârâianu, oameni gospodari și bine înstăriți cu rădăcini din arborele genealogic al marelui neam boieresc al Pârâienilor de pe Valea Oltețului, mezin fiind Nicu (avocat).

Este cunoscut ca poet, prozator, dramaturg și publicist. Urmează clasele primare la Nenciulești - Vâlcea, apoi Liceul „Alexandru Lahovary” din Râmnicu Vâlcea, Facultatea de Litere și Filosofie din București (1928, întreruptă în 1930), Conservatorul din București, secția de Artă Dramatică (1930-1933). A fost funcționar la Episcopia Râmnicului și a Noului Severin (ca elev), impiegat la Ministerul Cultelor (ca student). Satul Budele se află în partea de sud a județului Vâlcea aparținând comunei Tetoiu.

Localitatea Budele se află pe valea pârâului cu același nume și este formată din aproximativ 120 de familii. Sărac, bolnav de plămâni, cu o tentativă de sinucidere, a frecventat Cenaclul Sburătorul,

făcându-se remarcat de marii scriitori ai vremii. A scris poezii, piese de teatru, proze inspirate din viața satelor sărace (*Mizeria satelor de provincie*) și din mahalalele înfometate (*Iarna la periferie*), a scris publicistică și reportaje.

CASA MEMORIALĂ BOGDAN AMARU

A fost apreciat de Mircea Eliade pentru un roman ce s-a pierdut (*Amor vagabnd*, 1934); scrierile sale, risipite prin publicațiile vremii, nu au fost editate decât în 1973, de Mircea Handoca: *Goana după fluturi*. Drama scurtei sale vieți de poet a emoționat, intelectualii din județul Vâlcea îl evocă cu insistență; o stradă din Râmnicu Vâlcea îi poartă numele, iar casa părintească din Budele-Tetoiu a devenit Casă Memorială, tot aici se află Fundația Culturală „Bogdan Amaru”, fundație care are

menirea să promoveze adevăratele valori spirituale din zonă și nu numai.

Debutază cu proză la „Calendarul” (1932). A colaborat la „Adevărul”, „Cadran”, „Cuvântul liber”, „Facla”, „Dimineța”, „Iot”, „Rampa”, „Viața literară”, „Vremea” și „Reporter”. Frecventează cenaclul Sburătorul, fiind remarcat nu doar de E. Lovinescu, dar și de G.M. Zamfirescu, M. Sadoveanu, G. Ibrăileanu, G. Topârceanu, Mircea Eliade și Eugen Jebeleanu. Abia în 1973 Mircea Handoca îi editează un volum de schițe și nuvele, *Goana după fluturi*.

La începutul anului 1931 face parte din comitetul de conducere al revistei „Cuvântul nostru”, din paginile căreia păstrăm zestrea lui poetică: Dorința, Închinare, Romanță banală și Preludiu de iarnă. După absolvirea Conservatorului, în 1933, face parte din gruparea *Masca* condusă de George Mihail Zamfirescu, ca actor. Personajele din prozelor sale aparțin lumii rurale (schițele *Mizeria satelor provinciale*, *Moș Crăciun pe ulițele satului*) sau periferiei bucureștene (*Capitala la periferie*, *Bal și amor la mahala*, *Iarna la periferie*), prezentând „oameni veșnic flămânzi după o bucată de pâine, după dreptate, după o lingură de sare sau de mângâiere. Și când praful se alege de toate visele lor se logodesc cu moartea.”

În perioada anilor 1933 – 1935 scrie intens, așa cum însuși mărturisește într-o scrisoare adresată

fratelui său mai mic – Nicu: „Trebuie să citesc mult, să trăiesc mult și să scriu mult...[...] Până acum am trăit în viitor. Trebuie să trăiesc adânc în prezent, ca să pot avea vreodată un trecut”.

GOANA DUPĂ FLUTURI - piesa lui reprezentativă - a fost scrisă în anul 1933 ca și alte multe scrieri din această perioadă, după cum se angajase anterior. Cele mai multe dintre ele, printre care se aflau romanul „Amor vagabond „ și nuvela „Marița”, au dispărut o dată cu casa fratelui său, Costel, preot la Murgași, în urma distrugerii ei de către o bombă în timpul războiului. În urma semnării unui Contract cu Editura Fundațiilor, prin care se angaja să scrie o monografie a Craiovei, Bogdan Amaru se deplasează în capitala Olteniei pentru documentare. Cu materialul adunat pleacă de la Craiova la Budele, unde putea să redacteze lucrarea în liniște. Între timp se îmbolnăvește, capătă o pneumonie. Se luptă cu boala și cu scrisul, în timp ce publică asiduu numeroase schițe, nuvele, cronici literare, recenzii, poezii etc., dar multe scrieri rămân nepublicate.

Se internează la Spitalul din Râmnicu Vâlcea. Boala se agravează. Este internat la Spitalul *Filantropia* din Craiova. Încearcă să termine Monografia Craiovei, dar boala nu-l slăbește și-l macină psihic și fizic. Într-o scrisoare se destăinuie:

Nici puterea de a visa nu o mai am. Acum gândul meu nu mai zboară spre viitor!.

În dimineața zilei de 28 octombrie 1936, își găsește sfârșitul, la numai 29 de ani și jumătate. A fost înmormântat, pe o vreme de toamnă mohorâtă, în Cimitirul Bisericii din satul Nenciulești, unde, și astăzi, o cruce din marmură albă mai amintește de trecerea lui prin lume.

În memoria tânărului poet, eseist, critic literar și dramaturg, ca o recunoaștere a talentului său literar incontestabil, s-a organizat *Festivalul Național de Dramaturgie Goana după fluturi – Bogdan Amaru*.

ALTE PERSONALITĂȚI DIN TETOIU - VÂLCEA

BOGDAN AMARU – scriitor
BUREȚEA EMILIAN - cercetător
CALOTA EMIL - poet,
CIRLOGANESCU MARCEL - cercetător
CRISTEA MIRCEA - poet
DIACONU ION - poet si dramaturg
DIACONU MIRCEA - cercetător
GURAN MARIA - cercetător științific
GURAN MIRCEA - cercetător
IONESCU ALEXANDRU - publicist
IORDACHE MARIN - publicist
MITRANA DUMITRU -
 istoric și critic literar, folclorist
PÂRÂIANU ION - publicist
PETRE EMIL - cercetător
PETRE NICOLAE - cercetător, publicist
POPA LICU - publicist
POP MARȚIAN AL. - actor
VLAD ION – cercetător

NICOLAE BĂLAȘA

NICOLAE BĂLAȘA s-a născut pe 4 martie, 1956, localitatea BULZEȘTI, județul Dolj.

STUDII

- Facultatea de Utilaj Tehnologic, București, 1980, examenul de licență luat cu media 10, media generală de absolvire: 9,52 (nouă și 52%)

- Universitatea din Craiova, Facultatea de Istorie, Filosofie – Sociologie, secția Filosofie – Sociologie, promoția 2000, Examenul de licență luat cu media 10, media generală de absolvire: 9,69 (nouă și 69%)

- Doctorat în filosofie, Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Științe Politice, Filosofie și

Științele Comunicării – Teza de doctorat:
„Comunicare și Înțelegere” , 2004.

LOCUL DE MUNCĂ: Consiliul Național al
Audiovizualului, București, bulevardul: Libertății,
nr. 14, sector 5.

LUCRĂRI PUBLICATE:

1. *BLESTEME*, roman, Editura Spirit
Românesc, Craiova, 1995, nr. pagini: 235.

2. *PE APA SAMBETEI*, roman, Editura
Horion, Craiova, 1998, nr. pagini: 163.

3. *ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA MASS
MEDIA ÎN OLTENIA*, Editura Spirit Românesc,
Craiova, 2000, nr. pagini: 160.

4. *COMUNICARE ȘI NATURA ÎNȚELEGERII
UMANE*, Revista Lamura, nr. 36, 37, 38, p. 24,
2004.

5. *LA ÎNCEPUT A FOST CUVÂNTUL*
(Antologie a Societății Scriitorilor Olteni), Editura
Societății Scriitorilor Olteni, 2001, *Pe apa sâmbetei*
, ediția a II a – fragment și note.

6. „*Text și discurs*” - Analele Universității din
Craiova, 2005;

7. *COMUNICARE ȘI ÎNȚELEGERE*, Editura
NEWEST, Târgu Jiu, 2005, nr. pagini 219;

8. *MEDALIONUL LITERAR – STRUCTURĂ
PERMANENTĂ DE CULTURĂ ȘI EDUCAȚIE*,
Puntea Frântă și căderea spre niciunde – fragment,

Comunicare și înțelegere, p.p. 206-213, Editura Ramuri, Craiova, 2006;

9. *PUNTEA FRÂNTĂ ȘI CĂDEREA SPRE NICIUNDE*, roman, Editura NEWEST, Târgu Jiu, 2006, nr. pagini:335

10. *PUNTEA FRÂNTĂ ȘI CĂDEREA SPRE NICIUNDE*, roman, republicat integral în săptămânalul socio-cultural *Timpul*, Gorj, începând cu nr. 360 din săptămâna 26 01- 01 02 2007.

11. *TIPURI DE DISCURS*, *Revista de Sociologie*, Universitatea Craiova, 2007;

12. *MĂTĂNIILE ALEXANDREI*, roman, Editura NEWEST, Târgu Jiu, 2008, nr. pagini 195;

13. *MĂTĂNIILE ALEXANDREI*, roman, republicat integral, în săptămânalul socio-cultural *Timpul*, Gorj, începând cu nr.10 (418) din saptamana 07-13 martie 2008;

14. *MĂTĂNIILE ALEXANDREI*, roman - s-au publicat fragmente din carte în revista de cultură *Destine Literare – Canada*, nr 2/2008, 3 și 4/2009;

15. *VĂMILE APOCALIPSEI*, roman, Editura NEWEST, Târgu Jiu, 2009, nr. pagini 535 p. ;

16. *VĂMILE APOCALIPSEI*, roman, republicat integral, în săptămânalul socio-cultural *Timpul*, Gorj, începând cu nr 454 din saptamana 14-20 noiembrie 2008;

17. *ACVARIUL CU FĂȚE*, roman, Editura NEWEST, Târgu Jiu, 2010, nr. pagini 309 p.

18. *ACVARIUL CU FĂȚE*, roman – s-a publicat, în serial, în revista de cultură *Destine Literare - Canada*, începând cu nr. 5/2009 ;

19. *ACVARIUL CU FĂȚE*, roman – s-a publicat, în serial, în cotidianul Observatorul din Toronto - Canada, începând cu decembrie, 2009;
20. *VIAȚA CA ILUZIE ȘI CLIPA CA DESTIN*, roman, Editura Măiastra, Târgu Jiu, 2011, nr. pagini 183 p.
21. *PREȚ PE DISPREȚ*, teatru, Ed. Măiastra, Tg. Jiu, 2011, nr. pagini 79 p.
22. *PREȚ PE DISPREȚ*, teatru, publicată integral în Obsevatorul Toronto, Canada, 2011
23. *SUB SEMNUL ÎNTREBĂRII*, Eseuri, Ediția I, Ed. Apostrof MJM, Craiova, 2012, nr. pagini 269, carte tiprită cu srijinul Primăriei și Consiliului Local Craiova;
24. *SUB SEMNUL ÎNTREBĂRII*, Eseuri, Ediția II, Ed. Apostrof, MJM , Craiova, 2012, nr. pagini 271; carte tiprită cu srijinul Consiliului Județean Dolj și Bilbliotecii Aman;
25. *LACRIMI ȘI BANI*, Roman eseu, Ed. Apostrof, MJM , Craiova, 2013, nr. Pagini 145; carte tiprită cu srijinul Consiliului Județean Dolj și Bilbliotecii Aman;
- 26 *TEATRU*, Teatru-comedie, Ed. Apostrof, MJM , Craiova, 2013, nr. Pagini 162; carte tiprită cu srijinul Consiliului Județean Dolj și Bilbliotecii Aman;
27. *SLUGLUGĂ LA DĂRLOAGĂ* – teatru, comedie, Editura Autograf MJM, 2013, 61p.
- 28 *BANI ȘI SUSPINE*, roman-eseu, Editura Autograf MJM, 2013, 153 p.

ARTICOLE PUBLICATE:

Observatorul – Toronto, Canada, *Destine Literare* – Montreal, Canada, *Agero* – Stuttgart, Germania, *Basarabia Literară*, Chișinău, *Pagini Românești* – Noua Zeelandă, *Bruxel Mission* – Bruxelles, *Phoenix Mission* - California *Oglinda*, *Poesis*, *Agora Literară*, *Art-emis* –România, *Timpul*, *Ghimpele*, *Demnitar Magazin*, *Constelații Diamantine* etc.

Principalele adrese de internet la care am publicat diverse articole până la data de 31 01 2011: peste 250 articole.

Lucrări în curs de apariție: *Sara – Roman*, volumul 2

REFERINȚE CRITICE ȘI RECOMANDĂRI:

Alexandru Olaru, *George Sorescu*, *George Popescu*, *Marius Ghica*, *Lucian Cherata*, *Alexandru Spînu*, *Dumitru Micu*, *Emil Mladin*, *Marian Barbu*, *Mariana Medrega*, *Mircea Canțar*, *Gabriela Mladin*, *Gabriela Păsărin*, *Mircea Pospai*, *Dan Lupescu*, *Ovidiu Ghidirmic*, *C. M. Popa*, *Ioana Pârvulescu*, *Tudor Nedelcea*, *George Geafir*, *Alex Cetățeanu s.a.*

„După atâtea romane-maculatură apărute până în 1989 și făcute întru proslăvire colectivizării în România, a venit vremea să se spună adevărul despre un proces de o brutalitate împinsă în

*nefiresc, cu consecințe pe care acest popor le va resimți – nu numai în perimetrul rural - decenii la rând. **Blesteme**, al lui Nicolae Bălașa, este un roman al demascării. [...] Cartea are caracter de document; decupând **Blestemele**, un regizor ar putea realiza destul de lesne un film grotesc.”*
Luceafărul nr 9/miercuri 8 martie 1995 .

*„Romanul lui Nicolae Bălașa, **Pe apa sâmbetei**, evocă cu har epoca încărcată de neliniști majore, ce au încercat țărănimea din țara noastră, prilejuite de acea colectivizare forțată care a dus populația sătească la sapa de lemn, la sărăcie, la mizerie. [...] Romanul nu este confecționat ad-hoc, imediat după revoluție, ci este elaborat cu mult timp înainte. Nu a putut apărea atunci, căci reprezintă drama colectivizării țăranilor, ce constituie un document al unor triste evenimente ce au răpit dreptul la proprietate, la muncă, la viață, a sătenilor aproape o jumătate de veac.*

*Cu toate aceste implicații politice inerente, romanul **Pe Apa Sambetei** este scris de un cunoscător adevărat al acelor vremuri, este o opera literară, cu reale calități literare, expresive și tehnice ce filiază un nou Marin Preda”*
recomandare, **Prof. univ.dr Alexandru Olaru**

*„În romanul **Blesteme** –autor Nicolae Bălașa – totul este intuit și construit din interior. Actul*

contemplării esențelor vizează comunitatea noastră rurală, prinsă într-un moment de inumană degradare fizică și morală. Colectivizarea cu pauperizarea și siluirea țăranilor. Un infern dantesc răsturnat, tipologii complexe, banale în aparență, evoluând împrevizibil; momente și tensiuni care pun în cumpănă concepte tradiționale. Am putea conchide: disoluție și tragism la tot pasul – ubicumque locorum” coperta 4 a cărții

Prof. univ.dr. George Sorescu

*„După anul 2000, prozatorul Nicolae Bălașa, de acum, absolvent al Facultății de Filosofie-Sociologie (cu un doctorat în Științele Politice, Filosofie, și Științele Comunicării, din cadrul Universității de Vest, din Timișoara, în 2005) schimbă registrul stilistic. Și pentru faptul că acumularea de idei, concepte, limbaje specializate îl impinge spre romane - dezbatere, succulente în transgresarea mesajelor, fără a renunța în vreun fel la... poveste, formă colocvială abandonată inexplicabil de mulți confrăți contemporani. [...]În romanul **Mătăniile Alexandrei** (2008), scriitorul n-a părăsit persoana întâi, ba aș zice că i-a mărit orizontul de substituție, spre ipostaze gen „trestie gânditoare”. Personajul în cauză se numește Alexandra, pe care Nicolae Bălașa o surprinde în complexitatea devenirii ei, de la abandonul într-un cămin de copii ai nimănui, până la maturizarea*

firească-socială și profesională, pe parcursul căreia cunoaște numai dezamăgiri, suferințe, nedreptăți și pedepse greu suportabile . Este aici un drum al crucii, o golgotă fără explicații, , într-o societate care se dorește democratică, deschisă valorilor umane.[...] Fiind o scriere de acțiune, romanul înaintea plăcut, adesea captivant, după o formulă cinematografică. Pentru aceasta însă, prozatorul utilizează o gamă variată a dialogului, a vorbirii directe dar și indirecte, ori indirect libere, toate constituind acel autentism, apanajul prozei de bună factură, maturizat european, după Primul Război Mondial. [...]

*Idee, text, subtext, inducție și deducție, concepte și categorii, stil și sintaxă modernă – toate se găsesc cu asupră de măsură în romanul **Mătăniile Alexandrei** de Nicolae Bălașa.” Prof. univ. dr. Marian Barbu, *Lamura nr 10 -12-13* Oct-Nov-Dec. 2008 și Marian Barbu, *Trăind printre cărți*, vol V, Ed. SITECH, 2006, Craiova*

*Un impuls daimonic, în acest domeniu, în ultimul timp, îl întâlnim la prozatorul Nicolae Bălașa. Doctor în filosofie, autor al câtorva romane – *Blesteme, Pe apa sâmbetei, Puntea frântă și căderea spre niciunde, Mătăniile Alexandrei, Vămile apocalipsei* – și a două cărți cu caracter științific, *Organizarea și funcționarea mass-media în Oltenia*,*

Comunicare și înțelegere – Nicolae Bălașa, în Acvariul cu fâțe se dovedește un real talent.

Un roman-metaforă în care prozatorul propune largi deschideri în structurile societății românești postbelice și post-revoluționare, cuprinzând reflecții grave asupra condiției omului în societatea modernă. Acvariul cu fâțe este romanul unui artist al cuvântului merit să dezvăluie, în tablouri și inedite imagini, adevăruri vizând existența noastră cotidiană.

Pe de altă parte, autorul, „un laudator tempora actis“ (evocator al faptelor trecute), pe de alta, personaj implicat în trăiri erotice, politice și sociale, martor în fața istoriei pe care o intuiește sub semnul unor reflecții filosofice.

Acvariul cu fâțe, spuneam, este o metaforă gravă, tragică, a existenței umane din zonele arealului carpatin și ale Pontului Euxin.(...) Eroii s regăsesc în același acvariu. Drama celor doi tineri – Ștefi – Elena (tip feminin cu o etică sănătoasă), își găsește expresia în acest complex existențial. Sunt generate situații ce barează atât erosul, specific vârstei, cât și tendințele de realizare a unui ideal. Idilă în timp cu sfârșit elegiac! În alt plan, în final, imprevizibilul tragic. Povestea de dragoste în roman pare să stârnească ecouri în urbe, motiv întâlnit la Coșbuc :

*„Te-am strâns, sărutându-te, Radă,
Târziu într-o noapte de-april,
Azi mai fiecare copil*

Ne caută iubirea pe stradă. “

(Romanță după un cântec grecesc)

Avem senzația că, parțial, ne-am putea regăsi și în structura tulburătorului poem al lui Edgar Allan Poe, Anabel Lee :

„Trăia – câți ani s-ar fi scurs de-atunci oare ?

Lângă țărmul acelei împărății –

O fecioară trăia pe lume, pe care

Numiți-o, pe numele ei : Anabel Lee !

Și mândra fecioară trăia ea de dragul

De a-mi fi mie dragă și de-mă-ndrăgi. “

(v. Marin Sorescu, Jurnal : Romanul Călătoriilor, Edit. Fundației Marin Sorescu, București, 1999, p. 35.) Îndepărtate paralelisme tematice !

Nicolae Bălașa stăpânește arta derulărilor scenice, a dialogului vioi și a portretului realizat prin logos și mișcare. Reflecțiile lui, cum am mai spus, sunt grave și mereu deschise către alte orizonturi de gândire. În plăsmuirea lui epică, imaginar, omenirea se află într-un uriaș acvariu – un dat universal, care lasă loc pentru eliberări și împliniri. Autorul? Un neoromantic cu alte modalități de revoltă, gândire și expresie.

Prefață de GEORGE ȘT. SORESCU LA ACVARIUL CU FĂȚE - PUBLICATĂ ÎN - OBSERVATORUL, TORONTO, CANADA.

“Cu, sau fără conștiința valorii sale, Nicolae Bălașa (îți scapă ușor printre degete), dacă-l

întrebi, îți răspunde mucalit, într-o doară: „...cineva tot trebuia să consemneze și timpurile astea!”; (gândul îmi fuge la Brâncuși. Asemenea era și Maestrul!). Alteori, pus pe glume, când ironic, când grav, tot el: cică ar scrie „să le dea de lucru astora, care se ocupă cu filosofia sau sociologia culturii, că prea au rămas la stadiul de numărare picioarele orătăniilor de prin curțile oamenilor, și li s-a chircit creierul”. Când devine mai serios, ne amintește întrebările kantiene („Ce pot să știu?”, „Ce pot să fac?”, „Ce pot să sper?”) și, cu zâmbetul pe buze, îți spune: „cărțile mele sunt adevărate istorii etapizate ale poporului român. Orice om, normal la cap, pune mâna pe ele și vede de unde vine, adică din ce se trage, și stabilește încotro o ia, că speranțe, aici în colțul ăsta de lume, sunt, dar, fără fond, și nu țin loc de cârmă!”

În urmă cu doi ani, atunci când au lansat (tot împreună, ea, „Vârtej șoptitor timpului”, el, „Mătăniile Alexandrei”), Nicolae Bălașa a pledat pentru redarea dimensiunii umane, apelând la poveste, „singura”, din punctul său de vedere, „imanență pe pânza vremurilor”. „Nu ai o poveste a ta, și mai ales una care să dăinuie, nu ești! Vezi, !-zice el - Socrate nu a avut palate, nici mașini de lux și nici femei frumoase, dar a spus: „știu că nu știu nimic!”; a băut cucută, crezând cu tărie în ceva, și-l pomenește filosofia de peste 2500 de ani! Și câți alții de aici înainte!”

Una peste alta, „Acvariul cu fâțe”, un roman-metaforă, repune în discuție determinismul ca și concept filosofic, amintindu-ne că trăim într-un „imens acvariu”, în care suntem niște biete fâțe.

Dincolo de idee, în romanul „Acvariul cu fâțe”, se conturează o poveste de dragoste (a cărui început este în ziua de 22 Decembrie 1989, în consecință, evenimentele de atunci le aveți în vârful degetelor), comparabilă cu marile povești ale lumii, în literatura contemporană și nu numai. Și, ca să nu fiu acuzată că fac afirmații gratuite, v-aș aminti pe Coelho cu romanul Veronika, pentru că tot e un autor la modă, tradus pe oricare meridian (ICR „traduce” falusuri și tot din ăstea trimite la expoziții, în lume, de parcă doar popor de falusuri am fi!).

Dar, pe de altă parte, dacă suntem sinceri cu noi, perspectivele de abordare dau năvală. Romanul „Acvariul cu fâțe” poate fi la fel de bine cotate ca roman politic, roman social etc. Într-un cuvânt, este un roman în care se cuagulează totul spre definirea omului, a libertății și demnității lui de a fi. Ce ne spune autorul în legătură cu această splendidă carte, despre care mie îmi vine să spun, fără a exagera, că egalează romanul românesc interbelic, în perioada sa clasică? „Citiți-l și voi, că nu se poate să nu rămâneți cu ceva în cap! În concluzie, n-o să mă înjurați degeaba!”

*Dacă l-am lăsa pe Nicolae Bălașa, măcar o clipă, deoparte, (cu mare grijă că dispare cât ai bate din palme), rămâi cu **Beatrice Silvia Sorescu**, un fel de frântură a copilăriei, în acest ultim volum pentru cei mici. Aici, în „Din basme coborând spre noi”, autoarea vibrează mai ceva decât trestia gânditoare a lui Pascal, la adierea amintirilor.*

*Ce să mai spunem? A fost și anul acesta așa cum a fost! Dar țineți minte! În acest an, 2009, a apărut și „Acvariul cu fâțe” și din “Basmе coborând spre noi!” Autorii? **Beatrice Silvia Sorescu** și **Nicolae Bălașa** „Doi nebuni”, dintre „nebunii frumoși” ai Craiovei! De ei, cu siguranță, vom mai auzi! În rest, ce mai contează? Parcă mi-a mai venit sufletul la loc și vă spun tuturor: La mulți ani! Lor, în primul rând.” Mariana Medrega, „Timpul” nr 509/2009;*

UN ROMAN-ESEU!

*Nicolae Bălașa nu se află la un prim experiment epic. Este autorul câtorva romane și eseuri de certă valoare estetică. În ultimul timp - inspirat de miticile muze - *Thalia* și *Melpomene*!*

*În romanul de față, o detașare vizibilă de modelele epice anterioare, tradiționale, în spațiul literaturii române. Epicul, în derulări scenice, voalate, cu tipologii diverse, prezentate de autor, succesiv, într-o vădită manieră critică. Ai impresia că le este necesară doar câte o bolzie în viziunea lui Dante din Divina Comedie (*Infernul*).*

Prozatorul utilizează opinii și aforisme în prezentarea structurilor social-politice, accentul căzând pe degradarea umană, prin incultură, mistificări și vicii, prin „forme fără fond”, la toate nivelele societății (Altele decât cele criticate de către Al. Russo, Eminescu și Titu Maiorescu). Și nu numai atât: categorii sociale fără suport etic, într-o epocă marcată de revoluții tehnice și doctrine eșuate.

*În prezentarea scenică a maladiilor, prozatorul introduce, ici și colo, opiniile unor filosofi antici (Socrate, Platon ș.a.) și moderni (Kant, Schopenhauer ș.a.) ca puncte de reazim, necesare gândirii moderne. Concepte și precepte filosofice și biblice. Ele, în esență, se constituie în pioni de susținere, necesare reflecției și atitudinilor critice. Autorul, peste tot – *ubiquumque lacorum* – rămâne un spirit justițiar.*

Avem impresia că ni se prezintă un segment dintr-o epopee umană, marcată de tragic – usque ad finem – până la capăt. Nu se întrezărește nimic: iluzii și patimi născânde! Aer de epopee tragică! Romanticii întrezăreau totuși o soluție.

Un roman-eseu ce se impune printr-un bogat fond de idei, valoros, autorul formulând succesiv rechizitorii, eu narator, operând cu disungeri (separă și judecă), spovedanii imaginare, cu observații lucide, conceptualizate, bazate pe observații atente și diluate figurat în actul critic.

(Toate, incluse obiectiv), tehnica abstragerii („desprinderii din context” și integrării portretelor). Exegețul poate intui aici o vocație aparte în filtrarea esențelor și preluarea lor, figurat, la nivelul tuturor derulărilor critice prozatorul nu fetișizează!

Nicolae Bălașa este un prozator cu un apreciabil orizont filosofic, un spirit intuitiv, un bun critic, cu aleasă vocație epică. (Prefață la volumul Lacrimi și bani, prefață publicată în reviste din țară și din străinătate)

George Sorescu

FRAGMENTE DE OPERĂ

NICOLAE BĂLAȘA

“Câteva zile la rând, seară de seară, m-am plimbat prin sat cu moș Gheorghe de mână. Ne-am oprit pe la toate cârciumile și prăvăliile. Nu a mai băut. Mergeam doar așa ca să ne vadă lumea. Când însă ajungeam la Rătana, își găsea un loc, mă pune pe genunchi și mă întreba ce-mi poștește inima. Îl trăgeam de mustăți, el mă pupa pe năsuc, apoi îi răspundeam :

- Halviță și înghețată de la Staroș !
- Fă, Rătano, pe ăsta, despre care zice fata, l-ai mai văzut ?
- Ce să-ți spun, moș Gheorghe ? Unii spun că i-ar fi murit, în iarna trecută, gloaba. Iapa aia amărată.

Alții, cică i-ar fi degerat baba. A căzut în nămeți seara și acolo și-a petrecut noaptea, că el a cam surzit și n-a auzit-o când ea se văieta.

– Bă, Gheorghe, fii-ți-ar Staroș să-ți fie! Din câte zice Șutu, că știi, are pe fie-sa aia întreagă la cap, măritată la el în sat, peste deal, ar fi dat toți ortul popii! – s-a amestecat în vorbă Tuiu.

– Fugiți, bă, dracu! L-am văzut eu, de Paști, la horă, la Izlaz, în Satu Nou... – m-a liniștit Cioacă. – Ce-i drept, fără babă, dar nu cred că o fi murit strâmba așa cocoșată, că nu putea sta dreaptă în coșciug. N-aveai cum să-i pui capacul și odată te pomeneai cu ea moroi, că se ridica din groapă, cu pământ cu tot în sus. Staroș zicea că mai întâi o duce pe la băi, de romantism, pe la Govora sau ceva mai sus, s-o dreagă. S-o îndrepte ăia cu nu știu ce ălea au mai ieșit acum... Nu râdeți că nu e de răs! Am auzit că te pun în niste chingi, te bagă la cuptor și te fac, în vreo șapte, opt zile, mai ceva ca atunci când erai nou.

– I-auzi, moșule, s-o dreagă pe babă, să se mai încălzească, și o să vină Staroș cu înghețată. Până atunci, ia ceva de-aici! Cere-i la tejghea ce poștești tu!

– Păi, turtă dulce și o mâncăm împreună cu lapte de la capră, acasă. Cu mamaie și cu baba Ioana!

– Lasă-le pe ele, că au tot mâncat și le-au picat dinții...

– Atunci nu mai vreau nici eu.

– Tii, drace ! Bă, Gheorghe, bă ! Dumneata ?!
Ia, ca să vezi, s-a întors și fata ?! – s-a mirat când ne-a văzut, din ușa prăvăliei, Tanța din Gura Cerboaiiei, venită și ea la Rătana după un pachet cu sare. Se auzise că ai murit ?! Aoleu, Doamne, și ce m-am mai jelit ! Că nu am venit și eu cu lumânare. Nu am putut ! De urât... Îți dai dumneata seama, femeie singură, noaptea, peste câmp !

– Crezi că te prindea vreunul și dădea cu tine de pământ ?... Te pomeni că te pune dracu tocmai acum, când te-ai sfoiegit, cu cracii în sus ?! – a răs Ciocea.

– Bă, nu mi-ar fi fost de-aia, dar venise balta mare... Că mă și gândeam : Doamne, cum l-or trece pe bietul om, în car, spre deal, la cimitir ?!

– Fă, acum te duc ăștia în remorcă, cu tractorul... Bani să ai !

– Iar dacă nu ?

– Mori tu în locul lui... Gheorghe, mai stai, mă, pe-aci, cu noi, chiar dacă o mai încurci pe Ioana în socoteli ! Fă, mori tu în locul lui și să fiu al dracului dacă nu te duc moartă în spinare până la groapă ! Trec și prin apă ! Și acolo, te pun așa, în picioare, că cine știe, poate răsari în primăvara viitoare vreo cucută ? Sau vreo floare ?! Mai știi ?!

– Râzi, fir-ai al dracu de hodorog, când erai tânăr și plângeai... : „Dă, fă, dar-ai să dai, că de-aia ai și nu te primește cu ea în rai ! Acum, i-auzi, mori ! Bă, fir-ați ai dracu, am auzit la aparat, că eu,

televizor, în văgăuna aia, n-am... Gata, se schimbă guvernul și ăștia aud că au plan, ca pe vremea comuniștilor, să ducă în fiecare an din noi, la groapă, cam a patra parte. După socoteala mea, că a lui gălbează asta nu mai poate, în vreo doi ani și jumătate au și încheiat cincinalul de patru ani !

Am auzit și eu. Are dreptate năroada ! Cică ăia care o mai dau cotită pe la spitale, în plină democrație, de asta de pe la noi, când se vor întoarce, o să-i pună în jug, la plug. Nu de-alta, dar statul nu mai are capră cu cinci picioare și țâțe pentru fiecare. Mai sug doar cei cu mintea chircită, pentru dezvoltare și împelițații de mici. Mai rău de fata asta și de cei ca ea ! Se vor bate pe troscot. Că atât a mai rămas. În plus, pentru ei, la vremuri noi, tot cu ei ! Asta e ! O să înghită-n sec, altfel și buruienile vor fi la mare preț !

– Află ! Îi cred în stare ! – a zis Tuiu.

– Și eu, să știi ! – l-a aprobat femeia din gura Cerboaei.

– Gheorghe, mori, bă, dracului și scapă de ei !

Bă, tataie, i-am zis pentru prima dată lui moș Gheorghe, hai, că ăștia sunt nebuni ! Hai !”

(NICOLAE BĂLAȘA – SARRA)

Tica (îngrijorată, iese în fața blocului, își proptește mâinile în șolduri și strigă spre clădirea de alături,

privind spre etajele superioare): – Icooo ! Fătă, fi-ți-ar urechea a dracului! (*ca pentru ea*) Te-ai urcat cu hodorogul ăla tocmai în cer! Fir-ar al dracu, Doamne iartă-mă, să nu vă mai ia moartea! Ehe! Odată se înfoaie aia și urcă până unde și-a înțarcat mutu iapa. (*gânditoare, își freacă bărbia și strigă din nou*) Ico !

Ica (*preocupată de ceva*): – Ăi ? Ăi! ...Și, ho, că nu dau tătarii! ...Ce e, că am treburi!

Tica: Ia ieși, fă, să-ți spun o vorbă...

Ica: ...Uite, ies! Ia zii!

Tica: (*îi face semn să fie discretă*) Fă, vine sfârșitul!

Ica: Ce-ai, fată?

Tica: (*îngrijorată*) Ascultă-mă pe mine!

Ica: Eu parcă n-aș crede...

Tica: Fă, vine!

Ica: (*mirată*) Și se scoală morții?

Tica: S-or scula... Întâi să murim noi.

Ica: Să știi că rânduiala așa ar fi... Altfel, am rămâne, definitiv, morți.

Tica: Mai bine...

Ica: E și cu tine! Eu vreau să fiu martor la judecata de-apoi.

Tica: Da? Atunci o să prea fii!

Ica (*intrată în panică*): Păi, dacă e așa, las' să vie! Al iaca-cui să fie ! Icule, sfârșitul sfârșitului! Vine?!...(se întoarce către soțul ei) I-auzi, Icule! Și aia n-am, ailaltă nu se-ajunge... Că ți-am spus,

mă, să fii econom, iar tu, neam! (*intrată în panică*)
Tămâia parcă o aveam aci, în geam?

Icu (*nepăsător, se scarpină în păr, se închină mirat*): ...Și ce-mi spui mie?! Moartea-i, pentru mine, amantă pe vecie. Azi, mă duc cu ea la un ogeac...

Ica (*în timp ce își căuta tămâia, ridică receptorul telefonului și formează un număr.*) Vai de mamă de om, ăsta e drac gol! (*I se pare că cineva îi răspunde*)
Rițo! (*își dă seama că încă nu se ridicase receptorul la capătul celălalt al firului. Vorbește iarăși, de una singură, căutând*) Uite-o, nu e! Al iaca-cui să fie! Mde! ...Și-a tămâie... (*Din ce în ce mai neliniștită*)
Alo! Rițo, scoal`fă, că altfel te-ai dat dracului!
Tocmai tu pierzi sfârșitul!

Rița: (*ridică receptorul, apoi, cu vocea prefăcută*)
Alău! Partidu`?

Țambric: (*Îngâmfat, nervos și bâlbâit, în același timp*) Dă-i, fă, în mă-sa! Păi, la genialitatea mea... Să mă caute ei dacă vrea!– Ți-am spus doar, dobitocul: „to`arăși... vă supun ordinea!” Iar eu: „să vedem și noi care e aia? Păi, nu? Adică, ordinea?! Păi, nu?” iar ăla: „Ordinea? „Măi, ăsta!...” Adică, eu ăsta? Ca să vezi și tu! Și zice porcu`: „Ordinea este ordine, adică aia care a fost și care, cum spunea to`arășul la congres, are să fie! Lumea o știe, numai tu...” iar eu, neam: „to`arășul sec... sec, secretar, cu tot respectul,...că doar ne-am înțeles pe funcții, ieri, oamenii, adică noi... așteptăm darea. Să vedem

cu ce vine fiecare, adică, vreau să vedem ce am lipit pe ici, pe colo, pentru binele... Adicălea, pentru propășirea... Cum s-ar zice, cine merită! Că cine a dormit lângă muiere și cu banii în teșcherea, să mai stea! E?! Păi nu?” Iar ăia care mă iubea: „Așa e... Dreptatea!” Atunci, sar și zic: „Acum, cine altul să fie „cantitat” decât?... A? Lumea mă cunoaște și... ce am făcut... și cum spunea to’arășul în cuvântările organului” „Care organ, bă?”- mă ia un țâști, bâști, din opoziții. ...I-am dat-o, în bot, cât ai clipi: „I-auzi, organul! Păi organul e organul par., partidului. Adică noi, unul ca mine, care încă de pe vremea fess... Fâsss... fâss... Adică, vreau să zic, salvării, că tot timpul, când partidul a... a strigat: „to’a, to’a, to’arășul, hai!” Eu, hai! Adică, eu hai, când cu naționalizarea, eu hai când cu co, co, colectivizarea... Și-acum?! Păi, că v-am spus trecutul meu... Și vin din familie cu o, o, origini,... adică mă înțelegeți ...” Paștele mă-si, iar ei neam! (*nervos, bâlbâit*) Ci, ci, cică, că la alegerile viitoare o să am co, co!...

Rița: (*iritată*) Mai taci co, co, cocoșatul dracului! Dacă nu eram... Păduchii te mâncau. Alău!

Ica: Rițo, a iaca-cui să fie de tămâie!

Rița: (*dezamăgită*) Ce ți-e, fă? Lumânările erau parcă în oala aia de sarmale și chibriturile, pe tocul de la geam!

Ica: Nu, fă, cică, i-auzi, vine sfârșitul lumii...

Rița: (*dezamăgită*) Măi să fie! Și eu care credeam c-am să... Fir-ar să fie! ...Că și ăsta al meu a tot umblat ca o momâie! Bă, lua-te-ar!... (*neîncrezătoare*) Fă, sigur vine?

Ica: (*încrezătoare*) Tica, de!... Dacă îmi zise mie, musai! Asta tu știi că știe...

Rița: (*descurajată, către soțul ei*) Vine, bă, vine! Iar colegiu, pentru tine, când o face plopul pere și răchita micșunele! Dacă mai dura cu taica, eram și eu cineva în adunarea aia... Așa... Am dat din cur degeaba. Să fi băgat și cu ăștia cât mai puteam! Tu de colo: nu și neam!

Țambric: (*mirat*) Ce-ai, fă, ce ți-e?

Rița: (*iritată îi răspunde soțului ironic*) Uite, mă mânâncă între picioare. ...Și de scărpinat cine, n-are! (*formează un număr de telefon și așteaptă*) Alou! To`arășul Luță?

Luță: (*arogant*) Eu! La vremuri noi, tot noi, dar domni!

Rița: Bă, dă-o dracului de treabă, zicea-i că mă tragi și pe mine după tine! Vine sfârșitul mâine și eu de-aiurea, acolo în casa ai mare neam...

Luță: (*pe același ton*) Rițo, draga mea, ți-a cam trecut vremea. Te-ai veștejit. De-atâta cântat, ți-a răgușit și turtureaua. Astăzi, la cătare-i trufandaua!

Rița: (*supărată foc*): Aoleu! Aoleu! ...Deci de-ăsta mi-ești? Paștele mă-ti! ...Cu ea cu tot! I-auzi, Țambric, trufanda?! Când era doar un limbric, murea după a mea!

Țambric: Țăstea-s vremurile, muiere! Se mai schimbă lumea!

Rița: (*iși îmbrânțește soțul*): Du-te dracu de pârlit! (*iese din încăpere și bate la ușa unui vecin*) Alo! (*Sună, dar nu răspunde*). Țăsta a surzit definitiv. Picule, fi-ți-ar urechile să-ți fie!... Bă Picule, tu mi-ai fi scăpărea! Că de când te știu, tot în partid!

Picu: Ce-ai, hârca dracului, turbarea?

Rița: Ho, drace! Că, veni, nu de-aia...

Picu: Păi?!...

Rița: (*cu ochii în lacrimi*) Măine sfârșitul! Vine! Îți dai tu seama? Iar eu să mor de dorul funcției de boss, ca tine!

Picu: Mori! Dracu te ține?! I-auzi, ca mine?! Fă, ai auzit ce-a zis împăratu`?

Rița: E?

Picu: Niciun e! Că iarna nu-i ca vara!

Rița: Deștept! Dat dracului!

Picu: Mă rog, fiecare după cât îl duce capu`...

Rița: Și, ce mă, n-am zis bine?

Picu: Rișo, bagă la cap: azi nu e un ieri în care tu te mai dădeai în bărci. Cât despre un mâine, Popa Feștilă, colivă și tămâie... Dacă vine, las să vie! Scap de toate! Și de ăștia, și de tine... Ascultă-l pe Rică!

Rița: (*dezamăgită, îl apucă pe Pică de umeri*): Și tu, și ășta tot un sulică..

Picu: Taci! Du-te dracu! ...Și-ascultă!

Rică: (*pe micul ecran*) Senzațional! Transmitem de aici... Piața Publică! Doamnelor și domnilor, în

direct, sfârșitul... Priviți! Cumpără, vinde... Senzațional! Deșteptii donează... Senzațional! Își spală păcatele! Stimați spectatori, iată, punem și noi umărul... Am înființat aici, loc de spălat. Senzațional! A venit și popa! Vedeți?... Doamne, miruiește! ...Păcat cu păcat! Dați celor de dreapta!

Popa Fetilă: (îi șoptește la ureche) Și celor de stânga, că-i de-ai noștri, bre...

Rică: Dați! Dați! Precum zici! Are dreptate! Și la cei de stânga... Dați și celorlalți! Dați! Invers și invers... Din patru în patru ani... Dați! Spălați păcat cu păcat! Pentru sufletele voastre, dați!... Părintele o să vină cu fosila... Rugați-vă la ea și dați!... A, nu, nu se poate... Nu-mi pupați mâna! Dați... Senzațional! Sfârșitul sfârșitului! Aici, spălați păcat cu păcat... Cine mai dă? Cine mai poate? Dați! Senzațional! Popa! A venit lada.

Popa Feștilă: (*în timp ce deschide o ladă cu oase și un schelet din plastic*) Doamne, miruiește! Doamne, miruiește! Amin!

Râcă: (*în timp ce se închină*) Fosila! Dați! Feștilă, aprinde feștila... Senzațional! (*fredonează*) „Cristos a înviat din morți cu moartea pre moarte călcând” Veniți, oameni buni! Și spălați păcat de păcat! Senzațional! ...Dați! Dați!

Rița: (*mirată*) E nebun! Dar...dat dracului și ăsta!

Picu: E, păi vezi cum se schimbă socoteala?

(NICOLAE BĂLAȘA – APOCALIPSU DE MÂINE)

ȘTEFAN DUMITRESCU

(N. 24 aprilie 1950, Valea Mare, județul Vâlcea) este un scriitor român contemporan, publicând o operă impresionată ca număr, dar și ca gen literar. A urmat Facultatea de Filosofie a Universității din București în perioada 1969 – 1973. S-a remarcat deopotrivă ca poet, prozator, dramaturg, eseist, critic și istoric literar, filozof și analist politic. Scrierile sale au devenit foarte căutate și citite mai ales după câștigarea unui concurs, care i-a dat dreptul de a continua romanul lui Marin Preda, *Delirul* vol. I

Prin publicarea volumului II, apărut în anul 2004, la Editura Fortuna, a fost atins apogeul stilului său literar clasic. Este membru al Uniunii Scriitorilor din România și președinte al Asociației Biroul de Viitorologie București. De asemenea, a

obținut diploma *Revistei de Artă Și Cultură „Iosif Vulcan” din Australia.*

Debutează ca poet sub pseudonim în revista *Ramuri*, la 17 ani, în anul 1967, pe când era elev de liceu, încurajat de poetul *Miron Radu Paraschivescu*, care-i spunea într-o scrisoare caldă, de încurajare: „Dacă vei merge pe drumul acesta, dragul meu, vei ajunge departe”.

În octombrie 1969, debut consecutiv, cu poezie la radio Grozăvești, este vorba de stația de radio din Complexul de cămine studențești de la Grozăvești și la Radio București.

1 ianuarie 1970 – Ana Blandiana îi publică poeziile în revista *Contemporanul* și-l prezintă elogios la rubrica „Lira de aur”.

În 1970 și 1971 publică în revistele *Amfiteatrul*, *Luceafărul*, *România literară*, *Contemporanul* și revista *Argeș*. Are momente poetice la Radio București. Debutează apoi în revista *Contemporanul* în calitate de critic literar cu cronici, recenzii și pastile literare făcute cărților pe care i le dădea pentru a le recenza criticul literar George Ivașcu, mai târziu directorul revistei *Contemporanul*. Din anul 1971, Ana Blandiana îl prezintă pe Ștefan Dumitrescu, într-un mod fulminant, anunțând venirea în literatura română a unui mare scriitor.

OPERA

1973: *Nicolae Labiș, portret cosmogonic*, volum de poezie citit integral la prima Ședință a Cenaclului Flacăra, 15 septembrie 1973;

1980: *Biografia unei revoluții*, volum de reportaje;

1981: Piesa de teatru *Râsul îi este jucată* la Sala Majestic într-un spectacol-lectură memorabil de către un colectiv al Teatrului Giulești, în cadrul Cenaclului de Dramaturgie al Secției de dramaturgie a Uniunii Scriitorilor. Obține premiul Secției de dramaturgie a Uniunii Scriitorilor;

1982: *Cerul și cârțița*, piesă de teatru pentru care obține Premiul Național pentru dramaturgie originală;

1983: *Poeme din Valea Dunării*, Volum de poezie, Editura Litera;

1988: *Cât de frumoasă treci prin lume, femeie!*, piesă de teatru, revista *Teatrul*, nr. 8, 1988;

1990: Piesa de teatru *Râsul îi* publicată în Revista *Dacia politică și literară*;

1992: *Dragostea ca o pasăre*, nuvelă publicată în *Antologia prozatorilor români*;

Totul despre evaluare, Editura Școala românească, tiraj restrâns, Tulcea;

1993: *Matca ancestrală*, volum de proză, Editura Inedit;

Fericirea care vine târziu, volum de proză, Editura Inedit;

1996: *Mihai Eminescu – un Iisus al poporului român*, eseu;

1998: *Dicționarul complet al dramaturgiei lui I.L. Caragiale*, Editura Conphis, Râmnicu Vâlcea;

1999: *Înțelepciunea lui Oedip*, piesă de teatru, apărută în *Steaua Dobrogei*;

Inteligența pozitivă și inteligența negativă, tiraj restrâns, Casa Corpului Didactic Tulcea;

2000: *Înaltele poeme*, Editura Conphis, Râmnicu Vâlcea;

Imnele Marii iubiri, volum de poezie, Editura Harvia;

Caragiale se pupă cu Stalin, volum de teatru, Editura Harvia;

Două piese cutremurătoare, volum de teatru, Editura Harvia;

Adevărul despre revoluție, Eseu, Almanahul Origini, Statele Unite ale Americii;

2001: *Meșterul Manole, Urcușul*, volum de teatru, Editura Harvia;

Gloria și Măreția martirului Ilie Ilașcu sau Vino Basarabie acasă, volum de poezie, Editura Harvia;

2002: *Cartea orientării și a Autoorientării Școlare și profesionale și în viață*, Editura Harvia;

Ție ne rugăm, Doamne, volum de poezie religioasă și psihoterapeutică, Editura Harvia;

Mihail Gorbaciov, cel mai mare om al secolului XX, unul dintre cei mai mari criminali ai omenirii, Editura L.I.R., Iași;

2003: *Luceafărul, psihanaliza și filozofia poemului*, Editura Criterion Publishing, Statele Unite ale Americii;

2004: *Delirul*, volumul II, continuare la volumul I, de Marin Preda. Editura Fortuna, Râmnicu Vâlcea;

2005: *Caragiale se pupă cu Stalin*, piesă de teatru, Premiul special al juriului în cadrul *Festivalului de teatru Bogdan Amaru*, Râmnicu Vâlcea;

2006: *Și tu vei fi văzduh..*, Editura Criterion Publishing, Statele Unite ale Americii;

Sistemul loviturilor de state ale anului 1989;

O nouă interpretare a poemului «Luceafărul» de Mihai Eminescu, revista electronică *Renașterea–Euro–Observatorul*, nr. 4;

2007: *Și tu vei fi văzduh*, Editura Anamarol, București

Salvarea Civilizației Umane, Editura Anamarol, București;

Drumurile Vieții, antologie de poezie, Editura Anamarol;

Brâncuși, piesă de teatru apărută în revista *Portal-Măiastra*, Târgu Jiu, în revista electronică *Observatorul*, în revista *AGERO*, precum și în *Epoca*;

Pygmalion sau aripa frântă a țipătului, piesă de teatru, Marele Premiu în cadrul *Festivalului Național de teatru Bogdan Amaru*, Râmnicu Vâlcea;

Pygmalion sau aripa frântă a țipătului, volum bilingv publicat în revista electronică *Observatorul*;

2012: *Și tu vei fi văzduh*, varianta electronica in format .epub, editura on line www.CyberCay.com

F. M. Dostoievski s-a sinucis la Bucuresti, varianta electronica in format .epub, editura on line www.CyberCay.com;

CÂTEVA CUVINTE DESPRE OPERA SCRIITORULUI ȘTEFAN DUMITRESCU

STIMATE DOMNULE ȘTEFAN DUMITRESCU

„ Deoarece aveți o serie de elemente de noutate, sincer trebuie sa recunosc că, în acest moment, ele mă depășesc și încerc "pas cu pas" sa înțeleg mesajul adevărat al descoperirii d-voastră.

Totuși, trebuie sa înțelegeți ca reuniunea de elemente care caracterizează descoperirea d-voastră, deși mă depășesc, ele mă fascinează în actuala faza și voi continua să descopăr elementele de forța pe care d-voastră le stăpâniți cu mult mai multă ușurința.

În consecință, sper ca după o meditație mai îndelungată să pot intra în sincronism cu descoperirea d-voastră și să continuam dialogul pentru a va susține.”

De aceea propun să rămânem în legătură și pe măsura ce înțeleg cu adevărat mesajul d-voastră, vă

rog sa-mi permiteți să vă contactez, prin aceasta forma moderna - emailul.

Propun să rămânem în contact. Cu deosebită stima,

2001 - Dr. ȘTEFAN RAGALIE, Director Institutul de Cercetări Economice al Academiei

„O țară în văile cosmice ale căreia înfloresc păsări, al cărui cer este susținut de corul fecioarelor, ale cărei steaguri sunt sufletele strămoșilor plecați la luptă, o țară halucinantă, un pământ cântător și orbit de lumină proslăvește în versurile sale recente Ștefan Dumitrescu, poet straniu, cu sufletul lansat riscant, punte peste prăpastia lirică, căreia nu i se cunoaște țarmul de dincolo. Spun că această lansare este curajoasă și riscantă pentru că ea se produce în afara drumurilor bătătorite ale poeziei, pentru că Ștefan Dumitrescu nu versifică frumos și cu talent în cadrele unui lirism știut sau bănuit numai, ci își creează propriile sale cadre, propriile sale sisteme de referință. Fiecare din poeziile sale este o deschidere către o lume creată de el, o lume în care păsările umblă înarmate și se cântă din ruine ca din fluier. Talent în afara oricărei îndoieli, spirit neliniștit și în continuă ardere, autor de eseuri reinterpretând miturile și de poeme reclădind universul, Ștefan Dumitrescu este un poet mai dur, mai abrupt, mai supus suferinței și neliniștii, decât limpedele Dan Verona, dar la fel de cert, la fel de Adevărat” .

Ana Blandiana, Amfiteatrul, Nr. 12, 1971.

OAMENI DE CULTURĂ DESPRE AUTOR ȘI DESPRE OPERĂ:

"Ștefan Dumitrescu este un poet foarte interesant și îl voi urmări cu toată atenția."

ȘERBAN CIOCULESCU, FLACĂRA, 1973

"Venirea lui Ștefan Dumitrescu în literatura română va aduce mari mutații."

ANA BLANDIANA, AMFITEATRUL, 1971

"Ștefan Dumitrescu este un scriitor profund și serios. Este din acei scriitori care dau conținut unei epoci întregi."

ION CRIȘAN, scriitor, om de știință, 1973.

"Ștefan Dumitrescu: În tot ceea ce faceți și gândiți aveți mai degrabă aura unui întemeietor. Cred că ar trebui să faceți școală în jurul dumneavoastră, lucrând direct asupra destinelor vii prin elevii care ar putea să vă continue lucrarea, întemeind cetăți de spirit la fel de durabile ca și cele create la umbra măslinilor antici. Trăim vremuri prea mărunte și interesate pecuniar ca să găsiți o revistă deschisă

imediat spre ceea ce gândiți. Singura soluție ar fi să vă adresați unei edituri ca *Humanitas*, care ar putea fi interesată de anvergura viziunilor dumneavoastră."

ION ZUBAȘCU, scriitor, Revista Expres-Magazin, Nr. 4, 1993

“Poet, prozator, dramaturg, eseist, critic literar, filozof, analist politic, omul acesta atât de cuminte, cu o expresie de copil care se miră veșnic, este una dintre cele mai ardente și mai neliniștite conștiințe ale veacului lui. Când românii îl vor cunoaște cu adevărat, în toată adâncimea și profunzimea operei lui pe Ștefan Dumitrescu, se vor mira că un scriitor de talia lui Thomas Mann, a lui Albert Camus s-a aflat, fără să-l cunoască, printre ei. La sfârșitul acestui veac, Ștefan Dumitrescu este vârful de lance al literaturii române împlântat adânc în universalitate. L-aș compara cu Mircea Eliade, dacă nu aș ști, cunoscându-i o mare parte din operă, că Ștefan Dumitrescu nu seamănă decât cu el însuși.

Francesca Pini, critic literar, coperta a IV-a a cărții “Matca ancestrală”, 1993

Am citit piesa dumneavoastră de teatru *Râsul* și am găsit-o originală, interesantă și amuzantă ! Sunt alături de dumneavoastră. Vă voi ajuta să spargeți crusta indiferenței. Intenționez s-o dau la Theatre de poche, înființat de Eugen Ionesco, unde și-a jucat piesele lui de teatru și în virtutea cărora a ajuns

membru al Academiei Franceze. De-asemenea, mă gândesc s-o dau unui actor, foarte cunoscut în Franța, care stăpânește în mod desăvârșit arta de a râde.”

Celestin Duca, 16 iulie 2000. Paris.

Înțeleg de ce acum treizeci de ani Teatrul Mic a pus piesa (piesa de teatru *Râsul* n.n) la sertar. Desigur i-a speriat - pe atunci, stilul modern al piesei - și își făceau gânduri despre posibilele aluzii și comparații cu prezentul.

Liviu Ciulei. 20 iulie 2000.

Vocația pentru scrisul consacrat teatrului prinde culorile certitudinii. *Râsul* lui Ștefan Dumitrescu se constituie ca un “op” solid sub raportul construcției, al problematicii ce stimulează interes și al expresiei literare expresive. Talentul este vizibil, ca și experiența dramaturgică. Inventiv, inteligent, profund, aluziv - document și ficțiune, artă a portretului moral și a intensității conflictuale - omul și drama alcătuiesc o structură pe care breasla se cere a depune efort spre justițiară proiecție și proiectare.

Profesor universitar, doctor, academician, Ion Toboșaru, estetician. Text apărut pe coperta a IV-a

a cărții “ Dicționarul complet al dramaturgiei lui I. L. Caragiale.”

Dacă citind versurile lui Ștefan Dumitrescu rămânem undeva între real și ideal, lecturând romanul său *Delirul*, continuarea capodoperei lui M. Preda, suntem stupefiați de talentul și originalitatea sa. Romanul va fi în curând tipărit și îl recomandăm tuturor iubitorilor de literatură adevărată.

Dumi Nedelcu, revista “Realitatea”, Galați, iunie 2000

ȘTEFAN Dumitrescu este dintre acei scriitori care vin într-o literatură cu o forță teribilă. Cărțile pe care le-a scris acesta, fie că sunt romane, cărți de povestiri, eseuri, piese de teatru sau volume de poezii sunt cele mai multe cutremurătoare, impresionante, dezvăluind dramatismul, durerea, adâncimea abisală a psihologiei umane, absurdul și paradoxul condiției și al naturii umane. Dar toate aceste lucrări au în adâncul lor un fior de o gingășie, de o delicatețe, de o frumusețe strălucitoare, așa spune. Această dimensiune a creației lui se vede mai ales în literatura pentru copii, foarte bogată, pe care ne-a dat-o acest autor. Fie că este vorba despre basmele, povestirile și volumele de poezii pentru copii !

FRANCSA PINI, critic literar, 1995.

(text aflat pe coperta a patra a romanului ȘI TU VEI FI VAZDUH, apărut la EDITURA ANAMAROL, BUCUREȘTI, 2007)

Ștefan Dumitrescu este la ora actuală unul dintre scriitorii români cu cea mai vastă și profundă operă. Tipul scriitorului total, și al omului total, Ștefan Dumitrescu a dat romane care vor avea celebritatea romanelor lui Marquez, piese de teatru care ne vor cutremura conștiința veacuri de aici înainte, eseuri cu un orizont al sintezei impresionant, o “Istorie a dramaturgiei românești”, dar și poezii pentru copii de o gingășie infinită. În volumul de față, un volum de poezie impresionant, țipându-și dragostea lui pentru Basarabia, dar și conștiința de *RANĂ* adâncă a ființei naționale, Ștefan Dumitrescu ne aduce în modul cel mai dureros aminte că suntem români, că suntem o FIINȚĂ cu Simțirea și Conștiința îndoliată !

FRANCESCA PINI, lector universitar , 1994

Ai scris o carte de poezie de dragoste absolut excepțională (*MUNTELE INCĂRCAT DE DRAGOSTE*, Editura Marea Neagră). E tot ce am citit mai frumos și mai nobil în ultimii ani, când poezia noastră a fost sufocată de un val de lături și pornografie abjectă. Faptul că tu mai ții încă steagul sus îmi dă curaj. Dar încă o odată și încă o dată îmi

dau seama câtă dreptate ai avut, când ai pus acel fantastic diagnostic că suntem un popor axiofag . Așa e ! Nu ne prețuim valorile autentice, nu le cultivăm, nu știm să le impunem atenției lumii. Ce păcat !”

29.05. 2008
DORU MOȚOC

Dragă Ștefan! Ți-am citit pe nerăsuflăte romanul lui Moromete (*Delirul*, vol II, continuare la *Delirul*, vol I, de Marin Preda) și mi-a plăcut foarte mult cum l-ai scris. Eu îți spun, lasă la o parte orice ale preocupări și treci și scrie romane! Ai talent cu carul, nu-l irosi. Profită de el și dă-i Țării și literaturii noastre opere nepieritoare! Profită de vârsta ce o ai și de viață care îți oferă atâtea posibilități și vei rămâne de neuitat pentru cititori, pentru țară. Ai o putere de *magnet* în fiecare cuvânt scris! Ai o putere deosebită de a prinde și cuprinde viața! Ai deja o experiență valoroasă în ale scrisului ! Nu-ți va fi greu să reușești. Deci, scrie, dragă Ștefane !

ALEXANDRU MAGEREANU, POET, ORADEA

Ștefane, felicitări pentru piesa *Râsul*. Este o piesă ce face parte din dramaturgia română și trebuie să fie reprezentată. Nu doar să o găsim în ceea ce

Mircea Ghițulescu numește "dramaturgia pasivă". Să nu te întristezi, acolo se află și se regăsesc Blaga, Maniu, Dan Botta (încă nejucați în România), o parte din piesele lui G. M. Zamfirescu, Sorescu, și de ce nu, ale noastre.

Piesa ta începe ca un râuleț și sfârșește ca un fluviu, în a cărui deltă pare că se reîntorc valurile marii.

Mai mult, *Râsul* presupune în genere două personaje, cel filosofic și socratic, 2 (personajul râde de sine spre a face lumina în jur). La tine Râsul se îndreaptă acid împotriva minciunii (și a prostiei, cum îi zice I.D.Sîrbu). Cu minciuna pre minciuna calcând - ar fi sensul piesei. (Dar nu vreau să comentez.)”

Încă o dată, mă bucur ca ai reușit să dai o piesă care se așează în tabelul mendeleevic al dramaturgiei noastre.

1.12.2008 DUMITRU VELEA, SCRITOR

FRAGMENT DE OPERĂ

ȘTEFAN DUMITRESCU

A doua zi ce credeți, domnule Drăghicescu, minunata și neasemuita Iulia Alexandrovna, îmi răspunde la biletul meu de dragoste. Și cum îmi răspunde...?

O, Doamne, și acum începe inima să-mi bată în piept și trupul să mi se cutremure! În ziua aceea am simțit cum îmi pierd mințile. Parcă mi se înălța o vâlvătaie din creieri și tot trupul îmi era numai jar. Nu mai știam pe unde calc, ce este cu mine, pe ce lume mă aflu. Este puțin zis că mă aflu în al zecelea cer. Tatăl meu trebuie să fi observat fericirea mea, care parcă-mi luase mințile, că l-am văzut zâmbind pe sub mustață...Ei, bravos, ce mai stai, cere-o în căsătorie, parcă-mi spuneau ochii lui. Și a doua zi ce credeți că am făcut? Tocmai lucrul acesta. Am ticluit eu o scrisoare, în care o proslăveam pe fermecătoarea Iulia Alexandrovna, și în care îi juram credință și dragoste veșnică. Și într-adevăr așa era, căci inima mea era sinceră în momentele acelea și tot ce-i spuneam în scrisoare erau cuvinte rupte din carnea și din sufletul meu. În scrisoarea aceea o ceream în căsătorie pe Iulia Alexandrovna...Și iarăși au urmat o zi de chin și o noapte albă și amară, timp

în care m-am perpelit fără să pot închide un ochi. Îmi aduc aminte, că în ziua aceea am umblat de nebun bătând toate străzile bătrânei Schele a Brăilei. Domnule, și ce oraș era pe atunci Brăila...O forfoță pestriță de porturi și de limbi...Cârciumi, terase și restaurante cu grădini, îmbrăcate în iederă și zorele înflorite în toate culorile, cu tarafuri și cu vinuri din cele mai alese. Străzile erau pline de toaletele cele mai felurite și frumoase, de la pălăriile pariziene și vieneze, până la veșmintele orientale și rusești, ale lipovenilor și ucrainienilor. Ce mai, totul era o sărbătoare. Un vis...Iar eu mai eram și îndrăgostit...Și pe deasupra și fericit, căci iubita mea răspunsese dorințelor mele...Îmi aduc aminte că aveam un bun prieten, de școală primară, Iancu Delamare, negustor și cărturar în același timp, avocat prețuit și căutat, mare meșter al cuvântului și al barei, și un mare petrecăreț. Omul ăsta n-a trăit mult, dar atât cât a fost el pe lumea aceasta a știut să-și trăiască viața...A dus-o numai într-un bairam, într-un crailâc și într-o veselie nebună. O dată nu l-am văzut trist în viață...M-am dus la el și i-am spus: Iancule, sunt fericit! Sunt nebun de fericire! Și am venit să bem și să petrecem, căci altfel îmi iau creierii foc...Ce credeți că a făcut nebunul de Iancu? Parcă-l văd, cu zâmbetul ăla al lui frumos pe față, care lumina toată Brăila și făcea femeile să nu aibă somn și să-l viseze. Vino să te pup, zice. Așa te vreau. A tocmit o bandă de lăutari de toate felurile

și neamurile, că așa muzică n-am mai auzit de atunci, și am început să colindăm cârciumile cele mai alese. Și cântau lăutarii niște cântece, de unde le-or fi știut, că-ți venea și să râzi și să plângi. Îți tăiau, domnule, inima cu cuțitul în două și ți-o puneau pe jăratec...Și pe unde treceam și pe unde intram, toți ne primeau cu brațele deschise: să trăiești, Iancule, la mai mare, Ianculee! Eh, ce lume, domnule Profesor, ce lume! Ce lume nebună și fericită...Parcă pe vremea aceea nu ar fi fost griji. Curgea vinul și aurul pe toate cărările...Și lumea era toată o sărbătoare. Și oamenii erau buni, știau să petreacă și să fie fericiți.

(Ștefan Dumitrescu – Și tu vei fi văzduh)

TU TREBUIA SĂ FII A MEA, FEMEIE!

ȘTEFAN DUMITRESCU

Tu trebuia să fii a mea femeie misterioasă și bună
Dumnezeu mi te-a dăruit ca pe un altar
Din alte lumi se-aud țipetele bătlanilor, rar
Am fi mers mii de ani prin ninsori ținându-ne de mână

Tu trebuia să fii a mea femeie subțire și-naltă
Ar fi înflorit pădurile de atâta iubire
Dumnezeu ar fi venit pe țărmi ca un mire
Și te-ar fi zidit la-nceputul timpului Poartă

Tu trebuia să fi a mea femeie adâncă, strălucitoare
Așa, se-nnoptează în istorie grav și trist
În veci pe cruce va rămânea Christ
Și tot universul, de tine, îngrozitor mă doare!

- *Volumul 101 POEME* -

CU MÂINILE ÎNTINSE CĂTRE TINE

ȘTEFAN DUMITRESCU

Tu ești un mal al râului, al mării,
Eu blândul, malul celălalt.
Cu mâinile întinse către tine
Dinspre adânc înspre înalt.

Tu ești corola crinului cântând,
Eu rădăcina lui din adâncimi
Și astfel în tăcere și în rugă,
Te port de la-nceputul timpului pe mâini.

Tu ești aripa stângă a Condorului,
Pierdut în abisalele-nălțimi,
Eu sunt aripa cealălaltă a lui,
În țipetele lui devenind mâini.

- Volumul 101 POEME -

CUM ARATĂ IUBIREA UNEI PIETRE

ȘTEFAN DUMITRESCU

Cum arată oare iubirea unei pietre singure pe colină ?
Dar iubirea fierului ruginit uitat în câmpie?
În casa văduvei miroase a veșnicie,
Domnul nostru Iisus Christos a uitat să mai vină.

Iubirea iese din lucruri ca ceața,
Lanuri de sentimente până pe zare văluresc.
Amarnic în lumea aceasta eu te iubesc,
Materia e rece, iubito, ca gheața...

Vor veni, vor veni înaltele vremi
Când ghețari orbitori vor coborî pe coline,
Îmi va fi atunci, iubito, un dor amarnic de tine
Știu, voi aștepta mii de ani să mă chemi!

- Volumul 101 POEME -

ALTE PERSONALITĂȚI DIN VALEA MARE

NICOLAE N MAGEREANU

General, cavaler al ordinului „Mihai Viteazul cu eșarfă”, născut în satul Bătășani, comuna Valea Mare, 1886-1942, județul Vâlcea .

GHEORGHE ȘTEFAN

Academician, profesor universitar, doctor docent, istoric, născut în satul Bătășani 1899-1980, județul Vâlcea.

ION N. VASILESCU

Profesor, inspector scolar, publicist, născut în satul Mărgineni, comuna Valea Mare, 1907-1989, județul Vâlcea.

AUREL STURZU

Profesor universitar, doctor inginer, născut în satul Pietroasa în anul 1923, județul Vâlcea.

ALEXANDRU A. MAGEREANU

Poet, publicist, colonel, veteran de razboi, născut în satul Bătășani, în anul 1924.

PAUL GRIGORIU - Profesor, cercetator științific, născut în satul Bătășani, Tărcanești, în anul 1930.

MIU FILIPOIU

Profesor, inspector școlar, născut în satul Bătășani, 1933 – 2003, județul Vâlcea.

IOAN V. TOTU

Diplomat, profesor universitar născut în satul Totești, 1931-1992, Valea Mare, județul Vâlcea.

AUREL DICU

Cercetător, publicist născut în satul Mărgineni, în anul 1932.

NICOLAE G. BARBUT

Inginer, colonel, născut în satul Drăganu, 1933-2004.

DUMITRU BĂRĂITARU

Profesor, poet, născut în satul Drăganu în anul 1935, județul Vâlcea.

IOAN ST. POPA

Profesor, poet, născut în satul Drăganu, în anul 1935, județul Vâlcea.

DUMITRU GHERGHINA

Este născut în familia lui Constantin și Lucreției Gherghina, ca al patrulea copil (mezinul), în satul *Rusănești*, comuna *Giulești* (actualmente comuna *Fârtățești*), județul *Vâlcea*, la 15 iunie 1937.

STUDII

Școala primară în satul natal, în perioada
1944 – 1948.

Gimnaziul - în localitatea *Măciuca*, în perioada 1948 – 1951. *Școala Pedagogică* de băieți din *Râmnicu Vâlcea*, în anul 1955, ca șef de promoție, cu diplomă de merit, trecând examenul de stat în urma căruia a obținut diploma de învățător, cu media maximă. *Facultatea de Filologie* din cadrul Universității C.I. Parhon, între anii 1955– 1960. *Definitivatul* susținut la Timișoara, *gradul I* la Universitatea din Craiova.

1 iulie 1999 - *doctoratul în filologie*, literatura română, cu media 10 la toate examenele și calificativul foarte bine, plus mențiunea *Cum Laudae* la susținerea tezei de doctorat, cu tema *Mihail Kogălniceanu - Prozatorul*, conducătorul tezei de doctorat a fost prof. univ. dr. George Sorescu, de la Universitatea din Craiova.

ACTIVITATEA PROFESIONALĂ (LA CATEDRĂ)

Primii 10 ani de profesorat la Școala Generală Dozești, județul Vâlcea, unde a fost și director timp de șase ani. Din 1970, prin concurs, a ajuns la Școala Normală Ștefan Velovan din Craiova, unde a predat limba și literatura română timp de 30 de ani, fiind și director-adj. timp de șase ani.

Inspector școlar de limba română la Secția de Învățământ a raionului Oltețu

Inspector la Comitetul de Cultură și Artă al județului Doli, 5 ani.

Tot timp de 5 ani a fost *lector universitar* la Colegiul Pedagogic de Institutori, Universitatea din Craiova și la Universitatea Spiri Haret, filiala Râmnicu -Vâlcea.

A fost *președintele fondator* al Sindicatului Învățământului Preuniversitar din Dolj

Vicepreședinte al Federației Învățământului Preuniversitar din România, între 1990 – 1992.

În cei 30 de ani cât a funcționat ca *profesor metodist* la Liceul Pedagogic din Craiova a ținut

cursuri de limba și literatura română și metodică, a condus seminarii, la nivel județean, cu profesori și învățători cuprinși la reciclare în fiecare an. A îndrumat și condus peste 200 de lucrări metodico-științifice elaborate de cadrele didactice pentru obținerea gradului I.

În 2001 devine *membru al Societății Scriitorilor Olteni* și este menționat de Marian Barbu într-un *Dicționar biografic*, apărut în 2003, la Craiova. A îndrumat și condus elevii în cadrul cercurilor literare, cum ar fi cel intitulat *Elena Farago*, timp de 27 de ani.

A publicat peste 50 de articole, studii, recenzii, eseuri în revistele *Meridian*, *Cuvântul libertății*, *Învățământul liceal și tehnic profesional*, *Învățământul primar*, *Tribuna învățământului* ș.a. Iată o parte din titlurile contribuțiilor personale și revistele sau cărțile în care au apărut:

- *Să ne exprimăm corect* – articol în *Îndrumătorul centrelor de radioficare*, nr. 10/1969;
- *Predarea ortografiei în școală* – recenzie în *Limba și literatura română*, nr. 2/1981;
- *Compozițiile în școală* – recenzie în *Revista de pedagogie*, nr. 12/1981;
- *Probleme de gramatică română* – recenzie în *Limba și literatura română*, nr. 3/1981;
- *Acordul în limba română* – recenzie în *Limba și literatura română*, nr. 3/1982;

- *Metodologia structurilor narative*–recenzie în *Învățământul liceal și tehnic profesional*, nr. 3/1982;
- *Manual de gramatică și compunere, clasa a III-a*
- *studiu în Revista de pedagogie*, nr. 5/1983;
- *1907 în Oltenia*, de Nicolae Andrei, Editura Scrisul românesc, Craiova, 1984 - recenzie
- *Limba noastră*, de Al Mateevici – comentariu literar în vol.
- *Aproape totul despre exprimarea corectă*, Editura DIDACTICA NOVA, 1984;
- *Educarea patriotică prin literatură* – articol în *Învățământul liceal și tehnic profesional*, nr. 7/1984;
- *Însușirea structurii gramaticale în grădinița de copii* – studiu în *Revista de pedagogie*, nr. 7/1985;
- *Cercul literar* – școală de educare patriotică – articol în *Învățământul liceal și tehnic profesional*, nr. 7/1986;
- *Educarea umanistă prin caracterizarea eroilor exemplari din proza și dramaturgia contemporană*–articol în *Învățământul liceal și tehnic profesional*, nr. 9/1986;
- *Contribuții la fonetica și dialectologia limbii române* – recenzie în *Ramuri*, nr. 12/1986;
- *Evaluarea și autoevaluarea cunoștințelor la limba română* – studiu în *Limba și literatura română*, nr. 2/1987;
- *Blajul și spiritualitatea românească* – recenzie în *Ramuri*, nr. 7/1987;

- *Chirița în provincie*, de V. Alecsandri – comentariu literar în *Limba și literatura română*, nr. 1/1989;

- *Andrei Mureșanu* – recenzie în *Limba și literatura română*, nr. 4/1989.

Performanțe deosebite a avut în inovarea didactică și după Revoluția din '89, când a publicat mai multe auxiliare didactice (în genere, lucrări în care sunt abordate probleme de cultivare a limbii române):

Îndrumător metodic. Predarea-învățarea gramaticii (clasele a III-a și a IV-a), Editura Avrămeanca, 1993 (cu aprobarea comisiei naționale din M.E.N, comunicată prin adresa nr. 26071);

- *Dialog lingvistic. Dificultăți gramaticale*, Editura F, Craiova;

- *Dificultățile limbii române într-un dialog elev – profesor* – 3 ediții, revăzute și adăugite (1993, 1995, 1998), Editura F și DIDACTICA NOVA, Craiova;

- *Limba română în școala primară. Îndrumător metodic și culegere de exerciții*, Editura Didactica Nova, 1994; alte 3 ediții (1995, 1996, 1999);

- *Aproape totul despre exprimarea corectă*, Editura DIDACTICA NOVA, Craiova, 1994;

- *Dificultățile exprimării corecte, orale și scrise*, Editura DIDACTICA NOVA, două ediții în 1994, 1995;

- *Vocabularul limbii române în școală* (Sinteză teoretică. Îndrumător metodic.

Culegere de exerciții lexicale, teste și grile propuse și rezolvate), Editura DIDACTICA NOVA, Craiova, 1996;

- *Capodopere ale literaturii române*. Compendiu, Editura DIDACTICA NOVA, Craiova, 1996;

- *Cenaclul literar Elena Farago la 25 de ani de existență*. Monografie. Antologie, Editura DIDACTICA NOVA, Craiova, 1996;

- *Aproape totul despre examenul de capacitate și performanța școlară*, Editura DIDACTICA NOVA, Craiova, 2000;

- *Mihail Kogălniceanu – prozatorul*, Editura Sitech, Craiova, 2000;

- *Limba română contemporană*, Editura DIDACTICA NOVA, Craiova, 2001;

- *Opere fundamentale ale literaturii române*, Editura DIDACTICA NOVA, Craiova, 2001;

- *Limba română. Comunicare*, Editura DIDACTICA NOVA, Craiova, 2002;

- *Limba și literatura română. Comunicarea scrisă elaborată*. Compunerile școlare în clasele II – VIII, Editura DIDACTICA NOVA, Craiova, 2002;

- *Dincolo de hotarul orei de clasă*, Editura Didactica Nova, Craiova, 2003;

- *Cultivarea limbii române*. Dificultățile comunicării orale și scrise pe înțelesul tuturor, Editura DIDACTICA NOVA, Craiova, 2003;

- *Limba și literatura română. Literatura pentru copii*, Editura Didactica Nova, 2005;
- *Limba română... prin joc!*, Editura DIDACTICA NOVA, Craiova, 2005;
- *Didactica activităților instructiv-educative în învățământul preprimar*, Editura DIDACTICA NOVA, vol. I, Craiova, 2005; vol. II, 2008;
- *Metodica predării limbii și literaturii române*, Editura DIDACTICA NOVA, 2005;
- *Proiectarea pedagogică la limba și literatura română*, Editura DIDACTICA NOVA, 2005;
- *Metodica activităților instructiv-educative în învățământul preprimar*, Ed. DIDACTICA NOVA, Craiova, 2007;
- *Literatura pentru copii și adolescenți*, Editura Didactica Nova, 2 ediții (2007, 2008);
- *Metodica activităților instructiv-educative în învățământul (pre) primar*, Vol. II, Ed. DIDACTICA NOVA, Craiova, 2008;
- Activități extracurriculare și extrașcolare în învățământul preuniversitar*, Editura DIDACTICA NOVA, 2009.

În calitate de director de editură și consilier editorial,
prof.dr. Dumitru Gherghina

a îngrijit și publicat mai bine de 400 de cărți,
din care spicuum:

- Publius Ovidius Naso (studiu monografic),

de

Emil

Dumitrașcu;

- Opera lui Octavian Paler (eseu), de Radu Sorescu;
- Civilisation française contemporaine, de Traian Nica;
- Primejdii amânate, de Maurice Perisset (traducere de Cătălin Ilie);
- Buzunarul cu măști (Teatru), de Radu Sorescu;
- Aripi în timp (versuri), de George Sorescu;
- Mircea Eliade și Vasile Voiculescu: Proza fantastică (eseu), de Mirela Mitu;
- Romanele de tranziție ale lui Mircea Eliade (eseu), de Cristian Petre Alexandrescu;
- Șapca fermecată (Povestiri), de Vali Ilie;
- Conexiuni, de Violeta Anghel;
- Responsabil cu fericirea (versuri), de Ileana Grigore.
- Istoria prin citate și expresii celebre, sintagme și vorbe de duh sau „o altă tocmire a istoriei”, de Emilia și Marin Popescu-Diculescu;
- Compunerile școlare în învățământul primar, de Maria Enache; Și ei și-au găsit Bacăul..., de M. Cosmescu-Delasabar;
- Luminile satului românesc. Dascălul și preotul, între icoană și caricatură, de Emilia și Marin Popescu-Diculescu.

CĂRȚI BELETRISTICE

Nostalgii tardive, Editura Sitech, 2012

Confesiuni de-o clipă, Editura Sitech, 2012

Mihail Kogălniceanu - prozatorul,

Editura Sitech, Craiova, 2000

Hai-Hui printre amintiri, Editura

Didactica Nova, Craiova, 2012

Diamantele inimii, Editura Sitech, 2013

DUMITRU GHERGHINA – POEZII
din volumul *DIAMANTELE INIMII*

MI-E DOR ...

Mi-e dor de-un prieten în ceasu-aceasta lung,
Să-l simt trecând alături peste o apă lină,
Să-i spun cum urc spre steaua, pe care n-o ajung
Cu tălpile-nînțepate de ghimpi și de lumină.

Peste întinse zări, stăpână-i vrerea mea !
Și totuși câte ceruri străine mi-au rămas,
Când aş putea prin vise să zbor pe-un colț de stea,
De ce mă rod angoase, la fiecare pas?

Oprește-te o clipă! Privește în oglinzi !
În mine se reflectă tot ce-i frumos în tine,
Aș vrea din al meu cântec, tot sensul să-l desprinzi,
Să te însoțească acum ideea de mai bine...

În fiecare seară, eu lira veche-mi sparg,
Și sonuri mult visate se sting cu vaier lung.
Primejdii mii pândi-m-or când voi pași în larg,
Spre steaua mea înaltă pe care n-o ajung ?

ÎNTOARCERE TARDIVĂ

DUMITRU GHERGHINA

De curând m-am întors în străvechiul sat,
Ca să strivesc în mine tristețea ...
Și toți consătenii m-au întrebat:
- Unde? Unde-ai lăsat tinerețea?

Le-am spus: am pierdut-o demult,
Zi cu zi am pierdut-o și noapte cu noapte,
Mi-a devorat-o orașul cel plin de tumult
Și toate poverile purtate în spate...

Am vrut să văd casa în care-am crescut,
Dar... casa, între timp, a fost dărâmată...
„Atunci tu, străine, ce mai cauți aici”?
Mi-a șoptit tenebros o voce ciudată...

„Nu te îngrijora, i-am răspuns, n-am să-ți cer
Nici turtă, nici pâine, nici ceapă, nici rodii...
Doresc doar atâta: s-ascult *leru-i ler*,
Să-mplinesc ce e scris în străvechile zodii”...

Mai întâi dau o raită prin sacrul cimitir,
Aprind lumânări pentru bunici și părinți,
Mă rog în biserică, iar popa-mi dă mir,
Mă întreabă discret dacă-s nepoții cumiști...

Am să cad într-un somn liniștit și profund,
După ce voi călca al Cernei sfânt prund ...
Cu nimic n-o să te mai supăr, umbră stranie,
Mă voi schimba prin modesta-mi strădanie!

Sper să mă urc pe-o creastă de nor,
Cu norul s-ajung pân'la soare,
Să suflu în el, printre buze, cu spor,
Să ardă mai repede și cu mult mai tare.

Am să călătoresc, după cum vei vedea,
Mult mai sus și mult mai departe,
Poate voi ajunge într-o zi la o stea,
Pe care să fie și viață și moarte.

Când eram tânăr, aveam ochi de albină,
Acum, ochii mei sunt tulburi de tot,
Prea mult i-am ținut scăldați în lumină...
Să văd lumea de ieri și de azi, nu mai pot !

ÎNTRE MELANCOLIE ȘI SPERANȚĂ DUMITRU GHERGHINA

Peste suflet, se lasă brumele reci
Pleacă mereu ceva din zilele mele,
Mă simt tot mai singur, iar tu nu mai treci,
Te-ai grăbit oare să-ajungi între stele?

În văile mele de ceață e doar tăcere,
Nimeni nicând n-ar vrea să intre vreodată
Acum și tu ai plecat cu durere,
Motive ai avut, să fii supărată...

Mă uit cum vine un vânt de departe
Cu insomnii de toamnă și nevroze
E trist că tu nu mai ai parte
De crini imperiali și de frumoase roze.

Se lasă întuneric peste totul de-a valma,
Disting tot mai greu a brumei cădere,
Mă întreb resemnat a cui este palma
Care mi-astupă fereastra spre stele.

Sub semnul lui Eros încerc să deschid
Toate ușile, cu multe zăbrele,
Sunt plin de speranță că nu este zid
Între mine și tine, s-ajungem la stele.

Cu infima știință de carte
Încep să-nțeleg, cu părere de rău,
Că viața pășește spre moarte,
Că nu poți trece viu peste hău.

PRIETENII-S MAI RARI... DUMITRU GHERGHINA

De-a lungul anilor, ce-ntruna s-au tot scurs
Ne-a cocoșat povara de-a fi mereu mai sus,
Ne-a istovit orgoliul de-a fi printre cei mari,
Iar astăzi, lângă noi, prieteni-s mai rari.

Oare cărarea vieții, pe unde ne va duce ?
O pasăre sinistră cu aripile cruce,
Parcă s-aude-n noapte strigându-ne pe rând,
Se tot rotește-n gânduri, din aripe bătând !

Și bate Traistă -Goală în luna lui brumar,
Pe străzi întâlnești oameni din ce în ce mai rar.
Oglinzile arată că nu mai ești ce pari,
Bate un vânt prin toate, prietenii-s mai rari...

Cu dragostea de toamnă plecăm încet hai-hui
Suntem ai aimintirii? Suntem ai nimănuui?
Simțim cum viața noastră devine un calvar,
Copiii și nepoții vin pe la noi mai rar...

ALTE PERSONALITĂȚI DIN RUSĂNEȘTI, JUDEȚUL VÂLCEA

ȘTEFAN MARINESCU

N. 20 ianuarie 1929 în localitatea Rusănești, județul Vâlcea, ca al doilea copil al învățătorilor Maria și Iancu Marinescu.

În 1955 a absolvit Facultatea de Medicină din Timișoara. Scrie în amintirea fiicei dispărute la doar 37 de ani cartea **MEDITAȚIILE POETULUI**:

Dureri de moarte poți răzbate
Când ți le pune soarta-n spate;
Nu are leac durerea minții
Când au rămas orfani părinții

Profesează ca medic chirurg timp de 22 de ani la Craiova. Scrie romanul *MEDICUL DE FEMEI*, un roman de tip moromețian.

Doctorul Ștefan Marinescu din Rusănești –
Fârtățești a primit laurii recunoașterii internaționale.

AFILIERI

Membru al Uniunii Mondiale a Scriitorilor Medici
– U.M.E.M.

Membru titular Societății Scriitorilor Olteni

Membru Societății Literare Anton Pann, Râmnicu
Vâlcea

Membru fondator al Uniunii Epigramaștilor din
România, 1990;.

Membru al Cenaclului C. S. Nicolăescu Ploșor,
Craiova .

Doctorul Ștefan Marinescu rămâne după
propria-i mărturisire chirurgul ce alină dureri și
poetul ce cântă tumultuos frumusețea iubirii.

VIRGIL IERUNCA

Virgil Ierunca s-a născut la 16 august 1920, în comuna LĂDEȘTI, județul Vâlcea. A urmat școala primară în satul natal, apoi studiile liceale la Râmnicu-Vâlcea - Liceul Alexandru Lahovari și București - Liceul Spiru Haret.

Obține licența în litere și filosofie - Universitatea București, 1943.

Este fiul lui Dumitru Untaru și al Mariei (n. Neagoie), a fost căsătorit cu Monica Lovinescu. Emigrați în Franța imediat după ce România a căzut sub influența Uniunii Sovietice, Virgil Ierunca și Monica Lovinescu s-au impus în anii comunismului ca voci ale exilului românesc.

Publicitul, eseistul, criticul literar și poetul Virgil Ierunca a încetat din viață într-o zi de joi seara, pe 28 septembrie 2006, la spitalul Tenon din Paris, la vârsta de 86 de ani.

Casa unde s-a născut și a copilărit Virgil Ierunca

Virgil Ierunca (pseudonimul lui *Virgil Untaru*) a debutat în ziaristică, în 1939, la ziarul *Timpul*, unul din cele mai importante cotidiene bucureștene din acea vreme. Între 1940 și 1944 colaborează la principalele reviste literare și la săptămânalul *Vremea*, cu o rubrică intitulată *Caiete franceze*, în care îi prezintă pe scriitorii francezi din rezistența împotriva ocupației naziste. Din anul 1943 deține o rubrică asemănătoare în ziarul *Ecoul* și colaborează la revistele *Kalende* și *Preocupări literare*.

În 1942, propria sa revistă literară, *Albatros*, este suprimată de cenzură pentru tendințele ei democratice. După război, Virgil Ierunca scoate revista *Agora* împreună cu Ion Caraion, revistă de cultură internațională, care este suprimată deja după

primul număr de cenzura comunistă, din cauza articolului intitulat *Echinox*.

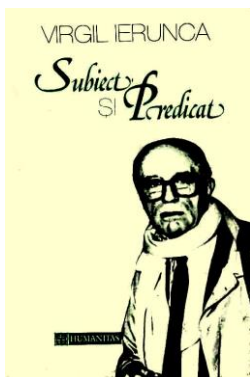
Virgil Ierunca părăsește țara în 1947, primind o bursă din partea statului francez.

Din 1951 și până în 1974 este redactor al emisiunilor în limba română ale Radiodifuziunii franceze, lucrând în același timp la "Centre national de la recherche scientifique" (CNRS), la secția de filozofie și estetică. Colaborează la două emisiuni culturale ale postului de radio *Europa Liberă: Actualitatea Culturală Românească și Povesta vorbei* (Pagini uitate, pagini cenzurate, pagini exilate).

Publică articole privind cultura românească în enciclopedii din Franța și Germania, dintre care: *Literatura română în Encyclopédie de la Pléiade* (Gallimard, Paris, 1957; ed. a II-a, 1968); *Literatura română în Histoire générale des littératures* (Quillet, Paris, 1961); *Scriitori români, în Dictionnaire des Littératures* (Presses Universitaires de France, Paris, 1968); *Literatura română în Lexicon der Weltliteratur im 20 Jahrhundert* (Freiburg, Basel, Wien, 1968); *Scriitori și pictori români, în Dictionnaire du surréalisme et ses environs* (Office du Livre, Fribourg, 1982).

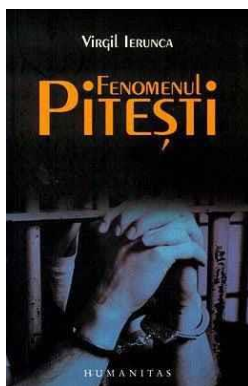
CĂRȚI PUBLICATE

- *Fenomenul Pitești*-Ed. Humanitas BUCUREȘTI 1990; reeditat 2007;
- *Românește*-Ed. Humanitas, București-1991; reeditat în 200;
- *Subiect și predicat* -Ed. Humanitas, București, 1993;
- *Dimpotrivă*-Ed. Humanitas, București, 1994;
- *Semnul mirării* Ed. Humanitas, București, 1995;
- *Trecut-au anii* Ed. Humanitas, București , 2000;
- *Poeme de exil* Ed. Humanitas, București, 2000

Producțiile literare ale lui Virgil Ierunca figurează în mai multe antologii de poezie, printre care cea alcătuită de *Vintilă Horia*. Pentru activitatea sa democratică și anticomunistă a fost distins cu medalia *Iuliu Maniu*, iar pentru cea literară cu

Diploma de Onoare a Academiei Româno-Americane de Artă și Știință (1987). În 1994, biroul de la Paris al postului de radio Europa Liberă a fost desființat, stârnind protestele a mii de ascultători din România.

În cercul său de intelectuali de la Paris, apar nume ca Eugen Ionescu, Mircea Eliade, Emil Cioran, Paul Celan sau Victor Brauner. Obsedat de evenimentele din țară, trăind de la distanță suferințele și bucuriile celor rămași, Virgil Ierunca publică, în 1981 *Fenomenul Pitești*, carte în care denunță teroarea închisorilor comuniste.

Bibliografia istoricului și criticului literar, eseistului, poetului și memorialistului Virgil Ierunca (1920-2006) este imensă, conturând profilul unui autentic intelectual a cărui voce, timp de o jumătate de secol, s-a impus în alt spațiu cultural. Virgil Ierunca a fost și un excepțional epistolier, autor al

câtorva mii de epistole, trimise familiei, prietenilor și scriitorilor din țară, din Europa și din alte părți ale lumii, și în care se găsesc, întotdeauna, prețioase informații de istorie literară culturală, socială și politică. Sunt interesante din punct de vedere literar, istoric și cultural epistolele trimise lui Mircea Eliade, Constantin Virgil Gheorghiu, Geo Dumitrescu, Alexandru Busuioceanu, Emil Turdeanu, Emil Cioran, Constantin Noica, Alexandru Ciorănescu, Horia Stamatu, N.I. Herescu, Vintilă Horia, Mihai Fărcășanu, Mircea Popescu, Perpessicius, Ioan Petru Culianu, Dumitru Micu, Marin Sorescu, N. Steinhardt, Vasile Spiridonică, Marin Bucur, Nicolae Florescu și alții.

AFARĂ

VIRGIL IERUNCA

A fost ca o ușă închisă
Grădina de frig.
Ferice de cei rămași pe malul celălalt
Corăbii îi așteptau
Și mâna lui întinsă peste timp
Ca o muzică-naltă
Murmur de fructe viitoare

Ușa s-a mai închis odată

Și un singur anotimp a intrat în casă
Și n-a mai ieșit.
Cum să reînnoiești începutul?
Pe scara aceea se poate doar coborî
Focul e stins, uitată vechime
Din hornuri cenușa se urcă în stele
Au înnegrit oglinzile de absență
Tace tăcerea-n fereastră

Se mai arată oare minunea?
Descuietorule, trece pragul acestan-
gropat
Înainte de înflorirea măslinului
Dă foc ideilor
Să se nască iar apele
Să se aprindă iar focul
Idea e una
Am văzut-o, n-am uitat-o.

TEMEI ARS
VIRGIL IERUNCA

În grădina mea de piatră
Scade vama, focu-n vatră
Numai amintirea trece
Șarpe-ascuns în pacea rece

Noapte noapte de departe

Ce-mi pui în ureche moarte?
Du-te și te fă sfârșit
Ca să-ncep ceasul rodit

Lumea nu mai are nume
Nici proverbul spus de mume
De ridic somnu-n lumină
Taina pleacă de la cină

Oaspele e orb și tace
Cade vremea, umbra zace
Numai întrebarea știe
Ce n-am fost, ce n-o să fie.

GIB I. MIHĂESCU

(N. 23 aprilie 1894, Drăgășani - d. 19 octombrie 1935, București). A fost un prozator, romancier și un dramaturg român interbelic.

A absolvit cursurile Colegiului Național Carol I din Craiova. În mai 1917 absolvă școala de ofițeri de infanterie de la Iași cu gradul de elev plutonier și este repartizat la Regimentul 42-66 Infanterie. A participat la primul război mondial ca elev-ofițer, fiind combatant în 1917, în luptele de la Mărășești-Mărăști-Oituz. În timpul războiului mondial a fost decorat pentru acte de bravură. A colaborat la revistele *Sburătorul*, *Gândirea*, *Viața*. A murit la

vârsta de doar 41 de ani, bolnav de tuberculoză și a fost înmormântat la Drăgășani. În semn de multă prețuire pentru creația autorului un colegiu național din Drăgășani îi poartă numele, iar la Râmnicu Vâlcea o stradă este numită în cinstea lui.

OPERA

ROMANE

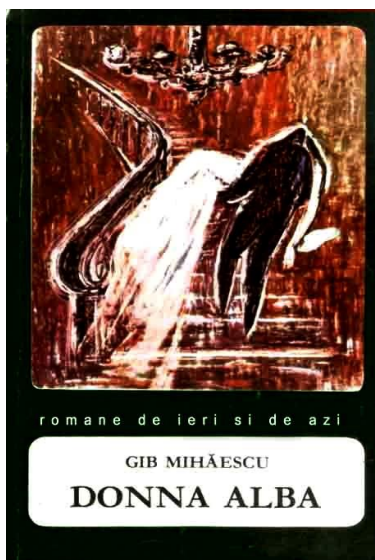
- 1930: Brațul Andromedei
- 1933: Rusoaica
- 1933: Femeia de ciocolată
- 1934: Zilele și nopțile unui student întârziat
- 1935: Donna Alba

NUVELE

- 1928: Grandiflora
- 1929: Vedenia
- 1935: Visul

PIESE DE TEATRU

- 1928: Pavilionul cu umbre

Mihai Aspru personajul din *Donna Alba* , este un spirit aventurier .Epoca ultimelor sale examene de liceu, după demobilizare și a acelora de la Facultatea de Drept, se așează sub semnul iubirii lui fulgerătoare pentru Alba, născută prințesă Ipsilanti, soția marelui avocat *Georges Radu Șerban*, din familia domnească a Basarabilor.

Introdus în casa lui *Georges Radu Șerban*, ca secretar al acestuia, Mihai Aspru urmărește tot timpul să o cucerească pe Alba.

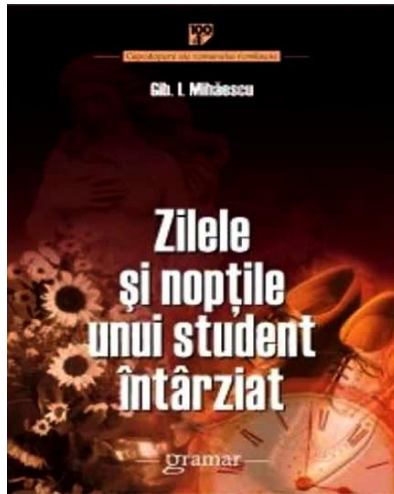
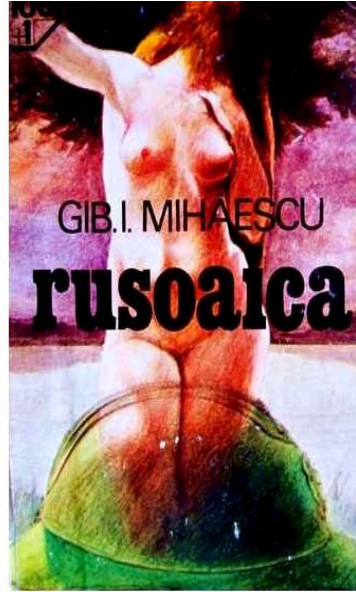
Atriburul nobiliar al femeii îl atrage pe Mihai Aspru timp de zece ani. G.R.Șerban se sinucide și Alba urmează să devină soția lui Mihai Aspru.

Am fugit de-acasă, mai degrabă de la școală, din clasa a patra de liceu, dar am fugit, se cheamă, de

sub scutul și autoritatea părinților, cu mulți ani în urmă. Trebuie să mă fi urmărit pretutindeni cu polițe și telegrame, căci tatăl meu era doctor de târg și om de stare: avea și vie și acolo la vie, ascultând cum țârâie ploaia pe acoperișul hardughiilor cu butoaie goale, lin, teasc și zdrobitori, prin care îmi plăcea să mă vâr, am plănuit întâia mare îndrăzneală din viață. Fluieram a drum lung și-mi ziceam: când voi pleca anul asta la Craiova (adică la liceu) - fiu-fiu, după două săptămâni fiu-fiu... zbughe-o... Și râdeam, gândindu-mă nu atât la mutra tatei în fața acestei împrejurări, cât mai ales a domnului Stiegler, directorul meu de pension... Iar ploaia țârâia înainte și eu ceteam pe Mihail Sadoveanu, care mă îmbia la ducă... Așa țârâia și-n cărțile lui ploaia pe șindrilele acoperișurilor și pe covergile căruțelor mocănești. Apoi mai glăsuia acolo despre zăvoaie și despre poduri umblătoare și alte lucruri multe și minunate, pe care aproape ardeam să le văd.

Donna Alba

- Păi de ce să-ți plesnească? Fă așa ca să nu-ți plesnească... Tu nu știi să umbli decât cu... învață-te și cu lume mai fină... Aci se fac cunoștințele.

- Ia mai lasă-mă cu cunoștințele tale... Am văzut ce cunoștințe ai tu la facultate, nici nu știi cum le cheamă...

- Țsta e hazul...

- Mersi de haz... Mie nu-mi plac studentele... N-am veleități de însurătoare... Nici nu vreau să aud...

- Ești un caraghios... acum nu mai sunt toate ca înainte de război... De exemplu, Veve... Ea nu e studentă?... și slavă Domnului... Numai trebuie să știi cum să iei lucrurile... când m-a văzut întâi, se uita la mine ca o veritabilă prințesă... și-acum... Buzele lui Dumitru se întinseră indecent până la urechi. Bruna durdulie lăsa din când în când asupra-i strecuruș de zări negre pe sub pleoape cuvioase. Mihu făcu semn cu cotul și fostul legionar prinse mișcarea.

În pătratul ghișeului se încadrează un cap fin și blond de fată.

- Sunteți înscrisă de anul trecut, nu? Vă cunosc. A, uite! Vă lipsește chitanța de înscriere specială, de bibliotecă...

- Le-am uitat în pardesiu...

- Nu face nimic, trebuie să fie la ușă. Domnul ajutor, vă rog căutați dumneavoastră... Nr. 417... Cum ați petrecut vacanța, domnișoară?...

- Balaurul se umflă, se întinde, se zbate.
- Domnule secretar, e șase și un sfert...
 - Domnilor, până nu sfârșesc cu domnișoara...
zadarnic...

ZILELE UNUI STUDENT ÎNTÂRZIAT

ALEXANDRU OPREA

N. 5 iul. 1931, Bălcești, Vâlcea - D. 5 dec. 1983. Este al doilea copil al familiei Gheorghe și Elena Oprea. Urmează școala primară în comuna natală; studii secundare la Liceul Frații Buzești din Craiova (1943-1950); Facultatea de Filosofie, Secția ziaristică (1955-1959) și Cursuri serale la Secția Artă și Literatură - Universitatea București. Doctor în filologie (1971). Este un critic, publicist, istoric literar.

Din 1948, după înființarea cotidianului *ÎNAINTE* din Craiova a lucrat ca reporter.

Frecventează Școala de Literatură Mihai Eminescu din București.

Lucrează la revista *Viața Românească* (1952).

A fost membru al Uniunii Scriitorilor (1954) și apoi membru de onoare în Consiliul de conducere al acestei asociații. A fost redactor la următoarele reviste: *Tânărul Scriitor*, *Luceafărul*, *Gazeta literară*.

1970 – redactor-șef revista *Manuscriptum* – director fondator acad. *Perpessicius*

1971 – devine director al Muzeului Literaturii Române din București. Membru al Comitetului Internațional al Muzeelor de Literatură.

1964 - a publicat monografia *Panait Istrati*, lucrare distinsă cu Premiul Uniunii Scriitorilor din acel an.

În 1967 publică primul volum de articole de critică literară, *Mișcarea prozei*.

În 1977 primește *Premiul Perpessicius* al revistei *Manuscriptum* și Diploma

de onoare pentru contribuția adusă la editarea volumului II - *Proză literară de Mihai Eminescu*.

În calitate de conferențiar, i se încredințează conducerea catedrei de Limba și Literatura Română de la Facultatea de Ziaristică.

Din 1977, devine președinte al Comisiei pentru cinstirea memoriei scriitorilor de pe lângă Uniunea Scriitorilor din România. Tot în acest an i se decernează premiul „Perpessicius” al revistei

„Manuscriptum” și Diploma de Onoare, pentru contribuția adusă la editarea Operelor complete: Mihai Eminescu, vol. 7 Proza literară”, apărută sub îngrijirea Editurii Academiei Române.

În anul 1975, este medaliat de revista „Săptămâna” pentru volumul I „Mitul faurului aburit” și pentru activitatea de valorificare a moștenirii literare românești la revista „Manuscriptum”.

A PREFĂȚAT: R. Tagore, Ghirlanda dragostei (1961); P. Istrati, Chira Chiralina; Moș Anghel; Ciulinii Bărăganului (1962); Go Mo-Yo, Ospățul lui Confucius (1965).

OPERA: Panait Istrati (1964); Mișcarea prozei (1967); 5 prozatori iluștri, 5 procese literare (1971); Panait Istrati. Un chevalier errant moderne (1973; 1976); Mitul faurului aburit (1974); Incidențe critice (1975); Fața nevăzută a literaturii. Eseuri

ALTE PERSONALITĂȚI DIN BĂLCEȘTI - VÂLCEA

FLORENTIN SMARANDACHE

Prof. univ. dr. la Facultatea de Matematică de la Universitatea „New. Mexico” din Gallup, New. Mexico, S.U.A, cercetător, scriitor, ziarist.

A publicat numeroase lucrări de matematică (teoria numerelor, geometrie, logică), filozofie, fizică și literatură (poeme, proză scurtă, teatru, eseuri , traduceri) în română, franceză și engleză. În matematică a inventat Noțiuni de tip Smarandache în Teoria numerelor, iar în literatură și artă a fondat în 1980 curentul de avangardă numit paradoxism.

GHEORGHE NEAGOE

Academician, doctor în științe medicale , medic primar chirurg în Drobeta Turnu Severin, profesor la Facultatea de Medicină Timișoara, autor a 14 brevete de invenție în medicină, 4 medicamente și un aparat medical, autor a peste 200 lucrări științifice medicale, cărți de cultură generală.

DINCĂ N. ALEXANDRU

Cercetător, informatician, profesor universitar doctor și decan la Facultatea de Matematică din Craiova, este autor a numeroase cărți de specialitate și lucrări de cercetare.

ADRIANA ILIESCU

Profesor universitar dr. , decan la Facultatea de Filologie, scriitoare, membru titular al Uniunii Scriitorilor din România. Este autoare a numeroase cărți de literatură și critică literară.

TRAIAN DIACONESCU

Profesor universitar dr. docent la Universitatea Iași, șef la Departamentul de Filologie Clasică și Romanică, conducător științific de doctorat în domeniul filologiei clasice.

Este autor de cursuri și lucrări de cercetare, lingvist, traducător.

DR. AUREL POPESCU-BĂLCEȘTI

Medic primar la Spitalul clinic de urgență Sf. Pantelimon, scriitor de monografii medicale, articole de specialitate în reviste medicale: chirurgia,

sănătatea etc., cât și cărți de paranormal. A murit în anul 2007 în București.

VICTOR CHIRIȚĂ

Istoric, arhivist, cercetător, scriitor, fost Director al Direcției Județene a Arhivelor Statului Craiova, Dolj, Rector al Universității Cultural - Științifice din Craiova. Este autor de cărți și articole de specialitate.

CÂRSTOIU ION

Lingvist și publicist s-a născut la 13 ianuarie 1943 în localitatea Jiblea-Veche (Călimănești) și este profesor la liceul din Bălcești.

Cercetător în domeniul lingvistic, participă la Congresul al II-lea de Tracologie de la București(1976). Debutează publicistic în 1970, în culegerea Trepte a liceului din Bălcești, cu lucrarea *Considerații etimologice, asupra unor termeni din județul Vâlcea*. Publică apoi cărțile: *Teze și ipoteze lingvistice*, *Pași în universul cunoașterii*, *Dicționar etimologic*.

PETRACHE POENARU

PETRACHE POENARU s-a născut la data de 10 ianuarie 1799, în localitatea Benești din județul Vâlcea, în apropiere de Bălcești. Urmează studiile secundare la Craiova, la Școala de la Biserica Obedeanu, între 1811 și 1818.

Petrache Poenaru era nepotul vornicului Iordache Oteteleşanu, cel care a avut un rol foarte important în evoluția școlilor din Craiova.

Din 1818 a lucrat la cancelaria Episcopiei din Râmnicu Vâlcea, iar între 1820 și 1821 a predat limba elină la Școala Mitropoliei din București. În 1821 Petrice Poenaru a fost secretarul lui Tudor Vladimirescu în timpul revoluției

În 1822 obține o bursă de studii la Școala Tehnică din Viena și Berlin. Aici învață despre o seama de instrumente tehnice noi la vremea aceea:

șublere, micrometre. În 1826 primește o bursă franceză și își completează studiile la École Polytechnique din Paris. Aici studiază topografia și geodezia.

În 1831, la 27 octombrie, aflat în Anglia, călătorește cu trenul, fiind astfel primul român care folosește acest mijloc de transport pus în funcțiune cu doar un an în urmă, între Liverpool și Manchester.

"Am făcut aceasta călătorie cu un nou mijloc de transport, care este una din minunile industriei secolului nostru. Douăzeci de trăsurile legate unele de altele, încărcate cu 240 de persoane, sunt trase deodată de o singură mașină cu aburi". Petrache Poenaru se întoarce în Țara Românească în 1832 și este numit profesor de fizică și matematică la Sf. Sava din București, iar din 1833 devine directorul acestei școli.

Tot în 1833 contribuie la înființarea în Țara Românească a cursurilor speciale de matematici superioare, geodezie, mecanică, arhitectură, agricultură și silvicultură. El creează două clase cu profil ingineresc, pe care le dotează cu manuale și aparatura.

În 1836, la inițiativa profesorului Petrache Poenaru se organizează primele observații meteorologice sistematice pentru determinarea temperaturii, presiunii și umezelii aerului.

TRADUCERI

În 1837 traduce și publică în limba română primul curs de Geometrie, iar în 1841 cursul de Algebra.

În 1841 publică, în colaborare, Vocabularul francezo-roman, în doua volume. Pe acest considerent, Petrache Poenaru este evocat și azi ca un susținător al francofoniei în România. În 1838, în calitate de director general al Școlilor din Țara Românească, funcție cu grad de demnitar, înființează școlile publice sătești din Muntenia. Numărul acestora ajunsese în preajma revoluției de la 1848 la 2236.

Petrache Poenaru s-a implicat direct în dotarea școlilor Craiovei.

Astfel, în 1837 el donează Pensionului de fete din Craiova, actualul Colegiu Național Elena Cuza, un set de hărți – Europa, Asia, Africa, America, Australia – precum și 20 de cărți privind Cours complet d'éducation domestiques pour les filles. Introducerea Sistemului Metric Zecimal în Țara Românească i se datorează lui Petrache Poenaru, care elaborează primul proiect românesc de lege pe această temă, discutat între 1834 și 1836, în forurile legislative ale țării.

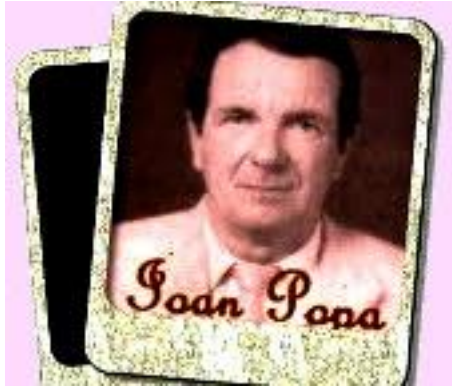
La 20 octombrie 1850 este numit membru al Eforiei Școlilor Naționale, având ca sarcină să urmărească aplicarea Regulamentului de funcționare a școlilor

din Țara Românească, semnat de domnitorul Barbu D. Știrbei la 17 octombrie 1850. După Unirea Principatelor Române, Petrache Poenaru participă intens la viața publică și concepe textul Legii instrucțiunii publice de la 1864.

În 1870, la 10 septembrie, devine membru al Academiei Romane. S-a stins din viață la 2 octombrie 1875, la vârsta de 76 de ani, lăsând în urma sa o operă socială cu efecte până în zilele noastre.

IOAN POPA

IOAN ȘT. POPA s-a născut la 2 mai 1935, localitatea DRĂGANU, VALEA – MARE, județul VÂLCEA. Este absolvent al Facultății de Filozofie (secția Ziarstică) și al Facultății de Filologie din cadrul Universității București.

Este un poet român, ca fiu de țărani vâlceni a avut norocul să trăiască într-unul dintre cele mai pitorești locuri din țară și să fie profesor în locurile natale. A supraviețuit celor trei ani de închisoare comunistă, după care a fost achitat de Tribunalul Suprem.

SFATUL PE CARE-L DĂ CITITORILOR SĂI :

*Deșteaptă-te, române, din somnul cel de moarte,
c-anevoios e drumul, iar ținta... ce departe!...*

Ioan Popa

IRINEU POPA

Născut la data de 16 noiembrie 1957, în satul SPINU din comuna PERIȘANI, județul VÂLCEA, ca fiu al soților Gheorghe și Maria, primind la botez numele de Ioan.

Urmează școala în satul natal, în anul 1974 Ioan Popa a intrat ca frate la *MĂNĂSTIREA FRĂSINEI*. A urmat studiile la Seminarul Teologic *SF. GRIGORIE TEOLOGUL* din Craiova (1975—1980) și la Institutul Teologic Universitar din București (1981—1985), obținând titlul de licențiat în teologie, cu teza *Cunoașterea lui Dumnezeu și ideea de epectază la Sfântul Grigorie de Nyssa*. După absolvirea facultății, a fost tuns în monahism la *Mănăstirea Frăsinei* în anul 1985, iar ulterior a fost hirotonit ierodiacon (1985) și ieromonah (1986).

În perioada 1986-1987, a urmat cursuri de limba și literatura franceză la *FACULTATEA DE LITERE A UNIVERSITĂȚII DIN GRENOBLE*, și-a continuat pregătirea de doctorat în specialitatea Dogmatică la Institutul Teologic Ortodox *SAINT SERGE* din Paris (1987—1990), absolvind cursurile cu calificativul „magna cum laude“. În anul 1990, i s-a conferit titlul de doctor în teologie.

În paralel, a urmat și cursuri de limba engleză la Londra (1989-1990), precum și de arheologie biblică la Institutul de Arheologie Biblică din Tantur - Ierusalim (1990-1991). Între anii 1990-1991, a predat Istoria Bisericii Universale la Institutul Teologic *SAINT SERGE* din Paris.

La data de 6 septembrie 1991, prin hotărârea Sfântului Sinod, arhimandritul prof. dr. Irineu Popa a fost ales ca ARHIEREU-VICAR AL EPISCOPIEI RÂMNICULUI cu titlul *SLĂȚINEANUL*. A fost recunoscut ca arhiepiscop prin Decretul nr.77 din 6 septembrie 1991 al Președintelui României, fiind hirotonit întru arhierie la 6 octombrie 1991

PS Irineu a participat la diferite simpozioane și întruniri ecumenice în țară și peste hotare:

Congresul liturgic al Institutului Teologic *Saint Serge* din Paris (12-19 iunie 1986);

Colocviul internațional *Ortodoxia și frumusețile ei într-o lume secularizată* (Bossey, Elveția, 17-24 aprilie 1987);

Colocviul științific *Rolul religiei în cultura și civilizația popoarelor*, organizat de Institutul Mondial al Religiilor din Paris (5-8 martie 1988);

Simpozionul *Rolul Sfântului Nicodim în monahismul românesc* (Mănăstirea Tismana, 23 septembrie 2006);

Colocviul *Toward Jerusalem Concil Two* (TJC II) - *Spre al doilea sinod de la Ierusalim* (Mănăstirea Sâmbăta de Sus 16-19 octombrie 2006) ș.a.

Începând din anul 1991 a predat la Facultatea de Teologie a Universității din Craiova, ca profesor suplinitor la Catedra de Istoria culturii și civilizației bizantine (1991-1994), venit prin transfer de la Institutul *Saint Serge* din Paris, apoi ca profesor de Teologie Dogmatică și Morală (1994-1997), profesor titular la Catedra de Teologie Dogmatică (din 1997), șef al Catedrei de Sistematico-Practice (2004-2008) și decan al Facultății de Teologie Ortodoxă din cadrul aceleiași instituții (din 24 ianuarie 2008).

PS IRINEU este autorul a numeroase cărți, studii, articole și traduceri.

Obține în 2005 titlul de doctor în drept civil, calificativul "magna cum laude" – Facultatea de drept *Nicolae Titulescu*, Craiova.

PS IRINEU a deținut funcția de președinte executiv al Forumului Cultural al Râmnicului.

La data de 8 iulie 2008, PS IRINEU SLĂTINEANUL, arhiereu vicar al Episcopiei

Râmnicului, a fost ales de către Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în funcția de ARHIEPISCOP AL CRAIOVEI și MITROPOLIT AL OLTENIEI.

La data de 27 iulie 2008, în Catedrala mitropolitană „Sfântul Dumitru - Izvorătorul de mir“ din Craiova, a fost întronizat în demnitatea de Mitropolit al Olteniei de către Patriarhul Daniel.

OPERA

La Personne et la communion des personnes dans la theologie de Saint Basile le Grand (Thèse pour doctorat) (Paris, 1991)

Un mistic al vremurilor noastre: Sfântul Calinic al Râmnicului (Rm. Vâlcea, 1993)

Oglinda inimii (Rm. Vâlcea, 1994)

Convorbiri despre Sfânta Spovedanie (Ed. Ramida, București, 1996)

Antim Ivireanul, învățător, scriitor, personaj (Ed. Ramida, 1997) - împreună cu Mihail Rădulescu

Preoți în cătușe (Ed. Ramida, București, 1997)

Mistica rugăciunii inimii (București, 1998)

Experiențe mistice la Părinții orientali (Ed. Universitaria, București, 1998)

Înger în trup și om dumnezeiesc. Sfântul Ioan Gură de Aur despre Sfântul Apostol Pavel (București, 1998)

Iisus Hristos sau Logosul înomenit (Ed. România Creștină, București)

Omul - ființă spre îndumnezeire (Ed. Arhiepiscopiei de Alba Iulia, Alba-Iulia, 2000)

În duhul Sfințeniei lui Hristos (Ed. Universitaria, Craiova, 2001)

L'Église communion des hommes dans la Sainte Trinité (Ed. Universitaria, Craiova, 2003)

Le Mystère de la Sainte Trinité dans la communion des Personnes (Ed. Universitaria, Craiova, 2003)

TRADUCERI

Antonie de Suroj - *Școala rugăciunii. Introducere și traducere din engleză* (Ed. Adonai, București, 1994)

John Dunlop - *Starețul Ambrozie de la Optina. Introducere și traducere din engleză și rusă* (Ed. Adonai, București, 1994)

Starețul Sofronie - *Mistica vederii lui Dumnezeu. Introducere și traducere din rusă și franceză* (Ed. Adonai, București, 1995)

Paul Evdokimov - *Ortodoxia. Introducere și traducere din limba franceză* (Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1996)

Sf. Ioan Gură de Aur - *Omilii și cuvântări. Introducere și traducere din greacă* (Ed. Episcopiei Râmnicului, Rm. Vâlcea, 1995)

Sf. Ioan Gură de Aur - *Din ospățul Stăpânului. Cuvântări și discursuri. Traducere din limba greacă* (Ed. Adonai, București, 1995)

Sf. Ioan Gură de Aur - *Dascălul pocăinței. Cuvântări despre pocăință. Introducere și traducere din greacă* (Ed. Episcopiei Râmnicului, Rm. Vâlcea, 1996).

IPS IRINEU, MEMBRU DE ONOARE AL ACADEMIEI ROMÂNE, 24 noiembrie 2010, *Ziarul Lumina*, accesat la 17 iulie 2013

Mitropolitul Olteniei a fost ales MEMBRU DE ONOARE AL ACADEMIEI ROMÂNE, alături de pictorul NICOLAE GRIGORESCU, 24 noiembrie 2010, *Adevărul*, accesat la 17 iulie 2013.

MARIN POPESCU-DICULESCU

Deși a văzut lumina zilei pe plaiuri argeșene, Marin Popescu - Diculescu a trăit cea mai mare parte a vieții la Bălcești, județul Vâlcea.

Născut exact la jumătatea veacului al XX-lea, în 1950, în satul Deagurile, comuna Recea, județul Argeș, în partea de jos, s-a născut într-o vineri de 22 septembrie, în plin sezon de *tăiatul cocenilor*, de la care părinții plecaseră spre casă.

Școlile primare și gimnaziale (până la clasa a VIII-a) le-a urmat în localitatea natală, apoi cursurile Liceului *Nicolae Bălcescu*, zis *Numărul I*, rebotezat

Brătianu. A călcat cu multă sfială și mândrie pe aceleași trepte, pe unde trecuseră și poeții și matematicienii Ioan Barbu, Minulescu, Ion Banu sau diplomați ca Mihai Epure, ajuns să ne reprezinte în Țara Soarelui Răsare, scriitorul și criticul literar Vladimir Streinu, ziaristul și publicistul Tudor Braniște și câți alții neștiuți. Profesori de talie i-au modelat firea și caracterul, între ei la loc de cinste și de înalte exigențe fiind vestiții Z. N. Pop, Paul Neveanu, Spinei, Aman Gheorghe, N. Grigorescu (istoricul, nu pictorul). *Fă-te inimă, copil* și, de-ți mai stă la îndemână puterea, fii din nou ce-ai fost, dacă te mai lasă *pârdalnică de inimă!*

După bacalaureatul din vara lui 1968, a avut un *stagiu* la Institutul Pedagogic din Oradea, completându-și studiile la Craiova, dus de soartă și colegi, care *musai* voiau să nu se plafoneze prin vreun colț de țară, trecând *de la stadiul de măgar la cel de cal*, de teamă de a nu ne rupe picioarele prin cele *tihărași*, vorba lui Creangă. L-au captivat somitățile vremii craiovene, George Sorescu, Eugen Negrici, Radu și Aurelian Popescu, ultimul cu ani grei de temniță comunistă, autorul volumului antologic *Poezia în cătușe*. Obține gradului I în învățământ în 1985, la cea mai mică vârstă posibil acceptată, cu nota maximă.

A urmărit doar avansări profesionale și concurențiale, nu și politice – poate era mai bine invers! – ajungând să dețină funcția de profesor

gradul I cu gradația de merit de 3 ori a câte 4 ani, timp de 12 ani, urmând a o câștiga și a patra oară, în 2010, pentru alți 5 ani, de care nu s-a mai bucurat niciun minut, fiind doborât de o boală rebelă – atacuri cerebrale masive – care l-au scos din sistem, într-o vreme în care ar mai fi putut să modeleze încă multe generații de elevi de liceu. În anii de după falsa Revoluție din '89 am avut doar 3 *picați*, mai ales că bacalaureatul din ultimii trei ani s-a dat sub supravegherea camerelor de supraveghere. Dacă ar fi fost doar un *funcționar* la catedră, ar fi sperat să poată trăi 300 de ani ca o cioară comună și banală, ce nu și-ar fi schimbat nici culoarea la măcar 100 de ani de viață.

Din 1973 până în 2010 a funcționat ca profesor de română – franceză, mai mult de română, la Liceul din Bălcești, județul Vâlcea, timp de 37 ani *bătuți pe muchie*.

Prin elevii pe care i-a pregătit a câștigat multe concursuri naționale: locurile I, II, III de proză scurtă, poezie și eseistică *Gib Mihăescu* prin Dumitrașcu George – Adrian, Bugiulescu Marius, Tudora Sorin – Octavian, Zamfir Andreea, Toma Iulia, Vidrighin Lelica, mențione la Olimpiada Națională de română de la Bacău, în 1995, prin Antonescu Christia; a participat cu lucrări la 11 Simpozioane Naționale S. I. R. A. R. (Arad, Baia – Mare, Brașov, Pitești, Constanța, Pitești, Craiova, Deva etc), mentor fiind academicianul Meves. Nu a

ocolit nici pe cele Internaționale (Malaga – Spania, Timișoara, Caransebeș, Reșița, Craiova), toate atestate și îndosariate personal.

A colaborat și la revista *Apicultura în România* între 1983 – 2007, unde i s-a creat o rubrică permanentă pe relația *literatură – apicultură*, onorată cu mult peste 150 de articole, într-un ritm lunar de 7 – 9 pe an, din care spicuim:

Eminescu – cântăreț al unei zeițe numită albină, Albinăritul – o pasiune mai puțin cunoscută a lui M. Sadoveanu, Apieologie literară, Istoria apiculturii în Oltenia, Fantezii apicole, Rang și măreție în palatul albinelor, Mierea în istorie și literatură, Hrisoave domnești apicole, Albina proverbială, Universul apicol în literatura română, Edenuri apicole românești etc.

Într-o selecție regândită, multe dintre ele și-au găsit locul într-un volum antologic, *Metafore apicole românești*.

Încă de la primul număr (1 septembrie 2005) a colaborat cu articole la revista națională de informare și cultură didactică *Didactica Nova*,

(cu I. S. S. N. 1220 – 322 X) cu apariție trimestrială, ajungând până la demnitatea de a-i fi redactor – șef onorific, azi, la a 30-a apariție, în format mare, cu un total, pe număr, de peste 330 pagini. A promovat proiectele liceului la care a funcționat, de câte ori s-a ivit ocazia, a propus mai multe serii de subiecte de bacalaureat rezolvate ca

model pentru elevii interesați. Mulți dintre elevii săi sunt astăzi profesori, doctori, juriști, universitari, ambasadori, jurnaliști, toți cu o ținută intelectuală impecabilă, de o valoare de necontestat.

Actualizând vorba cronicarului, *nasc și la (Bălcești) oameni mari!* Satisfacțiile îl țin în viață!

A cerut multe elevilor, avându-i model pe copiii săi. A făcut *ordine* mai întâi în propria ogradă: Iulian, băiatul său cel mare, de 33 ani, a făcut liceul avându-l ca profesor de română, ajungând după rezultate de excepție, reprezentantul României la Francofonie, Paris, 4 ani (2004 – 2008), el fiind și unul dintre organizatorii *Sommet-ului* de la București, din septembrie 2006, unde au luat parte 64 de președinți de țări, mai bine de 40 de premieri, atașați guvernamentali, sute de alte personalități internaționale și românești. Azi lucrează într-un minister în funcție de decizie și ordonator de sisteme de cooperare europeană. Celălalt, Damian, lucrează în centrala unei bănci din București, tot în funcție de decizie și risc bancar.

Pe lângă aceste *izbânzi*, a mai așternut tiparului și câteva cărți de eseuri și sinteze literare, comentarii, după cum urmează:

1. *Luminile satului românesc – dascălul și preotul - între icoană și caricatură (pretexte eseistice)*, I.S.B.N.: 978 – 973 – 7905 – 56 – 7;

2. *Filozofii de viață... și de moarte – interferențe eseistice*, I.S.B.N. 973 – 7905 – 80 – 2;

Metafore apicole sau Universul apicol în literatură și istorie – eseuri dulci și necesar amare;

4 - 5. *Turnirul înțelepților*, vol. I (de la A. la M.), I. S. B. N.: 978 – 973 – 7905 – 86 – 4; *Turnirul înțelepților*, vol. II (de la N. la Z.).

În colaborare cu Emilia Popescu – Diculescu:

1. *Istoria prin citate și expresii celebre, sintagme și vorbe de duh sau O altă tocmire a istoriei*, 2008, I. S. B. N.: 978 – 973 – 7905 – 39 – 3;

Alte cărți mi-au apărut în colaborare cu alte personalități, cum ar fi Ana Teodorescu:

Select Clubul personalităților din Oltenia (10 olteni de nota 10), 2010, I.S.B.N. 978-973 -7905-66- 6.

Cu profesorul Dumitru Gherghina:

1. *Aproape totul despre examenul de capacitate și performanță școlară – modele de subiecte rezolvate integral, parțial...*, Editura Didactica Nova, Craiova, 2005;

2. *Limba română contemporană – culegere de exerciții și teste-grilă pentru...*, Editura Didactica Nova, Craiova, 2006, I S B.N.973-00462-0- 8;

3. *Cultivarea limbii române – dificultățile comunicării orale și scrise pe înțelesul tuturor*, Editura Didactica Nova, Craiova, 2007,

- I.S.B N 973– 99462–2-4;
4. *Literatura pentru copii cu noțiuni de teorie literară*, Editura Didactica Nova, Craiova, 2007, I.S.B.N. 973–7905–41– 5;
 5. *Opere fundamentale ale literaturii române*, alături și de profesorii universitari George Sorescu, Ovidiu Ghidirmic, Dumitru Gherghina (4 eseuri: *Visul – o realitate ideatică*, „*Noaptea de decembrie*” – între tradiție romantică și simbolism, *Jocul – expresie a vitalității poporului nostru*, *Iona – un „Mare Singuratic”*); lucrarea a fost avizată C. N. S. din M. E. C., nr. 26071 / 16. 02. 1997;
 6. Coautor al masivului volum despre *Aproape totul despre examenul de capacitate* (modele de subiecte rezolvate), 2000, avizată prin Ordinul nr. 4270 al M. E. N., I. S. B. N.: 973 – 97849 – 9 – 2 (pseudonimul meu fiind Marius Popescu);
 7. Coautor la *Literatura pentru copii și adolescenți – curs practic...*, Editura Didactica Nova, Craiova, 2008, cu eseu *Evoluția fabulei în literatura română și universală*, I. S. B. N. 973 – 7905 – 46 – 6;
 8. Fac parte din *autorii coordonatori ai Proiectării pedagogice*, Editura Didactica Nova, 2006, I. S. B. N. 973 – 7905 – 19 – 9;
 9. Face parte din *autorii coordonatori ai vol. Limba și literatura română – literatura pentru copii pentru studiul la clasă, concursul de...*, Editura Didactica Nova, Craiova, 2005, I. S. B. N. 973 – 7905 – 16 – 4;

10. Sub numele de Marin Popescu, coautor al *Metodicii predării limbii și literaturii române în școala primară, gimnaziu și liceu*, Editura *Didactica Nova*, Craiova, 2005, I. S. B. N. 973 – 7905 – 13 – X;

11. Sub același nume, în *Aproape totul despre compunerile școlare*, Editura *Didactica Nova*, Craiova, 2005, I. S. B. N. 973 – 7905 – 08 – 3;

12. Tot sub numele de Marin Popescu am făcut parte dintr-un colectiv de *autori coordonatori* care a dat viață tomului *Comunicarea scrisă elaborată. Compozițiile școlare...*, Editura *Didactica Nova*, Craiova, 2008, I. S. B. N. 973 – 7905 – 07 – 5;

13. Alături de mai mulți autori am colaborat la *Limba și literatura română și metodică predării limbii române*, 2004; I.S.B.N.973–7905–24–5;

14. Am făcut parte din *autorii coordonatori* ai unui studiu de *Limba și literatura română*, 2005, I. S. B. N.: 973 – 7905 – 16 – 4;

15. În 2009 m-au preocupat *Activitățile extracurriculare și extrașcolare* (I. S. B. N.: 973 – 7905 – 24 – 5).

A colaborări și la publicația *Studii vâlcene*, după cum urmează: nr. 3 / 2006, *Aspecte etice și estetice în folclorul poetic vechi din zona Bălcești de Olteț*; nr. 4 / 2008, *Profesorul și ambasadorul Avram M. Ion*; nr. 5 / 2009, *Ion Șt. Popa – dascălul și poetul*; nr. 6 / 2010, *Oameni și medici în luptă cu suferințele, doctorii Raisa și Ștefan Marinescu*.

De puțin timp are colaborări și cu revistele literare și culturale, una de orientare internațională, *Thesaurum*, dar și la reviste de orientare națională, cum ar fi *Scrisul românesc*, *Ramuri*, *Mozaic*, *Cuvântul libertății*, *Curierul de Vâlcea* și altele.

Întotdeauna i-a plăcut diversitatea, fapt demonstrat prin ceea ce scrie, trecând de la literatură la istorie, de la psihologie la universul apicol, de la pedagogie la subtilități filozofice, de la artă la lucrurile mai pământești, în fine, și-a băgat nasul mai peste tot pe unde a avut ceva de spus sau de înțeles. Pentru Marin Popescu-Diculescu, întrebările trebuie să-și aibă răspunsul cel mai nimerit, căci imperativul vieții sale a fost *căutarea* până la limpezirea sensurilor. Lecturile au fost baza de pornire și înțelepciunea, răspunsurile.

Din 2009 face parte din *Societatea Scriitorilor Olteni* din Craiova, coordonator fiind domnul poetul Mihai Duțescu.

MARIN POPESCU - DICULESCU FRAGMENTE DIN OPERĂ

A fost odată un Prinț care s-a îndrăgostit de o Poetă, fiică de mari boieri. Urmașa părintelui poeziei române, Iancu Văcărescu, care prin 1891 s-au logodit din dragoste, dar lumea rea din lumea largă le-a rostuit alte destine. Nu, nu vrem a vă spune o poveste, ci o realitate a vremurilor de puțin timp apuse, cu eroi de-ai noștri, în carne și oase.

Prințul era Ferdinand – moștenitorul tronului României, nepotul lui Carol I și al reginei Elisabeta. Altețea Sa Regală era icoana vie a flăcăului desăvârșit la chip și la făptură ... Bălai, înălțuț și subțirel la trup, cu ochii albaștri închiși, foarte blânzi, cu nasul arcat, semnul cel mai caracteristic al liniei suave de Hohenzollern, cu o expresie a gurii și a feței așa de fină și curată, că ai credea-o de fată mare, amestec armonios al sângelui latin, dăruit de soarele Franței și Portugaliei – din partea a două străbune și a mamei – gânditor și vesel după felul germanilor de la sud, tânărul urmasă liceul la Düsseldorf și cursurile Universității din Lipsca și Școala Superioară de Științe politice și Economice din Tübingen, devenind senator la nici 24 de ani.

Cine-i putea rezista și cine nu s-ar fi îndrăgostit de așa făt, vorba lui Arghezi?

Își petrecuse copilăria la Düsseldorf, orașul cel mai frumos de pe Rin, focar de cultură elegantă. Departamente

de părinți, își trecuse cu laudă de Abiturient, corespunzător cu bacalaureatul nostru. A intrat în serviciul activ ca sublocotenent în Regimentul I de Gardă Imperială de la Potsdam, lângă Berlin, iar după doi ani de practică ostășească la cazarmă și pe câmp, a luat din nou drumul școlii, ascultând la Universitatea din Tübingen și Leipzig cursuri de economie politică, științe financiare, istorie, dreptul ginților și dreptul roman, ținute de profesori celebri.

În aceste împrejurări apare decretul prin care este numit *Moștenitor prezumtiv al Coroanei*, cu titlul de Alteță Regală, Principe al României.

Taciturn și interiorizat din fire, pasionat de botanică și muzica wagneriană, se îndrăgostește lulea de frumoasa poetă Elena Văcărescu, aflată în anturajușl Curții, ca domnișoară de onoare a Reginei Elisabeta.

Ce frumoasă pornire în viață!

Dar idila cu Elena scandalizează pe politicieni și ulterior și pe Regele Carol I, deoarece - prin lege - Statutul Casei Regale nu permitea căsătoria moștenitorului tronului cu o româncă. Primul ministru, Lascăr Catargiu, i-a replicat Reginei Elisabeta, care insisita pentru înfăptuirea căsătoriei: *Maiestate, aiasta nu se poate !*

Autoritarul Rege Carol I a stopat ferm idila: pe soția sa a expediat-o doi ani în Germania, pe Elena Văcărescu a exilat-o pur și simplu în Franța, la Paris, iar pe Principele regal Ferdinand l-a trimis la

castelul său natal Sigmaringen: acolo, Prințul chiar a vrut să se sinucidă.

FILOZOFII DE VIAȚĂ ȘI DE MOARTE – INTERFERENȚE
Un posibil cuplu:
Prințul Ferdinand –Poeta Elena Văcărescu

„Cele mai iubite legende pun mierea în legătură cu blestemul ariciului. Lui Dumnezeu, creând pământul, i-a promis o parte din pământ, care nu mai încăpea sub cer. Neștiind cum să iasă din impas, trimite pe albină să ceară sfat ariciului, dar este refuzată. Nu disperă și se ascunde, auzindu-l pe arici care tuna și fulgera împotriva lui Dumnezeu, spunând tare și de unul singur că nimic nu e mai simplu: să facă din pământul de prisos munții. Imediat albina a zburat cu vestea, de la Domnul primind binecuvântarea:

Blagoslovită să fii tu, albină! Ceara ta să se ardă în biserică, în sfeșnice și policandre și de ea să aibă parte omul și la moarte. Din gură să-ți cure miere, tot ce-i mai dulce pe pământ, iar de vrăjmași să te aperi cu acul pe care nimeni să nu ți-l vadă.”

METAFORE APICOLE

FILOZOFII DE VIAȚĂ ȘI DE MOARTE
- INTERFERENȚE -
O CARTEA FOARTE IMPORTANTĂ PENTRU
CULTURA ROMÂNĂ
ȘI UN AUTOR DE CARE VOM MAI AUZI
- Referință critică -

Citesc de mai bine de o jumătate de an cartea profesorului Marin Popescu-Diculescu „Filozofii de viață și de moarte – Interferențe” și nu mă mai satur să o reiau de fiecare dată...Cartea a apărut la Editura *Didactica Nova*, în anul 2012, la Craiova, în condiții grafice de excepție...

Este o carte de eseuri literare și filozofice, o enciclopedie, căci îi dă cititorului multă informație și o viziune de ansamblu asupra istoriei umane, a istoriei gândirii umane, a evoluției spirituale a omului... Este o carte de care studenții de la facultățile de Filozofie, de Psihologie, de Pedagogie, filologii, profesorii, orice intelectual, în general, care se înscrie în această categorie socio-profesională, au nevoie...

Prin cele cinci cărți mari pe care le-a dat până acum, toate având mărimea unor tomuri, domnul Marin Popescu - Diculescu este unui dintre oamenii de cultură „foarte rari”, „speciali”, am spune, în cultura română...Cărțile lui presupun mai întâi lecturi imense, cercetări făcute cu creionul în mână, o informare vastă (în cazul nostru o documentare extraordinară despre personajele și

evenimentele importante, esențiale ale istoriei umane, care au produs adevărate cotituri în evoluția societății umane), și o imensă muncă asiduă, până la detalii, pe lecturile și pe fișele întocmite în urma lecturilor, un efort intelectual imens de regândire și fructificare a materialului lecturat.

Cartea este în același timp o „colecție de studii de caz” făcute asupra marilor personalități care prin descoperirile sau acțiunile lor au schimbat cursul istoriei, și asupra evenimentelor astrale, să le spunem așa, ale istoriei omenirii. Și nu în ultimul rând „Filozofii de viață și de moarte - Interferențe” este un fel de Monografie a evoluției istoriei umane, văzută prin prisma personalităților, a evenimentelor, a creațiilor care au contribuit cel mai mult la dezvoltarea culturii umanității...

Domnul profesor Marin Popescu face parte din familia deloc numeroasă a personalităților creatoare cu vocația sintezei, a cuprinderii personalităților creatoare, a operelor lor și a evenimentelor într-o viziune coerentă. Este prin excelență un spirit care are experiența și exercițiul clasificărilor, al analizelor și comentariilor pe texte de mare întindere. Se apropie oarecum de profesorul Ovidiu Drimba, autorul unor Enciclopedii imense, care au înglobat în ele o viață întreagă de cercetării și studii. Numai că Marin Popescu-Diculescu este mai „scriitor”, mai „filozof”, mai psiholog, mai pedagog decât Ovidiu Drimba, renunțând la cantitatea de

informația în favoarea calității. Textele lui au savoare literară, cuvântul și fraza au suculență, textul are adâncimi umbroase și cotloane misterioase...

După lectura cărții, viziunea asupra istoriei culturii umane care ți-a fost formată prin lectură în minte este una cuprinzătoare, explicită, logică, pedagogică. Pentru că într-adevăr, cartea având o mare capacitatea de a te informa asupra fenomenului culturii umane, având o putere educațională, formativă asupra lectorului – te schimbă, te transformă. După lectura cărții ești un om foarte informat asupra Fenomenului culturii umane, ești un alt om, mai bogat din punct de vedere spiritual și ai o viziune coerentă, optimistă asupra istoriei Omului pe această planetă... Recomandăm cu căldură cartea nu numai studenților și elevilor, dar și dascălilor, tuturor intelectualilor în general, convinși fiind că lecturând cartea aceasta de filosofare, de meditație asupra vieții și a morții făcută prin ochii marilor scriitori, ai marilor personalități care au făcut istorie, suntem alți oameni. Vor fi alți oameni, mai buni, mai învățați, mai înțelepți.

Gheorghe Iznoavă, critic literar

ELENA ADRIANA RĂDUCAN

I. NAȘTERE

ELENA ADRIANA RĂDUCAN (născută în localitatea BULZEȘTI, județul DOLJ - 27 martie, 1955). Este al doilea copil al lui *Nicolae Răducan* și *Ecaterina Cornelia* (născută Roșu). A copilărit la BULZEȘTI până la vârsta de șapte ani, apoi familia se stabilește la Craiova.

II. STUDII

Învățământul primar și gimnazial la
Școala Nr. 14 - Craiova
Liceul de Cultură Generală
“*Nicolae Titulescu*”- Craiova
FACULTATEA DE FILOLOGIE,
secția *Română-Franceză*
Universitatea BABEȘ-BOLYAI, Cluj-Napoca,
Universitatea din Craiova.

Obține licența în *Litere* cu nota 10.
GRADUL II - 1991 (nota 9,50);
GRADUL I - 1995 (nota 10)

III. PROFESIE

Își desfășoară activitatea ca profesor de limba română, scriitor, poet, critic literar, traducător, jurnalist.

IV. OPERA

Opera sa numără până în prezent multe titluri și include: cărți științifice, monografii, auxiliare didactice, cărți de literatură: poezii, literatură pentru copii, romane, critică literară, teatru. A publicat peste 100 de articole în reviste din țară și străinătate: articole de specialitate, recenzii, cronici, studii. Pe lângă cele **patruzeci de cărți** care-i poartă semnătura, a scris și **zece cărți în colaborare**, ca autor, coautor sau coordonator.

OPERA

1. FONETICĂ ȘI VOCABULAR, 2003,
Policrom, Craiova, Avizat M.E.C. 75708 /
27.05.2002
2. MORFOLOGIA ȘI SINTAXA, 2004,
Policrom, Craiova
3. 1000 DE TESTE-GRILĂ, 2005,
Policrom, Craiova
4. PRONUMELE. GHID METODOLOGIC,

- 2005, Policrom, Craiova
5. EVALUARE ȘI PERFORMANȚĂ ȘCOLARĂ,
2006, Spirit Românesc
 6. PRONUMELE, (Monografie), 2006,
Spirit Românesc, Craiova
 7. TEORIA LITERATURII, 2006,
Spirit Românesc, Craiova
 8. LIMBA ROMÂNĂ DISTRACTIVĂ, 2006,
Spirit Românesc, Craiova
 9. VERBUL, 2007, Spirit Românesc, Craiova
 10. LITERATURA POPULARĂ. STUDIU
INTRODUCTIV, 2007, Spirit Românesc, Craiova
 11. STUDIUL LITERATURII ȘI GRAMATICII
PENTRU CAPACITATE, 2009, Sitech, Craiova
 12. LIMBA ROMÂNĂ FĂRĂ PROFESOR, 2009,
Sitech, Craiova
 13. LIMBA ROMÂNĂ - TESTE DE EVALUARE
PENTRU GIMNAZIU, 2010, Sitech, Craiova
 14. NUMERALUL, 2011, Sitech, Craiova
 15. ET SI OMNES, SED NON EGO, 2011, Sitech, Craiova
 16. EVALUAREA SUMATIVĂ. LIMBA ROMÂNĂ –
2011, Sitech, Craiova
 17. EXERCIȚII ȘI TESTE GRAMATICALE PENTRU
GIMNAZIU, 2012, SITECH, CRAIOVA
 18. REGULAMENT PRIVIND SECURITATEA
ELEVULUI, 2012, SITECH, CRAIOVA
 19. METODOLOGIE - OPTIMIZAREA RELAȚIEI
ȘCOALĂ-FAMILIE, 2012, SITECH, CRAIOVA
 20. CALEIDOSCOP CULTURAL, SITECH, 2011,
CRAIOVA
 21. SECURITATEA ȘI SIGURANȚA ELEVULUI, 2012,
SITECH, CRAIOVA

ACTIVITATEA LITERARĂ

ELENA ADRIANA RĂDUCAN a scris și a publicat mai multe volume de: poezii, povestiri, scrieri autobiografice, romane, dramaturgie, eseistică, teatru și critică literară. *OPERA DE DEBUT* - volumul de poezii „*FLOARE DE COLȚ*”, 2011, Sitech, Craiova.

22. FLOARE DE COLȚ - POEZII, SITECH,
2011, CRAIOVA
23. VIAȚA MERGE ÎNAINTE - POEZII,
SITECH, 2011, CRAIOVA
24. APELUL DE URGENȚĂ - ROMAN,
SITECH, 2012, CRAIOVA
25. PERIPEȚIILE ANISIEI - POVESTIRI, SITECH,
2012, CRAIOVA
26. ANISIA ȘI ANOTIMPURILE, POVESTIRI,
SITECH, 2012, CRAIOVA
27. VISUL ANISIEI, POVESTIRI, SITECH,
2012, CRAIOVA
28. ANISIA ȘI PĂDUREA MISTERIOASĂ,
SITECH, 2012, CRAIOVA
29. JOCURI - POEZII, SITECH, 2012, CRAIOVA
30. FABULE, SITECH, 2013, CRAIOVA
31. LUNTREA CU VISE – POEZII, SITECH,
2013, CRAIOVA
32. ANISIA ÎN LUMEA NECUVÂNTĂTOARELOR,
SITECH, 2013, CRAIOVA
33. ANISIA ÎN IMPĂRĂȚIA BASMELOR, SITECH,
2013, CRAIOVA

34. ANISIA ÎN LUMEA COPILĂRIEI, SITECH,
2013, CRAIOVA
35. ANISIA LA ȘCOALĂ, SITECH, 2013, CRAIOVA
36. EU NU TE VĂD, TU NU M-AUZI, SITECH,
2013, CRAIOVA
37. VORBE ȘI TĂCERE, SITECH, 2013, CRAIOVA
38. INTERFERENȚE CRITICE ȘI CULTURALE,
SITECH, 2013, CRAIOVA
39. DIMINEȚI DE SEPTEMBRIE, SITECH,
2013, CRAIOVA
40. CALEIDOSCOP CULTURAL, SITECH,
2011, CRAIOVA

*CĂRȚI ÎN COLABORARE –
COLECTIV DE AUTORI*

Un număr de zece cărți, ca autor sau coautor

1. Dificultățile limbii române, 1998,
Didactica Nova, Craiova
2. Limba Română în Școala Primară, 1999,
Didactica Nova, Craiova
3. Aproape totul despre examenul de capacitate
și performanță școlară, *Didactica Nova, 2000*
4. Limba Română Contemporană, 2002,
Didactica Nova, Craiova
5. Cultivarea limbii române în școala primară,
gimnaziu și liceu, 2003, *Didactica Nova*
6. Compunerile școlare în clasele II -VIII.
Îndrumător metodic, 2003, *Didactica Nova*
7. Comunicarea scrisă elaborată. Compozițiile

- școlare, 2004, *Didactica Nova*, Craiova.
8. Cursuri practice, sinteze teoretice, teste-grilă și variante de subiecte rezolvate, 2004, *Didactica Nova*, Craiova
 9. Metodica predării limbii și literaturii române în școala primară, gimnaziu și liceu, 2005, *Didactica. Nova*, Craiova
 10. Activități extracurriculare și extrașcolare cultural-artistice, 2009, *Didactica Nova*, Craiova

V. LITERATURĂ CONFORM CELOR ȘASE SECȚIUNI ALE USR

1. POEZIE

FLOARE DE COLȚ- SITECH, 2011, CRAIOVA
VIAȚA MERGE ÎNAINTE- SITECH, 2011, CRAIOVA
JOCURI - SITECH, 2012, CRAIOVA
LUNTREA CU VISE, SITECH, 2013, CRAIOVA
FABULE, SITECH, 2013, CRAIOVA

2. LITERARURĂ PENTRU COPII

PERIPEȚIILE ANISIEI, SITECH, 2012, Craiova
ANISIA ȘI ANOTIMPURILE, SITECH, 2012, Craiova
VISUL ANISIEI, POVESTIRI, SITECH, 2012, Craiova
ANISIA ȘI PĂDUREA MISTERIOASĂ, SITECH, 2012,
Craiova
ANISIA ÎN ÎMPĂRĂȚIA BASMELOR, SITECH, 2013,
Craiova
ANISIA ÎN LUMEA NECUVÂNTĂTOARELOR,
SITECH, 2013

ANISIA ÎN LUMEA COPILĂRIEI, SITECH, 2013,
Craiova
ANISIA LA ȘCOALĂ, SITECH, 2013, Craiova

3. PROZĂ - ROMAN

APELUL DE URGENȚĂ, SITECH, 2012, Craiova
DIMINEȚI DE SEPTEMBRIE, SITECH, 2013, Craiova

4. CRITICĂ LITERARĂ

INTERFERENȚE CRITICE ȘI CULTURALE,
Sitech, 2013

5. DRAMATURGIE

VORBE ȘI TĂCERE, Sitech, 2013
EU NU TE VĂD, TU NU M-AUZI, Sitech, 2013

6. TRADUCERI ÎN LIMBA FRANCEZĂ

VIAȚA LA PLUS INFINIT – FIORENTIN
SMARANDACHE, SITECH, CRAIOVA, 2013
SĂ POȚI ZÂMBI ATUNCI CÂND SUFERI- FIORENTIN
SMARANDACHE, SITECH, CRAIOVA, 2013

VI. ACTIVITATE DE REVISTĂ

Redactor pentru gimnaziu-Revista
„*Didactica Nova*” 2005...2011
Redactor-Șef pentru gimnaziu și liceu
„*Didactica Nova*” - 2011
REDACTOR-ȘEF: „*Didactica Nova*” -
2012

COORDONATOR- Revista de creație
„*NU SUNT CE PAR A FI*”: 2010,
2011, 2012, 2013
COLABORATOR- Revista “*ALGORITM
EDUCAȚIONAL*”- 2011, 2012, 2013
DIRECTOR FONDATOR
“*THESAURUM*”
Revistă Internațională de știință și cultură -
2012, Craiova

VII. ARTICOLE DE CRITICĂ LITERARĂ PUBLICATE

A publicat peste o sută de articole în reviste de specialitate, din țară și străinătate.

VIII. EDIȚII PREFAȚATE, CRONICI DE CĂRȚI

- A prefațat volumul de poezii „*NOSTALGII TARDIVE*”, scris de DUMITRU GHERGHINA, 2011

- A elaborat o cronică literară pentru volumul de versuri „*Anarhie cu pauză de ceai*”, scris de Pavel Gătăianțu, redactor la Radio Novi Sad, cartea a fost publicată în 2011, Novi Sad.

Cronica a apărut în mai multe ziare și reviste.

- O altă cronică literară realizată de Adriana Răducan prezintă *Antologia a șaptea*

paradoxistă, coordonatorul antologiei este prof. univ. dr. *Florentin Smarandache*, New Mexico.

Cartea a fost publicată în, 2012. Cronică a apărut în mai multe ziare și reviste - 2013

- Pentru cartea „*Un portret în filigran de suflet*”, coordonator prof. *Nicolae Ciurea Genuneni*, din Vâlcea, a scris o cronică care-l aduce în atenția cititorilor pe *Traian Cantemir*, eminent profesor

de limba română. Printre discipolii săi, s-a numărat și criticul literar NICOLAE MANOLESCU.

- A elaborat cronică cărții *ÎNVĂȚĂMÂNTUL ROMÂNESC DIN VOIVODINA*, autor prof. *Rodica Almăjan*, din localitatea *Alibunar*, *Serbia*.

Cronică cărții a prezentat-o la *Festivalul Internațional Carmina Balcanica*, apoi a apărut în mai multe ziare și reviste:

Observatorul din Toronto, Canada, 27 decembrie, 2012;

Educație pentru viitor, revistă lunară, Anul I, Nr. 2, 2012, Craiova

Ziarul „Libertatea”, din Panciova, Serbia, 12 ianuarie, 2012

Citită la postul de Radio din Novi Sad, decembrie 2012.

IX. REFERINȚE CRITICE

Activitatea sa literară nu a trecut neobservată, au apărut mai multe referințe critice despre cărțile sale, după cum urmează:

- Referință critică semnată de scriitorul Ștefan Dumitrescu în revista *Thesaurum*, Anul I, Nr.1-2, 2012;
- Referință critică semnată de scriitorul Ștefan Dumitrescu, în revista *româno-canadiană-americană Strapress*, februarie 2013.
- Referință critică semnată de scriitorul George Sorescu, în revista *româno-canadiană-americană Strapress*, februarie 2013.
- Referință critică semnată de *prof. univ. dr. Mihaela Albu*, volumul de poezii *JOCURI*, publicat în revista *Thesaurum*, Anul I, Nr. 1-2, 2012, Craiova.
- Referință critică semnată de *Mihai Duțescu*, volumul de poezii *JOCURI*, publicat în revista *Thesaurum*, Anul I, Nr. 1-2, 2012, Craiova.
- Referință critică semnată de *Mihai Duțescu*, volumul de poezii *VIAȚA MERGE ÎNAINTE*, publicat în revista *Thesaurum*, Anul I, Nr. 1-2, 2012, Craiova.
- Referință critică semnată de *Mihai Duțescu* despre publicațiile Adrianei Răducan în proză sau în versuri, Revista *Starpress*, februarie 2013.

- Referință critică semnată de *Mihai Duțescu*, despre volumul de poezii *FLOARE DE COLȚ*, Revista *Thesaurum*, Anul II, Nr.3-4, Craiova, 2013
 - Referință critică semnată de *Mihai Duțescu*, despre volumul de poezii *FLOARE DE COLȚ*, Revista *Starpress*, februarie, 2013
 - Referință critică semnată de *prof. dr.Dumitru Gherghina*, viziune globală atât asupra volumelor *de versuri*, cât și despre cărțile *în proză*.
Revista *Starpress*, februarie, 2013
Revista *Thesaurum*, Nr. 3-4, Anul II, 2013, Craiova
- Referință critică despre activitatea literară a Adrianei Răducan, semnată de George Sorescu și publicată în revista *PLUMB*, sub egida *USR*, Nr. 78, 2013.
- Referință critică semnată de Florentin Smarandache, volumul *Fabule*, publicată în revista *PLUMB*, Nr. 81, 2013
- Referință critică semnată de Ștefan Dumitrescu, romanul *Apelul de urgență*, publicată în revista *PLUMB*, Nr. 81, 2013

X. PREZENȚA ÎN ANTOLOGII

- A apărut în 2013 în *Antologia româno-germană a scriitorilor de pe Planetă*, lansată în mai multe țări.

- *Apare în volumul antologic, editat de Liga Scriitorilor, filiala Dolj, Editura Socrate, 2013*
- *Apare în Antologia româno-italiană a scriitorilor de pe Planetă, 2014.*

XI. AFILIERI

MEMBRU ÎN SOCIETATEA DE ȘTIINȚE FILOLOGICE
- 1996

MEMBRU TITULAR SOCIETATEA SCRITORILOR
OLTENI-2012

MEMBRU LIGA SCRITORILOR DIN ROMÂNIA, 2012

MEMBRU ÎN UNIUNEA ZIARIȘTILOR
PROFESIONIȘTI DIN ROMÂNIA, 2012

MEMBRU-PARADOXISMUL INTERNAȚIONAL,
SUA, 2012

MEMBRU – ASOCIAȚIA SCRITORILOR DE LIMBĂ
ROMÂNĂ, MONTREAL, CANADA, 2013

MEMBRU ASOCIAȚIA Sud-Est Europeană de
Spiritualitate și Cultură „CARMINA B ALCANICA”- 2012

REDACTOR pentru gimnaziu-Revista
„Didactica Nova”-1995

REDACTOR-ȘEF pentru gimnaziu și liceu
„Didactica Nova” -2011

REDACTOR-ȘEF: „Didactica Nova” -2012

COORDONATOR - Revista de creație
„Nu sunt ce par a fi” - 2010

COLABORATOR - Revista “Algoritm educațional” 2011

DIRECTOR FONDATOR “THESAURUM”– Revistă
Internațională de Știință și Cultură–2012

MON DESTIN

ELENA ADRIANA RĂDUCAN

Dans mon âme, je n'ai jamais habité,
Je suis à une grande altitude, dans l'air argenté...
Aujourd'hui dans mes vallées les torrents s'exercent,
La courbure de ma vie m'embrasse sans cesse...

Il neige... il pleut souvent dans ma vie...
Cette rumeur des collines dissipe l'harmonie,
Mon destin, un poème symphonique,
Un pôle de glace s'allonge mélancolique.

Le soleil me donne le caprice d'un sommet
Voilà un obstacle, je ne suis toujours la même...
Mon destin ne vous saute pas aux yeux ?
Le bruit du monde, quel néant, mon Dieu !

(din volumul "LUNTREA CU VISE")

LE VRAI PACTE

ELENA ADRIANA RĂDUCAN

Une réflexion sur moi-même n'implique plus la sincérité,
Est un pacte absolue le pacte avec le vrai?
L'impulsion immédiate me donne la spontanéité.
Ma source intérieure me porte à son gré.

Quelle terrible chaleur, quelle cordialité !...
Le flux de l'eau m'arrache pour un moment,
Le soleil, les montagnes, les paisibles vallées...
Le soir s'approche par des internes mouvements.

(din volumul "LUNTREA CU VISE")

VULPEA ȘI LUPUL

ELENA ADRIANA RĂDUCAN

Un lup flămând și-o vulpe șchioapă
Eroii unei zile vor să fie...
- Nu mai vâna, ești o mioapă!
Și tot îți arde de piftie...
Sunt tânăr, n-am intrat la apă,
Privește a cerului solie,
Pot să te trag ușor în țeapă,
Te-avertizez, nu împărțim aceeași glie!

La vorbele de duh cosmetizate
Vulpea răspunse arțăgos:
- Nu știi ce spui, am gheare nepătate
Și sufletul îmi este lăcomos.
Mă voi plimba nestingherit prin sate
Și prada va veni la glasul meu duios.

- Același gospodar, zise lupul, noi nu prăduim,
Nu-mi place să acționăm hoțeste,
Ne-alegem partea, să ne sfătuim...
Să facem pace, împărțim frățeste!
Să dăm în două a noastră pradă,
Prestigiul, pân' la urmă, să nu scadă...

La vale... vulpea că e șchioapă,
Bătrână, ciufulită și mioapă.
De-o latră haimanalele de câini,
Se-ascunde repede printre ciulini.
La deal... e clar, lupul să meargă,
S-a deghizat în animal de treabă,
El știe busuiocul să îl dreagă,
Chiar de e prins cu prada în desagă!
Pe când bătrâna vulpe ce mai vrea
O tot aleargă potăile din mahala...

*

Când se întâlnesc la drumul mare,
Una șireată și-un flămând,
Vor face victime colaterale,
Căci împreună nu vor fi nicicând.

(din volumul *Fabule*)

JOCUL DE-A DURA

ELENA ADRIANA RĂDUCAN

Încerc sporadic să redescopăr jocuri,
am revelația imanentă
a jocului de-a dura peste timp,
mă joc de-a veselia și tristețea,
văd frumusețea fiecărui anotimp.
Jocul de-a umbra nukului
sub umbra cireșului...
crengile împreunate
nu stârnesc hazul,
ci dimpotrivă ispitesc...
Aici e nota distinctivă,
în jocul de-a începutul începutului,
adus, în sfârșit,
la sfârșitul sfârșitului.
Așa-zisele jocuri ale apelor
din mine
care au îndrăzneala să tulbure
țărmurile tale liniștite.
Poate părea paradoxal,
dar jocul acesta
mă eliberează,
căci...
adevăratul paradis
e cel pierdut.

Pretind, cu amabilitate,
că jocul de-a principiul
mă salvează de la
falsele certitudini,
părăsind palatul
cu tot ce este în el.
Jocul de-a frenezia
mistuitoare
îmi luminează strădania
fără emfaza
sfârșitului nesfârșit,
care poartă conectivul
dedublării
începutului neînceput.
Diversitatea constă în
jocul de-a învingătorul
și învinsul...
mirajul care duce uriașa
pleoapă a timpului.

(din volumul JOCURI)

ZBOR DE STEA

ELENA ADRIANA RĂDUCAN

Un fluture a venit în palma mea
Ce minunat, o clipă a închipuirii !
I-am dat bizarul nume *zbor de stea*,
Întâia clipă a întâlnirii...

S-a așezat sfios în palmă,
Părea trezit din nesfârșitul vis ...
Sau se rostogolise dintr-o dramă,
Alunecând pe brațu-mi, l-am atins !

Cu mâna lin l-am legănat,
Era atât de prins în rugăciune,
L-am ridicat ușor și a zburat,
Făcusem pentru fluture o pasiune ...

(din volumul JOCURI)

LACUL

ELENA ADRIANA RĂDUCAN

Tremurând, se duce unda lin,
Ah, chiar de sub privirea mea,
Un nor neînțeleș... din plin
Colindă aici și-n zarea grea.

O creangă ruptă, din senin,
Alunecă pe lac nepăsătoare,
Plutește legănată de-un suspin,
Din barcă cineva tresare ...

A privit-o lung și a plecat,
Privea în gol, vârtos vâslind,
Minunea serii s-a lăsat ...
Misterele pădurii zvârcolind.

A stat așa ... la țărm a revenit,
Creanga ajunsese între flori,
Îmbrățișarea caldă l-a uimit
A tresărit și l-au cuprins fiori.

(din volumul JOCURI)

TIMPUL

ELENA ADRIANA RĂDUCAN

Am ridicat mănuașă aruncată,
ceasul de perete indică
ordinea universală,
o suplă relativitate, îmi zic,
ceasul de masă dă
detalii privitoare la
chinuitoarea trudă a
străbunilor...
ceasul de mână pune
accentul pe radicala atitudine
față de viață...
Încerc zadarnic
să descopăr ceasul
existenței tale,
izvorul dă târcoale
vetustului decor...
Nimeni ? ...
Nimeni nu e în preajmă,
uzură fără finalitate...
liniștea adâncă a sufletului
cuprinde ceasul nepieritor
al începutului ... neînceput
vreodată

(din volumul JOCURI)

APELUL DE URGENȚĂ

- Fragment -

ELENA ADRIANA RĂDUCAN

„Îndoielile au prioritate în viață. Lucrurile mari cuprind o frescă a vieții și derivă din lucrurile mici. Mentalitățile sunt diferite, în funcție de vârstă... fiecare capitol al vieții este perceput diferit după un timp, căpătăm înțelepciune în cele din urmă, trecerea anilor își spune cuvântul. Mediul în care trăim, automatismele dobândite, regenerările sufletești concomitente, toate se dispun contrapunctic, dragă Daria, pe tot parcursul vieții.

Unii sunt sortiți eșecului permanent, alții cuceresc mereu redute, inevitabilul se produce mai devreme sau mai târziu. Un suflet frumos nu-l întâlnești ușor, rănilor sufletești se închid foarte greu, alteori nu se închid niciodată, se cicatrizează ușor, lăsând sechele. Civilizația trebuie să o îmbrățișezi din mers, timpul este cel mai mare dușman al nostru, al clipei care trece și nu se mai întoarce. Sunt frumoase pasiunile, dar de cele mai multe ori apar ca o forță fatală și distructivă. Știința de a avea echilibru în toate nu a fost inventată.

Suntem efemerii în raport cu infinitul. Lăsăm impresia că suntem misterioși, actori emeriți în rolurile care ne convin, altfel spus, pe care le merităm. Daria, nimeni în lume nu trăiește fără păcat, este important ca cenușiul să nu fie culoarea dominantă a existenței.

Există lucruri neînsemnate care ne redau zâmbetul, ne aduc lumină în suflet.

Viața are sens poetic, dacă îi oferi acest prilej, valoarea nu se găsește la colț de stradă, activitatea profesională trebuie dublată de alte activități, menite să diversifice clipa și să facă viața mai interesantă.

O zi nu trebuie să semene cu alta, dar să fie mai bogată în experiențe, în idei decât precedentă. Fiecare este profesorul și Dumnezeuul lui, înveți să ierți, să cunoști, să admiri, să oferi, să ascuți, să prețuiești...Frumusețea lucrurilor este dată chiar de felul cum știi să privești interlocutorul, a artei de a-i răspunde la întrebări, de fiecare element ce face parte din viață. Loviturile de teatru le primim pe rând, e important să avem tăria de a merge mai departe.

Apelul de urgență te-a pus în fața unui fapt împlinit, clopotele care răsună permanent în sufletul nostru sunt dovezi peremptorii ale faptului că viața, pe lângă pitorescul ei, ne aduce și în fața instanțelor sufletești primare, când ancestralul capătă alte dimensiuni”.

REFERINȚĂ CRITICĂ

„APELUL DE URGENȚĂ” ELENA ADRIANA RĂDUCAN

În „*Apelul de urgență*” **Elena Adriana Răducan** surprinde frământările sufletești ale Dariei, parcurgerea sincopată a complicatei etape de trecere de la copilărie la adolescență. Sentimentul juvenil al Dariei pentru Tiberiu, curgerea existenței, contradicțiile intime, marasmul unui oraș de provincie, complexa psihologie a personajelor, prinse între aspirații și renunțări, între extaz și resemnare...accentele de patimă sau de ură, toate demonstrează, până la

urmă, că sufletul omenesc își poate căpăta echilibrul după un lung șir de tribulații sufletești.

- *„În compunerea ta visul și viața nu fac casă bună, idealul e de neatins, viața este doar o curbă de sacrificiu pentru fiecare, înțelepții au de suferit, naivii se risipesc în banalul existenței, oamenii păcătuiesc prin orgoliu, iar marile iubiri sfârșesc tragic, toate fiind dublate de inegalități sociale.*
- *Ai să te miri, dar compunerea uimește prin densitatea ideilor și forța de persuasiune. Colegii Dariai insistau ca ea să citească compunerea, toți erau nerăbdători s-o asculte. Refuzul ei fu categoric...nu dorea ca cineva să-i audă aceste gânduri, care au frământat-o în acea seară. Nicio urmă de mulțumire nu apăruse pe chipul ei, laudele nu-i fuseseră de folos”*

Repetatele dezamăgiri o fac pe Daria să treacă de la visurile aprinse, la stări de melancolie, datorate nu doar unei pasiuni neîmplinite, nepotrivite, ci, mai ales, climatului social. Tatăl Dariai, inginer de profesie, dă un alt înțeles vieții, aventura fiind piatra de temelie a existenței sale. Știința nu-i dă lui *Tudor Iureș* împăcarea cu viața. Realizările profesionale, nu puține ca număr, îi sporesc gustul artistic, aplecarea spre frumos, dar și evadarea din cotidian, zbuciumul său lăuntric fiind chinuitor.

O cunoaște întâmplător pe *Venera*, pianistă, care îi acceptă iubirea, lucrurile se complică, ea îi

ascunde sarcina, aducând pe lume o fetiță pe care o botează Daria. Inginerul își părăsește familia, soția și cei doi copii, fără remușcări, călătorind acum spre un alt orizont. Daria crește, fără să cunoască nimic din trecutul tatălui. Romanciera pune accent pe declinul sufletesc al Dariei, care nu pare să fie suficient de pregătită pentru viață.

Puterea oamenilor de a depăși momentele critice este uneori incomensurabilă. Țesătura epică a acestui roman psihologic scoate în evidență personaje cu o conduită bine fixată: *Tudor Iureș* are o viață impusă de simțuri, neavând criteriu valoric, Daria face cu greu față unui joc dublu, admirația pentru *Tiberiu* și chinul de a-și învinge pasiunea, *Venera* este tipul femeii pentru care aspirația spre ideal devine mistuitoare, considerând că elementul uman, în genere, trebuie să fie pe cât de liber, pe atât de demn. Ireversibilitatea timpului devine apăsătoare, vede cu claritate că nimic nu mai poate fi schimbat în viața ei. Înțelege și interpretează tăcerea lui Tudor, întârzierile sale nu sunt totdeauna contabilizate, curmă lungile tăceri cu întrebări scurte, la care Tudor abia răspunde. Daria crește repede, termină liceul și candidează la *Facultatea de Jurnalistică*. Consideră că aceasta ar fi profesia ce n-ar reuși s-o plictisească vreodată, va fi tot timpul în căutarea noului, a ineditului. Finalul romanului o aduce în primul plan pe Daria, trăind bucuria reușitei la facultate într-un grup de colegi, dar și *apelul de*

urgență, prin care este chemată să asiste la plecarea tatălui, la decizia lui de a se împăca cu prima soție.

În urma discuțiilor controversate, Tudor ajunge în stare gravă la spital, ca urmare a unui infarct miocardic. Ultima sosită aici este Daria, care privește disperată chipul tatălui. Constată prezența unei doamne necunoscute, care părea încurcată de situație și, în același timp, agitată. Discret fardată, îmbrăcată într-un costum vernil, scoase telefonul din poșetă și anunță neplăcuta veste. Repetă accentuat:

„- Tiberiu, Tiberiu, mă auzi?... Tatăl tău este în stare gravă ”

Daria privea acum în gol, după discuția purtată cu respectiva doamna ajunse la concluzia că *Tiberiu Apostol* era fratele ei, aveau același tată.

„Daria ieși din salon, avea nevoie de atâta liniște și clipa aceasta a

pus-o definitiv în fața asprului destin. Mama Dariei umezea o batistă și-i ștergea în permanență buzele lui Tudor, care își petrecuse aparent acești ani de viață lângă ea. Ștefania, mama lui Tiberiu, îl urmase în orașul de provincie, unde dăduse pe fiul său spre adopție și continuase relația cu Tudor. Fusese o pasiune sau poate o nebunie, nici ea nu înțelegea. Tiberiu își cunoștea bine părinții, atât pe cei adoptivi, cărora le purta un respect deosebit, cât și pe cei care-i dăduseră viață. Ștefania era mereu în apropierea lui, cunoscând îndeaproape tot ce face.

Nu-i judeca, pune-a totu pe seama unei pasiuni și atât...

Daria plecă de la spital, orașul îi părea pustiu. Avea acum un alt sistem de referințe, un alt mod de a aprecia viața, clipa. Decanta lucrurile, dorea să-și clarifice multe probleme. Tiberiu stăruia acum în mintea ei, orice descoperire implică trăiri de tot felul...știa că trebuie să-l privească cu alți ochi, cu o minte care nu copleșește. Destul! E timpul să înțeleg, își zise, dincolo de imprevizibil.

Soarele bătea spre asfințit. Chipul ei obosit, răvășit, purta emblema biruinței, părea că palpează din mers fatalitatea. Pășea încrezătoare, ridică brusc privirea spre oraș. Ajunse în dreptul bisericii „Sfântul Dumitru”, clopotele sunau prelung. Intră și aprinse câteva lumânări. În acest clocot sufletesc o lucidă instanță se instalează. Viața nu trebuie trăită cu un dinamism îndrăzneț, nu poți idolatriza ce nu cunoști cu adevărat, transferând asupra ființei tale grandoarea de prea plin, de neînvinc.

Confuzia întreținută de falsele închipuiri e dăunătoare oricui, templul viselor rămâne doar un muzeu, în care exponatele sunt la vedere, dar nu se ating. Plopii înalți străjuiau drumul către casă, luminile acaparaseră orașul, balcoanele cu flori păreau pictate în acuarelă, în suflet avea atâtea neliniști, era timpul să se odihnească puțin. Măine cine știe ce va fi...Dimensiunea acestui moment dificil o făcu să înțeleagă că păcatele ancestrale

sunt ispășite parțial și de urmași. Inexorabila lege a existenței ne urmărește pe toți, viața nu trebuie luată ca o paradă de fapte. Cine trăiește clipa cu sinceritate față de sine, dăruiește bucurie și celorlalți. Duplicitatea aruncă zarurile vieții la întâmplare, o formă periculoasă care schimbă ordinea lucrurilor, răvășind suflete și năruind spirite. Și asta, culmea, numim destin! Daria ieșise din zona de îndoieli, personalitatea ei se contura cu fiecare clipă, se întinse în pat, fără să mai asculte muzică, așteptând ca mâine să aibă vești bune”...

Abordând un limbaj decent și elegant, sondând suflete și aducând la lumină uriașul lor potențial, *Adriana Răducan* ilustrează prin romanul „Apelul de urgență” natura umană cu tot avatarul ei.

**Ștefan Dumitrescu,
Membru USR**

DINU SĂRARU

Dinu Săraru s-a născut pe 30 ianuarie 1932, comuna *Slătioara*, județul *Vâlcea*, ca fiu al învățătorului Costică Săraru și al Corneliei Săraru, din comuna Slătioara, la 8 km de orașul *Horezu*.

Este membru al Uniunii Scriitorilor din România, este un director de teatru, dramaturg, eseist, publicist, romancier și scriitor român.

CARIERA

1950-1960 - Redactor la "Radiodifuziunea Română"

1960-1963 - Secretar general de redacție la Revista Secolul 20

1963-1964 - Jurnalist, la ziarul "Scânteia Tineretului"
1964-1968 - Secretar general de redacție la revista Luceafărul
1968-1969 - Șef al "Publicațiilor Televiziunii Române"
1969-1977 - Redactor-șef adjunct și apoi redactor șef al "Redacției Culturale a TVR"
1977-1990 - Director al "Teatrului Mic" și "Teatrului foarte Mic"
2001-2004 - Director al "Teatrului Național "Ion Luca Caragiale" din București

OPERA

1966 - "Teatrul românesc și interpreții contemporani;"
1973 - "Al treilea gong" (piesă de teatru);
1974 - romanul "Niște țărani", (debut în proză), Editura Eminescu, București;
1976 - "Clipa", roman, Editura Eminescu;
1981 - 1986 - "Dragostea și Revoluția", volumul I "Toamna roșie", volumul II "Cei care plătesc cu viața", volumul III "Speranța";
1987 - "Adevăruri de toată ziua", roman, Editura Eminescu
1992 - "Un fluture alb cu sânge pe aripi"
1993 - "Iarba vântului",

1996 - "Trilogia țărănească" (triptic de romane), Editura Rao Contemporan
1997 - "Crima pentru pământ" (piesă de teatru)
2004 - "Ciocoi noi cu bodyguard", Editura Rao
2005 - "Generalul Revoluției cu piciorul în ghips" - Dialog cu generalul Victor Atanasie Stănculescu, volum de interviuri, Ed. Rao

PREMII ȘI DISTINCȚII

Premiul Academiei Române pentru romanul "Niște țărani"

Premiul pentru scenariul cinematografic "Clipa"

Premiul "Mihai Eminescu" pentru "Iarba vântului"

Premiul "Liviu Rebreanu" pentru "Crima pentru pământ"

Dinu Săraru mărturisește: *Tot ce am scris, am scris din spirit polemic*. Fapt anunțat încă de primul său roman, „Niște țărani”.

„Atunci când am scris-o, în 1974, era prima carte care denunța atrocitățile petrecute în lumea satului românesc, în epoca colectivizării forțate, cu amestecul brutal al Securității în procesul de colectivizare”, mărturisește autorul.

Niște țărani, adică personajele lui Dinu Săraru nu sunt niște țărani fericiți, ci niște țărani frământați de nesiguranța unui viitor care îi apasă

FLORENTIN SMARANDACHE

S-a născut la 10 decembrie 1954, în Bălcești (Vâlcea). Cercetător științific, scriitor, profesor universitar.

STUDII

A absolvit Școala Generala în Bălcești (1961-1969), apoi Liceul Pedagogic (1969-1972 în Craiova, continuând la Rm. Valcea, 1972-1974); diplomă de învățător; stagiul militar cu termen redus la Medgidia (1974-1975); a absolvit Facultatea de Științe, secția Informatică, a Universității din Craiova (1975-1979), ca șef de promoție; obține doctoratul în matematică (Teoria Numerelor) la Universitatea de Stat din Chișinău (1995-1997).

În Statele Unite urmează studii de perfecționare în matematică, informatică și educație la Arizona State University (Tempe) (1991), Pima Community College (Tucson) (1995), University of Phoenix (Tucson) (1996); obține și un Masterat în Informatică; studii postdoctorale la New Mexico State University (Las Cruces) (1998), University of New Mexico (1998, 1999), National Science Foundation (Chautauqua Program, University of Texas, Austin) (1999) și Los Alamos National Laboratory (Educational Networking Support Program) (Gallup) (1999).

Cercetari post-doctorale la Okayama University of Science (Japonia) între 12 Decembrie 2013 - 12 Ianuarie 2014; la Guangdong University of Technology (Guangzhou, China), 19 Mai - 14 August 2012; la ENSIETA (Școala Națională Superioară de Ingineri), Brest, Franța, 15 Mai - 22 Iulie 2010; și doua luni, Iunie-Iulie 2009, la Air Force Research Laboratory in Rome, NY, SUA (sub egida State University of New York Institute of Technology).

ACTIVITATE: A participat ca elev și student la olimpiade școlare de matematică obținând premii și mențiuni locale și naționale (1967-1974) și a condus cercuri de matematică în liceu și la universitate; a participat la Olimpiada studentescă Traian Lalescu, Cluj-Napoca (1977); a participat la diverse sesiuni științifice pentru studenți, în Craiova

și Iași (1978-1979); a pregătit și selecționat echipa elevilor marocani (Rabat) pentru Olimpiada Internațională de Matematică din Paris (1983).

PROFESII: În perioada 1982-1984 este profesor cooperant în Maroc, predând matematicile în limba franceza (Lycée Sidi El Hassan Lyoussi din Sefrou). Revine în țară, continuând activitatea didactică; profesor la Liceul Nicolae Bălcescu din Craiova (1984-1985). În anul 1986 nu poate obține viza de ieșire din țară pentru a participa la Congresul Internațional al Matematicienilor de la Universitatea din Berkeley (California) și face greva foamei; publică o scrisoare de protest în Notices of the American Mathematical Society (Providence, RI) în care solicită libertatea de circulație a oamenilor de știință; se interesează de soarta sa Dr. Olof G. Tandberg, secretar la Academia de Științe din Stockholm, care îi telefonează din București. În perioada anilor 1986-1988 Inspectoratul Școlar Județean Dolj nu-i mai acordă post, din motive politice, fiind obligat să supraviețuiască din meditații. În toamna anului 1988 obține cu greutate un pașaport de turist pentru Bulgaria. De aici trece în Turcia, unde cere azil politic. Este deținut în lagarele de refugiați politici din Istanbul și Ankara (1988-1990).

Emigrează în Statele Unite ale Americii în 1990, unde lucrează ca inginer de software la

corporația Honeywell din Phoenix (Arizona), specializată în calculatoare (1990-1995); profesor adjunct de matematică la Pima Community College din Tucson (1995-1997); din 1997 este asistent universitar de matematică la University of New Mexico (Gallup), în 2003 devine conferențiar universitar, iar în 2008 profesor universitar. Intre 2007-2009 este Șef de Departament.

In matematică a introdus gradul de negare al unei axiome ori teoreme (vezi geometriile Smarandache care pot fi parțial euclidiene și parțial neeuclidiene, 1969, <http://fs.gallup.unm.edu/geometries.htm>), multi-structurile (vezi

n-structurile Smarandache unde o structura mai slabă conține insule de structuri mai puternice), și multi-spațiile (combinații de spații heterogene)

[<http://fs.gallup.unm.edu/algebra.htm>].

Lucrarile sale în teoria Numerelor s-au bucurat de o anumită popularitate internațională, deoarece matematicienii români, cât și străini (din SUA, Canada, Japonia, Brazilia, Franța, China, Banglades, Italia, Bulgaria, Spania, Suedia, Australia, Rusia, Cehia, Olanda, Chile, India, Ungaria) au scris 29 cărți și câteva sute de articole, note și probleme propuse despre aceste noțiuni. In 1997 la Universitatea din Craiova s-a organizat Prima Conferință Internațională asupra Noțiunilor de

tip Smarandache în Teoria Numerelor, cu participarea unor cercetatori din țară, dar și din Suedia, Franța, Rusia și Spania.

PUBLICAȚII: Din 1970 a început colaborarea la revista școlii, *Năzuințe*, apoi la alte periodice românești și străine (vreo 50 științifice și peste 100 literare). Și-a tradus o parte din lucrări în franceză și engleză, altele i-au fost traduse în spaniolă, portugheză, italiană, esperanto, rusă, sârbă, japoneză și arabă. Colaborări cu poeme și piese de teatru la 42 de antologii românești, franceze, italiene, americane, indiene și coreene.

Prolific autor, coautor, editor, și coeditor a 180 de cărți publicate de circa patruzeci de edituri (printre care edituri universitare și tehnice, edituri profesionale științifice și artistice, precum *Springer Verlag*, *Pima College Press*, *Moorhead State University*, *Universitatea din Chșinau*, *ZayuPress*, *Haiku* etc.) din zece țări și în mai multe limbi și peste 200 de articole și note (unele se pot încărca din site-urile de la LANL / Cornell University <http://arXiv.org/find> și CERN).

În matematică (teoria numerelor, geometrie neeuclidiană, logică), fizică, filozofie, literatură (poeme, nuvele, povestiri, un roman, piese de teatru, eseuri, traduceri, interviuri), rebus (careuri, enigmistică) și artă (experimente în desene, picturi,

colaje, fotografii, arta pe computer) în română, franceză și engleză, dintre care: *Formule pentru spirit* (debut editorial, 1981, sub pseudonimul *Ovidiu Florentin*); *Le sens du non-sens, Problemes avec et sans ... problemes!*, Fes, Maroc (1983); *Antichambres/Antipoésies/Bizarreries*, Caen, Franța (1989); *NonPoems* (poeme de avangardă), Phoenix (1990); *Only Problems, Not Solutions!*, Chicago (1991); *LE PARADOXISME: un Nouveau Mouvement Littéraire*, Bergerac, Franța (1992); *Dark Snow*, Phoenix (1992); *NonRoman*, Craiova (1993); *Metalstorie* (trilogie teatrală), București (1993), pe care-a tradus-o în engleză sub titlul "A Trilogy in PARADOXISM: avant-garde political dramas" (ZayuPress 2004); *Întâmplări cu Păcală* (piese de teatru pentru copii), *Fugit.../ jurnal de lagăr*, București (1994); *Collected Papers, Vol. I, II, III*, București, Chișinau, Oradea (1996, 1997, 2000); *Scrieri Defecte* (proză scurtă), Craiova (1997); *Distihuri Paradoxiste, Afinități* (traduceri), *Norresundby*, Danemarca (1998); *Intreaba-mă, să te-ntreb!* (interviuri), *Târgoviște* (1999); *Outer-Art* (album de artă), *Cântece de Mahala, In seven languages* (poeme), Oradea, 2000; *A Unifying Field In Logics. / Neutrosophy. Neutrosophic Probability, Neutrosophic Set, and Neutrosophic Logic*, Rehoboth, SUA (2000). A editat, printre altele: *Second International Anthology on Paradoxism* (cuprinzând 100 scriitori de pe glob) și *Third*

International Anthology on Paradoxism (distihuri paradoxiste de la 40 poeți de pe glob), Oradea (2000).

A propus extinderea probabilităților clasice și imprecise la 'probabilitate neutrosofică', ca un vector tridimensional ale cărui componente sunt submulțimi ale intervalului ne-standard]-0, 1+[.

Din anul 2002, împreună cu Dr. Jean Dezert de la Office National de Recherches Aeronautiques din Paris se ocupă de fuziunea informației, extinzând Teoria Dempster-Shafer la o nouă teorie de fuzionare a informației plauzibile și paradoxiste (numită Teoria Dezert-Smarandache:

[<http://fs.gallup.unm.edu/DSmT.htm>]).

În 2004 crează un algoritm de Unificare a Teoriilor și regulilor de Fuziune.

În fizică a introdus paradoxuri cuantice și noțiunea de 'nematerie', formată din combinații de materie și antimaterie, ca o a treia formă posibilă de materie - prezentată la Caltech (Conferința Anuală din cadrul Societății Americane de Fizică, 2010) și la Institutul de Fizică Atomică (Magurele, 2011).

Pe baza unui manuscris din 1972, când era elev la Rm. Vâlcea, publicat în 1982, a emis ipoteza ca 'nu

există o barieră a vitezei în univers și se pot construi orice viteze'

<http://scienceworld.wolfram.com/physics/SmarandacheHypothesis.html> Aceasta ipoteză a fost confirmată parțial pe 22 septembrie 2011 la CERN când s-a demonstrat experimental că neutrinii muoni circulă cu o viteză mai mare decât viteza luminii.

Datorită ipotezei sale a propus o Teorie Absolută a Relativității - care să nu producă dilatare a timpului sau contractare a spațiului, ori alte paradoxuri relativistice care sunt mai degrabă ficțiune, decât realitate. Apoi și-a extins cercetarea la o diversificare a Parametrizării Teoriei Speciale a Relativității(1982):

<http://fs.gallup.unm.edu/ParameterizedSTR.pdf> și a generalizat Factorul de Contractare Lorentz la Factorul-Oblic de Contractare pentru lungimile care se deplasează oblic față de direcția de mișcare, apoi a găsit Ecuațiile de Deformare a Unghiurilor (1983): <http://fs.gallup.unm.edu/NewRelativisticParadoxes.pdf> . Autorul a considerat că viteza luminii în vacuum este variabilă, depinzând de viteza sistemului de referință; spațiul și timpul sunt mărimi separate; de asemenea deplasarea spre roșu și albastru nu se datorasc în totalitate Efectului Doppler, ci și Indexului de Refracție și Gradientului Mediului (care sunt determinate de compoziția mediului: adică de elementele sale fizice, câmpurile sale, densitatea, heterogenitatea, proprietățile mediului, etc.); și

spațiul nu este curbat, iar lumina lângă corpuri cosmice se îndoaie nu doar din cauza gravitației precum se menționează în Teoria Generală a Relativității, ci din cauza capacității lenticulare a mediului.

Pentru a face distincție între "ceas" și "timp" autorul a propus un prim experiment cu diferite tipuri de ceasuri GPS (privind materialul și construcția lor) pentru a demonstra că factorii de dilatare și contractare rezultați sunt diferiți față de cei obținuți cu ceasurile atomice de cesium; și un al doilea experiment cu medii de compoziții diferite pentru a demonstra că se obțin grade diferite de deplasări spre roșu/albastru și grade diferite ale capacității de lenticulare a mediului.

În filozofie a introdus conceptul de 'neutrosocie', ca o generalizare a dialecticii lui Hegel, care stă la baza cercetărilor sale în matematică și economie, precum 'logica neutrosocică', 'mulțime neutrosocică', 'probabilitate neutrosocică', 'statistica neutrosocică'.

A generalizat logicile fuzzy, intuitivă, paraconsistentă, multi-valentă și logica dialetheistă la 'logica neutrosocică' (in Dictionary of Computing de Denis Howe); în mod similar a generalizat mulțimea fuzzy la 'mulțime neutrosocică': [<http://fs.gallup.unm.edu/neutrosophy.htm>]

ÎN LITERATURĂ ȘI ARTĂ a fondat în 1980 curentul de avangarda numit *PARADOXISM*, ca un protest împotriva totalitarismului, care are mulți adepți în lume. Constă în folosirea excesivă în creații a contradicțiilor, antitezelor, antinomiilor, oximoronilor, paradoxurilor. A introdus 'distihul paradoxist', 'distihul tautologic', 'distihul dual'. Experimente literare a realizat și în drama sa *Patria de Animale*, unde nu există niciun dialog, iar în *O LUME ÎNTOARSA PE DOS* scenele sunt permutate dând naștere la un miliard de miliarde de piese de teatru distincte! Piesele sale s-au jucat în România (Teatrul I.D.Sarbu din Petroșani, Teatrul Thespis din Timișoara), Germania (la Karlsruhe), și Maroc (la Casablanca, unde *Patria de Animale* a obținut Premiul Special al Juriului Internațional):

[<http://fs.gallup.unm.edu/a/Paradoxism.htm>].

În 1993 a efectuat un turneu în Brazilia (Universitatea din Blumenau etc.)

La bibliotecile de la *Arizona State University* (Tempe) și *University of Texas* (Austin) sunt depozitate manuscrise, reviste, cărți, fotografii, casete, videocasete, privind activitatea creativă a sa, în doua colecții speciale, numite *The Florentin Smarandache Papers*.

Invitat să conferențieze la U. Berkeley (2003), NASA Langley Research Center-SUA (2004), NATO Advance Study Institute-Bulgaria (2005), Jadavpur University-India (2004), Institute of

Theoretical and Experimental Biophysics-Rusia (2005), Bloomsburg University-USA (1995), University Sekolah Tinggi Informatika & Komputer Indonezia-Malang si University Kristen Satya Wacana Salatiga-Indonezia (2006), Universitatea Minufiya (Shebin Elkom)-Egipt (2007), Air Force Institute of Technology Wright-Patterson AFB in Dayton [Ohio, USA] (2009), Universitatea din Craiova - Facultatea de Mecanica (2009), Air Force Research Lab si Griffiss Institute [Rome, NY, USA] (2009), COGIS 2009 (Paris, France), ENSIETA (Brest, Franța) - 2010, Academia Română - Institutul de Mecanica Solidelor și Comisia de Acustică (București - 2011) etc.

A prezentat lucrări la multe Conferințe Internaționale de Fuziune a Informației ori a Senzorilor {Australia - 2003, Suedia - 2004, SUA (Philadelphia - 2005, Seattle - 2009, Chicago - 2011), Spania - 2005, Italia - 2006, Belgia - 2007, Canada - 2007, Germania - 2008, Scoția - 2010, Singapore - 2012 , Turcia - 2013}.

A prezentat lucrări și la Conferințele Internationale IEEE GrComp {Georgia State University at Atlanta - 2006, Kaohsiung National University in Taiwan - 2011,} International Conference on Advanced Mechatronic Systems (Tokyo University of Agriculture and Technology, Japonia) - 2012.

A luat Premiul "Traian Vuia" al Academiei Române pentru Științe Tehnice (București, 2011), Premiul Statelor New Mexico & Arizona în 2012 și Premiul Statului New Mexico în 2011 la categoria Știința & Matematică (Albuquerque), apoi Doctor Honoris Causa de la Academia Daco - Romana din București - 2011, Doctor Honoris Causa de la Universitatea Jiaotong din Beijing - China (BJTU) - 2011, Medalia de Aur pentru Știință de la Academia Telesio-Galilei din Anglia (pentru Ipoteza Smarandache din fizică și pentru Logica Neutrosofica) acordată la Universitatea Pecs din Ungaria în 2010 și Outstanding Professional Service and Scholarship de la Universitatea New Mexico - Gallup (2009, 2005, 2001).

A colaborat cu articole la multe reviste internaționale, precum: Multiple-Valued Logic - An International Journal (acum numită Multiple-Valued Logic & Soft Computing), International Journal of Social Economics, International Journal of Applied Mathematics, International Journal of Tomography & Statistics, Far East Journal of Theoretical Statistics, International Journal of Applied Mathematics and Statistics (Redactor Sef), Gaceta Matematica (Spain), Humanistic Mathematics Network Journal, Bulletin of Pure and Applied Sciences, Progress in Physics, Infinite Energy (USA), Information & Security: An International

Journal, InterStat - Statistics on the Internet (Virginia Polytechnic Institute and State University, Blacksburg, SUA), American Mathematical Monthly, Mathematics Magazine, Journal of Advances in Information Fusion (JAIF), Zentralblatt Für Mathematik (Germany; referent), Nieuw Archief voor Wiskunde (Holland), Advances and Applications in Statistics, Critical Review (Society for Mathematics of Uncertainty, Creighton University - USA), Bulletin of Statistics & Economics, International Journal of Artificial Intelligence, Fuzzy Sets and Systems, Journal of Computer Science and Technology, The Icfai University Journal of Physics, Hadronic Journal (USA), Intelligencer (Gottingen, Germany), Advances in Fuzzy Sets and Systems, Notices of the American Mathematical Society, etc. si la diverse Proceedings-uri de la conferințe internaționale.

AFILIERI

Membru al Societății de Științe Matematice din România (1980-);
Mathematical Association of America (1983-1990);
American Mathematical Society (1992-);
Academia Oamenilor de Știință Români (1993-);
ARA (1999-); Poetry Society of America;
Uniunea Scriitorilor Români;
International Poets Academy (India);

La Société Les Amis de la Poésie (Franta);
Association "La Licorne" (Franța);
Académie Francophone (Franța);
Societatea Română de Haiku; Academy of
American Poets;
Modern Languages Association (SUA);
Centre d'Études et de Recherches Poétiques
Aquitaines (Franta); International Writers and Artist
Association (USA);
World Union of Free Romanians (Anglia);
Free Romanian Writer Association (Franța);
World Academy of Arts and Culture (SUA);
Liga Culturală Oltenia;
East and West Literary Foundation (SUA);
World Poetry Society (India);
World Poetry Research Institute (Corea);
Societatea Mihai Eminescu (Australia);
Referent la Zentralblatt für Mathematik (Germania)
(1985-)

PREMII

A obținut 16 premii literare, dintre care: Premiul special la proză, Concursul Național Marin Preda, Alexandria (1982); International Eminent Poet, Madras, India (1991); Diplôme d'Honneur en poésie fantaisiste, L'Académie des Lettres et des Arts du Périgord, Franța (1992); La Médaille d'Argent pour l'ensemble de son oeuvre, Bergerac, Franța (1992); Grand Prix, 4~ Edizione del Premio Internazionale

di Poesia e di Narrativa Goccia di Luna, Bastremoli, Italia (1993); Premiul de Excelență al Revistei Haiku, București (1997); Best Poet Award of Rio Grande Press, Amarillo, Texas, USA (1998); Premiul Revistei "Lumina" pentru eseu și contribuții personale, Novi Sad, Iugoslavia (1998); Diploma de Onoare a Societății Anton Pann, Rm. Vâlcea (2000); Premiul Podul lui Traian, la Festivalul Internațional Drumuri de spice, Uzdin, Iugoslavia (2000).

A fost nominalizat pentru *PREMIUL NOBEL* în Literatura pentru anul 2011 pentru cele 75 de cărți literare publicate. A vizitat 44 de țări despre care a scris în memoriile sale (vezi Galeria Foto: <http://fs.gallup.unm.edu/photo/GlobeTrekker.html>).

CONFERINȚE INTERNAȚIONALE:

Prima Conferință Internațională asupra Noțiunilor Smarandache în Teoria Numerelor, 21-24 August 1997, organizată de Dr. C. Dumitrescu & Dr. V. Seleacu, Universitatea din Craiova, România.

Conferința Internațională asupra Geometriilor Smarandache, 3-5 Mai 2003, organizată de Dr. M. Khoshnevisan, Griffith University, Gold Coast Campus, Queensland, Australia.

Conferința Internațională asupra Structurilor Algebrice Smarandache, 17-19 Decembrie 2004, organizată de Prof. M. Mary John, Șef de

Departament, Loyola College, Madras, Chennai -
600 034 Tamil Nadu, India.

BIBLIOGRAFIE:

Sute de articole, cărți și recenzii s-au scris despre
activitatea sa internațională.

Cărțile pot fi încărcate din:

Biblioteca Digitală de Științe:

<http://fs.gallup.unm.edu/eBooks-otherformats.htm>

și din Biblioteca Digitală de Literatură:

<http://fs.gallup.unm.edu/eBooksLiterature.htm> .

[Prezentare de Dmitri Rabounski;
traducere de Elena Adriana Răducan]

FLORENTIN SMARANDACHE

POEME

CEASURI RUGINITE

Am uitat totul, am uitat și să uit.
M-am închis în mine cu un lacăt gros și
înțepenit.
Într-o cușcă a mea însumi.
Ascultă, se aude răsucitul cheii !
Ca un tic-tac ruginit.

BURUIENI DOMESTICE

Pomii își ridică mâinile în vânt.
Cresc buruieni sub frunzele ude de săruturi.
Pământul e o ciorbă de bolovani.

TIMPUL URCĂ

Sunt mânjit de soarele zorilor.
Am venit să închid noaptea într-o dimineață.
Iubita e o floare care nu s-a deschis încă

UNGHII DE UMILINȚĂ

Soarele se aprindea la față.
Linia de tragere cu arma nu era trasă.
Doar unghiul de umilință a rămas același.

LA MULȚI ANI !

Ajunsese moșul de revelion.
Toți erau bucuroși pe-acolo.
Drum bun a avut până la răscruci.

JOC TERȚ

Mă ia peste picior cu o funie groasă de cânepă.
Avea motive, o făcusem de oaie șuba cea din păr de porc.
Cu toate că avea un cap pătrat, de formă sferică.

CIRCUIT

Râul se spală în propriile ape.
Norii îi sugativau lacrimile.
Ploaia se urina apoi peste noi.
Spargându-se în o mie șase bucăți.

DRAGOSTE RATATĂ

Iubeam o damă cu un câine.
Pe mine mă iubea doar câinele.

CUVINTE MUTILATE

Gânduri torturate în necântecul singurătății.
Sângele se cântă pe câmpia de suflet.
Mutilez cuvinte în fauna versu-rilor.

LĂSTARI ȘI MUGURI

Pământul răsare lăstari.
Un lăstar timid scoate o limbă de briceag.
Tâind rondele antenele de soare.
Creanga răsare muguri.
Un mugur timid...

EFEMERISM

Citesc lumina.
Forând în strat de vremi.
Mă dizolv în juru-mi.
O nouă naștere îți cer.

AVENTURĂ

Sunt un Don Juan.
Don Fluture.
Prins în balconul unei margarete.

SPAȚIUL ALTCEIIVA

Spațiul mă strânge, ingrat.
Plutesc prin ceața iluziilor.
Alunec pe scară blajină a unui somn.
Sunt altcineva.

OCHI ÎNTREÎNCHIȘI

Zorile scot limba la mine.
Ca niște ochi care visează.
Întreînchiși în poarta întredeschisă

RĂNI VECHI

Bați în poarta inimii mele.
Rănilor vechi mă cheamă.
Fulgerele mă lovesc în tâmplă.
Pe frunte îmi cresc cuvinte.

PERSPECTIVĂ

Făpturi orbite de lumină.
Și din foc de paie se înalță fum.
Te zbați, ca un pește într-un ochi de apă,
doritor de mare.
Viața e o sală mare în care plătești pentru a
asculta muzică.
Valurile lovesc marea.
Dau timpul la o parte și merg înainte.

DRUM

Simți nevoia să-ți descarci sufletul.
Să dai tot ce e rău din el.
E ca într-o călătorie fără ghid, neplanificată.
E un drum greu, ascuns sub copaci.
Iubita, de exemplu, e scăldată într-o lumină albă.
O văd ca dintr-un univers paralel.
Și-a pus sigiliu pe cuvinte.
Iar eu am ales un drum greu, ascuns sub copaci.

ZILE DESCULȚE

S-a copt prea mult mărul iubirii.
Începutul sfârșitului, iată adevăratul început !
Vindecă-mă de tine !
Cercul este un poligon fără laturi.
Sunt format doar din cuvânt.
Îmi spăl poemele de tine

ANI ȘI SENTIMENTE

Ce greu, să fii la înălțimea unui sentiment !
Sunt în urma ta la câțiva ani.
Sabia vieții e scurtă.
Muntelui pe vârfuri îi cresc coarne.
Pe coline, brândușe cu fuste scurte.
Ani și sentimente în asimetrie.

UN DROG NECESAR

FLORENTIN SMARANDACHE

Ce mai e nou?... Vechiul –
se practică moda retro.

O finlandeză face gimnastică suedeză.
Două elvețiene au pălării mexicane.
Trei francezi poartă blugi italieni.

Eu în România vreau să descoper America.
De surmenare mă podidește pe nas sânge cald,
dar îl tratez cu sânge rece.
Ascult frunzele atârinate pe ram
și lupta lor pentru neatârnare.

Literatura este un drog necesar.
Literatura te sensibilizează.
Dar cât de necesar?

ÎNCEP SĂ FORFOTE PE STRADĂ GRIJILE

FLORENTIN SMARANDACHE

O fântână de cer
ivește răsăritul.
Sălciile oglindesc
într-un copil-de-râu
căutătura senzuală
a trupului.
Încep să forfote pe stradă
grijile
cu oameni în gură.
Pe margine plopilor
cară în spate
poteci.

Ajuns în vârful piramidei științifice mondiale,
olteanul din Bălcești, prof.univ.dr. FLORENTIN
SMARANDACHE conchide:

*“Merită să trăim și numai pentru a visa,
Totul e să nu avem coșmaruri”*

BEATRICE SILVIA SORESCU

BEATRICE SILVIA SORESCU

BEATRICE SILVIA SORESCU s-a născut la 27 aprilie 1958, în localitatea BULZEȘTI, județul Dolj. Este nepoată pe linie directă a poetului Marin Sorescu.

Studii - Facultatea de Filologie, Craiova, secția Română - Franceză, promoția 1984; Diploma de licență - media 10;

Debut în presa scrisă: - revista *Preocupări*, 1975. Debut editorial : - 1996.

CĂRȚI PUBLICATE:

- *Starea din Clipă* – versuri, Ed. Spirit Românesc, Craiova, 1996, nr. pagini: 82
- *Starea din Clipă- versuri*, republicat integral în săptămânalul socio-cultural *Timpul*, începând cu Nr. 360 din săptămâna 26 01- 01 02 2007, Gorj
- *Eu - Tu*, - versuri, Ed. Spicon, Tg. Jiu, 1998, nr. pagini:70;
- *Eu - Tu*, - versuri, republicat integral în săptămânalul socio-cultural *Timpul*, Gorj
- *La început a fost Cuvântul*, Editura Societății Scriitorilor Olteni, 2001, grupaj de versuri;
- *La țărmul pleoapei* - versuri, Ed. ROMTPT, Craiova, 2002, nr. pagini:119.
- *La țărmul pleoapei* – versuri, republicat integral în săptămânalul socio - cultural *Timpul*, Gorj;
- *Concert în si bemol* - versuri, Ed. Contrafort, Craiova, 2007, nr. pagini: 113;
- *Concert în si bemol* – versuri republicat integral, în săptămânalul socio-cultural *Timpul*, Gorj;
- *Vârtej șoptitor timpului*; Poeme, Ed. Neweast, Tg. Jiu, 2008, nr. pagini: 180;
- *Vârtej șoptitor timpului*; Poeme, republicat integral în săptămânalul socio-cultural *Timpul*, Gorj;
- *Medalionul Literar* – structură permanentă de cultură și educație. Grupaj de versuri, Editura Ramuri, Craiova, 2006;

- *Dicționar al Societății Scriitorilor Olteni*, grupaj de versuri;

- *Din basme coborând spre noi* - versuri pentru copii, Ed. Newest, Tg. Jiu, 2009, nr. pagini: 90

- *Din basme coborând spre noi*-versuri pentru copii - se publică integral, în prezent, în săptămânalul socio-cultural *Timpul* - Gorj

Rădăcini cu mirări și miresme – Versuri pentru copii, Ed. Măiastra, Tg. Jiu, 2011, p.95

În luminișuri de cuvinte - Versuri pentru copii, Ed. Apostrof MJM, Craiova, 2012, nr. Pagini 92, carte tiprită cu srijinul Primăriei și Consiliului Local Craiova;

Zbor de ghiocci, Versuri pentru copii, Ed. Apostrof MJM, Craiova, 2013, nr. Pagini 380, carte tiprită cu srijinul Primăriei și Consiliului Local Craiova;

Lucrări în curs de apariție : - *Poezie pentru copii*

ECOURI ÎN PRESĂ

- *George Munteanu, Alexandru Spânu, Dan Papidaru, Marian Barbu, Ovidiu Ghidirmic, Dan Lupescu, Gabriela Bora, Alexandru Olaru, George Sorescu, Emil Mladin, Gabriela Mladin, Mariana Medrega, Elena Roată etc.*

COLABORĂRI:

Literatorul, România Literară, Luceafărul, Ramuri, Cuvântul Libertății, Lamura, Timpul,

Poesis, Observatorul - revistă a scriitorilor vorbitori de limbă română din Canada, Destine Literare etc.

REFERINȚE CRITICE:

George Munteanu, Alexandru Spânu, Dan Papidaru, Marian Barbu, Ovidiu Ghidirmic, Dan Lupescu, Gabriela Bora, Alexandru Olaru, George Sorescu, Emil Mladin, Gabriela Mladin, Mariana Medrega, Elena Roată, Nicolae Balașa etc.

„... o poezie discretă, sensibilă, cu transparențe și ritmuri tradiționale, lipsite de complex estetic, pentru care impulsul creator își are în totalitate punctul de plecare în nevoia de confesiune (...) Aprecierea are în vedere cartea și ca obiect estetic în sine, în urma ei rămâne ceva nedefinit, o realitate privită printr-o aripă de înger, care la fel de bine poate fi melancolie sau duioșie, șoptă de vecernie sau abur de crâng în razele lunii....” Dan Papidaru - Literatorul nr. 24, 1996.

„...am fost cucerit de o excepțională muzicalitate a versurilor, de dinamismul bine temperat al verbului, de împingerea obiectivității spre o discretă atitudine religioasă, de o evidentă tensiune extatică (...) Beatrice Silvia Sorescu se detașează net, de la primii pași, de masa amorfă a puzderiei de poeți și

făcuți, iar nu născuți, care – astăzi – bat, zadarnic, la porțile reușitei. - Alexandru Spînu, *Luceafărul*, 1996.

„ *Poezia Beatricei Silviei Sorescu e densă și, totodată, de o delicatețe ce îți amintește pe loc de pânzele marilor impresionisti francezi*” - George Munteanu, 1998.

„...*Beatrice Sorescu propune o poezie modernă, cu tonalități interioare de o franchețe aparte. Limbajul atât de simplu are flexibilitate, ascunzând, nu o dată, tensiuni filosofice, legate de scurgerea inoxidabilă a timpului (..) poeta trăiește blagian la marginea luminii și decantează infuzia de melancolie și cugetare pe măsură*” - Marian Barbu, *Lamura*, 2003.

„ *Poeta are o capacitate rară de metaforizare și reprezentare imagistică, izvorâtă dintr-o trăire lirică profundă și organică a existenței, mergând până la înfățișarea unor ample proiecții cosmice (...) Poezia sa se hrănește și își trage substanța dintr-o anumită filozofie asupra timpului, dintr-o metafizică a clipei.*” - Ovidiu Ghidirmic, 1996.

ZBOR
BEATRICE - SILVIA SORESCU

Stau pe pânze de nori, care de care mai fine,
Unii par munți cu creste uriașe de nea,
Mă-ndrept, nu știu unde, dar gândurile mele sunt pline,
Țin răsăritul lunii în palmă, am steaua mea.

Ce larg îmi pare orizontul! Ce dens!
Iată cum cerul și-a aprins felinarele...
Zborul spre necunoscut dă existenței mele sens,
Jos, departe, e doar marea cu vapoarele.

Spintec infinitul cu aripile întinse,
Am senzația că sunt stăpânul universului.
Atâtea inimi îmi bat și toate-s aprinse,
Visele mi-au înflorit înaintea mersului.

Sorb atâtea lanuri, atâtea ape, atâția munți,
Sufetul îmi este cascadă ce crește,
Trec peste stăvilare imense și punți,
O, Doamne, zborul acesta mă năucește!

CROAZIERĂ
BEATRICE - SILVIA SORESCU

Din Finlanda-n Suedia, poți merge pe valuri.
În stânga și-n dreapta, cerul de apă!
Nu se văd țarmuri, nu se văd maluri,
Doar vase de croazieră cum sapă.

Marea vuieste ca un balaur încins,
Ne legănăm ca pe-o barcă cu pânze,
Stau la fereastră și-admir orizontul întins,
Caut cu privirea copaci, caut frunze.

Iată arhipelaguri! Câtă splendoare!
Mi-e sufletul fluture-n vânt,
În juru-mi, se cerne atâta culoare...
Nu se vede nici cer, nici pământ.

Inima mea planează, planează,
Sunt o furnică pierdută-n univers.
Până și sufletul îmi navighează!
E totul spectacol, totul e mers.

Dormim o noapte pe mare,
Turbinele vaporului clocotesc,
Aripile îmi sunt atât de ușoare,
Adorm și visez, rătăcesc...

ORAȘ VECHI, ORAȘ NOU

BEATRICE - SILVIA SORESCU

Montpellier, oraș vechi, oraș nou,
Amintirile curg dintr- parte într-alta,
Legende se cern peste tine, ecou,
Timpul cioplește în inimi cu dalta,

Aici, luceferii fac de gardă mereu,
Zarea e din solzi de lumină,
Amintirile curg peste tine, perechi,
În orașul cu munți de rugină,

Montpellier, oraș nou, oraș vechi,
Istorie-ncuiată-n muzee,
Amintirile curg peste tine, perechi,
Lumină-mprăștiată-n curcubeu.

RAIUL DIN MUNȚI

BEATRICE - SILVIA SORESCU

Domnește liniștea-ntre munți,
Doar cântecul de mierlă sună,
Ea-și cere dreptul s-o ascuți,
Pădurea crește-n sus, nebună,

E Muntenegru rai, e oază,
Luna se-adapă doar din văi,
Pe cer, se-arată iar o rază,
Și-aici e Dumnezeu cu noi.

GEORGE SORESCU

GEORGE SORESCU (n. 23 septembrie 1927, BULZEȘTI, județul Dolj) este un poet, prozator, traducător, istoric și critic literar. Este fiul Nicolinei-Nicolița (născută Ionescu) și al lui Ștefan Sorescu. Își începe învățătura în comuna natală și face cursul secundar la București și Craiova, la Liceul „Frații Buzești”, absolvit în 1949. Este licențiat al Facultății de Filologie a Universității din București / 1953.

Parcurge toate treptele didactice universitare, până la gradul de profesor. În 1970 își susține teza de doctorat la Universitatea din București, cu lucrarea *Gheorghe Asachi. Viața și opera*, publicată în același an. Debutează în 1957, cu versuri. A

publicat poezie, proză, traduceri, studii de istorie literară în *Ramuri*, *Tribuna*, *România literară*, *Convorbiri literare*, *Vatra etc.*

Prof. univ. GEORGE SORESCU este al treilea copil al lui *Ștefan Sorescu* și *Nicolinei*, fiind un frate mai mare al poetului **MARIN SORESCU**.

În anul 1961, îl regăsim pe **GEORGE SORESCU** în capitala Olteniei, unde a venit să predea la Facultatea de Filologie a Institutului de trei ani. Ulterior, cu ocazia înființării Universității, a devenit lector, conferențiar și profesor universitar doctor prin concurs, la Facultatea de Filologie, având titulatura de profesor universitar doctor consultant, conducător de doctorate și adunând 31 de doctorate susținute. Activitatea profesorală este completată de cea scriitoricească. Încă din perioada liceală a scris versuri apreciate de profesorii de

limba și literatura română de la Liceul „Frații Buzești“. George Sorescu a publicat poezii, sonete în revistele severinene, craiovene și oltene, dar și studii critice, articole, microstudii, traduceri în revistele Ramuri, Tribuna, Convorbiri literare.

Talentul său nu a trecut neobservat. Lucrarea *Structuri erotice în poezia românească* a fost distinsă cu Premiul Uniunii Scriitorilor, ca și *Neliniștea esențelor*. Lucrări importante, volume de nuvele și povestiri, studii critice, ediții ale operei lui *Marin Sorescu* (versuri inedite, *Săgeți postume*, *Cronici dramatice*, *Cronici literare*, *Marin Sorescu, jurnal inedit 2*) poartă astăzi semnătura lui *George Sorescu*, profesorul care a vrut să lase celor ce vor veni dovada talentului său incontestabil.

OPERA

- Gh. Asachi. *Viața și opera*, București, 1970;
- *Întoarcerea Euridicei*, București, 1970;
 - *Desen sonor*, Craiova, 1978;
 - *Structuri erotice în poezia română (1745-1870)*, București, 1982;
 - *Scriitori români (1830-1870)*, Craiova, 1991;
 - *Neodihna vâmlor*, Craiova, 1993;
 - *Aripi în timp*, Târgu Jiu, 1994; ediția II, prefață de Dumitru Micu, postfață de Ovidiu Ghidirmic, Craiova, 1996;
 - *Neliniștea esențelor*, Târgu Jiu, 1996;

- Colocvii în Grădina Hesperidelor,
Craiova, 2002.

ROMANȚĂ GEORGE SORESCU

Ci iarăși răsună romanța
Danubiul sub volburi târzii.
Plâng teii cu picuri de toamnă,
Cad frunzele lor ruginii

Povestea de dragoste-i veche,
Cât este de veche nu știu,
Ci eu stau pe gânduri și astăzi
Vrăjit de cuvântul ei viu.

Ce taină cuprinde romanța,
Cum tremură strune și plâng !
M-adun de departe – m-adulmec,
Pe vitrege piscuri mă frâng.

Cuvântu-i sub stele tot crește,
Liane-și întinde mereu -
Pe mitice, brațe pe suflet -
Prin ani îl ascult numai eu.

(Volumul *ARIPĂ ÎN TIMP*)

LA LILIECI
GEORGE SORESCU

La Lilieci
Dorm morții mei
Pe veci:
Călcau cândva ca mine
Pe poteci.

E-un somn adânc și-l
Căutam prin vreme.
În nopți târzii vin
Umbre să ne cheme
Cu vechi iubiri ,
Cu bocet și sfială,
Cu năzuinți
Și cu blesteme.

Cumpănă albastră
Cu genune
Cu-prourări de
Liniști
Și-ndoială
Stai lângă-un ciob
De oală și-un tăciune !

Pădurea de demult
Săliște veche,
Pânzește adieri când
E dogoare,
Răsurile pe coastă se
Răsfiră
Sfinții-n biserică se miră
Coboară către ape
Căprioare.

Când pe sub cer, în
Noptile cu lună,
Trec iar cocori, nostalgic,
Și-i târziu
Când picuri pe clopotniță
Răsună
Scriind un bocet
Pentr-un nou
Sicriu,

La Lilieci e plâns
Ascuns, de unde?
Plec iar urechea-n căutări,
Afară,
Cresc întrebări și nimeni
Nu răspunde,
Chiar amintirea
Vrea și ea să moară.

La Licieci nu-i cântec
Și nu-i gând
E-un somn adânc
Sub bulgării de humă,

Morții-nfrățiți cu-ntâia
Mumă,
De-i mai chemăm,
Nu mai răspund.

Îngenunchiate de întristare,
La Lilieci cu 'nalt umbrar,
În veri cu grâne
Și cu boare,
Printre morminte
Cu cicoare
Iubirile plâng și
Dispar!...

La Lilieci
Dorm morții mei
Pe veci...
La Lilieci, la Lilieci !

(Volumul *ARIPĂ ÎN TIMP*)

TE-NTREBI ȘI TU
GEORGE SORESCU

Ce poate să-ți rămână
Ție
Dintr-al pădurilor
Tumult?
Semne uitate pe-o
Hârtie,
Murmur pierdut de
Poezie...
Stau și mă-ntreb
Stau și te-ascult !

Ce poate să-ți rămână
Ție
Fiorul clipelor de demult
Sau al andrelor cuvânt?
Ropot de rime să
Te-mbie ?
Stau și mă-ntreb
Stau și te-ascult !

Nimic! Nimic!
Cu noi s-or trece
Și-al poeziei semn,
Un cult ...

Și gestul unui legământ
Șoptit cu nu știu ce
Cuvânt.
Anii, pe rând, ne vor
Petrece !...
Va fi târziu! O mână
Plină,
Deschidă cartea
De demult !

Dintr-al iubirilor tumult,
Înlănțuită ca o fiară,
Doar una cere
Să nu piară ...
Ci-n taina zilei de
Suspină ...

Ce vânt va bate prin
Grădină?
Stau și mă-ntreb
Stau și te-ascult !

E-un zbor de clipe
Pe la porți !
Ce fel de porți prin
Vreme, spune ?
Ceva răsare și apune
Verigi de zile și de
Noți.

Deschidă cartea
De demult
Cântec rostogolit mereu,
Fâșii de cer
Suișul greu
Stau și te-ntreb
Stau și te-ascult.

Te-ntrebi și tu, mă-ntreb
Și eu !...

(Volumul *ARIPI ÎN TIMP*)

JURNAL INTIM ÎN INSULA COZUMEL

Publicat de GEORGE SORESCU

30 SEPTEMBRIE

“În avion spre Montreal, spre Spania, spre casă.
Nervozitate la aeroport. Câteva kg. în plus la bagaj
și trebuie să plătești - Cărți!
Plecarea la 15, 45. În avion spre Montreal. Va fi
prima și ultima escală până la Madrid, cu compania
Iberia. Rulează același film prost ca și acum trei
săptămâni. Ajungem la Montreal după patru ceasuri
și jumătate. E noapte frumoasă ! Aeroportul - beton

și sticlă. Foarte curat. Imens ! Nu stăm decât un sfert de oră și suntem anunțați să mergem la avion. Se urcă în avion mulți canadieni. Peste ocean. Încerc zadarnic s-adorm. Ridic perdelele și mă uit pe fereastră, peste ocean. Întâi se văd norii și apoi valurile. Zburăm la 12, 50 km altitudine. Valurile, niște petice albe. Cerul- roșiatic. Discul soarelui.

Abia în Spania, când începem să coborâm, văd umbra avionului peste pământul uscat, pustiu. De fapt, studiind solul Spaniei din avion, vezi munții goi și câmpia săracă. Avionul aterizează cu bine după șapte ore peste ocean. Bagajul îmi este expediat la Madrid. Neavând viză spaniolă, nu pot să intru să-l iau și să-l transfer la Torino. Grănicerii sunt surzi la orice explicație a mea, nu vor să vadă geamantanul pe care l-am arătat în spatele lor. După un ceas de tratative, renunț și la Tarom. Găsesc pe cineva de la ambasadă, care merge cu mine. Încă patru ceasuri de zbor până la București, cu o escală la Zúrich. Ajung pe la 9 seara (31 august) Ceasul, înainte cu nouă ore. O călătorie de șase săptămâni în Spania și Mexic”

Fragmentul citat este extras din opera amintită, care descrie vizita poetului Marin Sorescu în Insula Cozumel.

ION SORESCU

ION SORESCU (pseudonimul lui Ioan Sorescu)

Născut -1 august 1938, localitatea BULZEȘTI, județul Dolj. Poet. Este fiul lui Ștefan și Nicolinei (fratele mai mic al poetului Marin Sorescu)

Școala primară – Bulzești, gimnaziul – comuna Murgăși, județul Dolj.

Colegiul Național *TRAIAN*, din Drobeta Turnu-Severin

(1954-1957);

FACULTATEA DE FILOLOGIE, specializarea română-germană, Timișoara (1960-1965).

Profesor de limba română și limba germană la Școala Generală Bulzești, Dolj (1965-1979); Școala Generală Nr. 18 „Sf. Dumitru”, Craiova (1980-2002).

PREMII:

Premiul CJCPMAM pentru poezie (1986);
Diplomă pentru creativitate și eficiență în învățământ, ediția a 4-a (1989);
Premiul I și titlul de laureat al Cenaclului „Alexandru Macedonski”;
Premiul I pentru poezie al Cenaclului „Ramuri”;
Premiul Editurii „Scrisul Românesc”, martie 1990;
Premiul „Radioteleviziunii române” pentru poezie;
Diplomă de onoare „Marin Sorescu” (2002);
Diplomă de fidelitate, Sindicatul Învățămintului Dolj;
Diplomă de excelență din parte Ministerului Educației și Cercetării;
Diplomă de excelență acordată cu ocazia Centenarului Bibliotecii Județene „Alexandru și Aristia Aman” (2008).
Debut publicistic în *Viața Studențească* (1962);
Debut editorial cu volumul *Copacul* (1990).

COLABORĂRI:

Ramuri, România Literară, Transilvania, Orizont, *Viața Studențească*, ș.a.

LUCRĂRI PUBLICATE:

COPACUL-CERB, Craiova, Editura Scrisul Românesc, 1990;
CUPRINDERE ÎN UMBRĂ, Craiova, Editura Scrisul Românesc, 1994;
UMBRELE TĂCERII

DEFRUNZIRI
ION SORESCU

Ca un crâng desfrunzit de neliniști,
E substanța noastră suavă,
Bântuită de-un vânt de ariniști,
Plânge clipa trecerii, gravă.

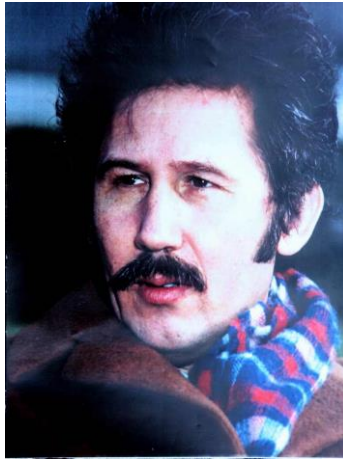
Sufletul sub zariști se pierde,
Dând luminii înaltă corolă
Și albastrul se-ngână cu verde,
Sub o tainică, dulce cupolă.

BULBI
ION SORESCU

Când clipa naște aripi trecătoare,
Prin tâmpla tragediei optimiste,
Ne mistuim în stele căzătoare,
Ca patosul iubirii să persiste.

Din brazde-adânci, deștelenim lumini,
Le deshămăm în cartea biruinței,
În bulbii literelor din grădini,
Sădim un sens în numele ființei.

MARIN SORESCU

(N. 29 februarie 1936, BULZEȘTI, județul Dolj - d. 8 decembrie 1996, București) a fost un scriitor român, membru titular (din 1992) al Academiei Române.

Este fiul Nicolinei-Nicolița (născută Ionescu) și al lui Ștefan Sorescu.

Școala primară în satul natal, apoi în comuna Murgași.

Liceul *FRAȚII BUZEȘTI* din Craiova (1947-1948), și la *ȘCOALA MILITARĂ DIMITRIE CANTEMIR* din Predeal (1950-1954).

În 1960 își ia licența la FACULTATEA DE FILOLOGIE, Istorie și Pedagogie a Universității „Al. I. Cuza” din Iași (mai întâi frecventase secția limba și literatura rusă, dar după anul al II-lea se

transferă la cea de limba și literatura română), cu o lucrare despre Tudor Arghezi. Se face remarcat ca poet în școală și apoi ca student, conducând cenacluri și prestând activitate redacțională. După absolvire se stabilește la București, ca redactor la „Viața studentescă” (1960-1961), apoi la „Luceafărul” (1961-1965). A mai funcționat ca redactor-șef la Studioul Cinematografic Animafilm (1965-1972), redactor-șef la „Ramuri” (1978-1991).

Din 1990 e director al Editurii Scrisul Românesc din Craiova, iar din 1991 redactor-șef la „Literatorul”. În 1992 își susține doctoratul la Universitatea din București, cu teza *Insolitul ca energie creatoare*. Membru corespondent (1991) și membru titular (1992) al Academiei Române, va fi desemnat ministru al Culturii (noiembrie 1993-mai 1995). În 1957 debutează cu epigrame în „Viața studentescă”, iar în 1964 editorial cu un volum de parodii, *Singur printre poeți* (Premiul Uniunii Scriitorilor). Ca dramaturg, se impune încă de la prima piesă, *Iona* (1968; Premiul Uniunii Scriitorilor, Premiul Academiei Române). În afară de poezie și de dramaturgie, mai publică două romane - *Trei dinți din față* (1977) și *Viziunea vizuinii* (1982) - versuri pentru cei mici, mai multe culegeri de eseuri și de critică literară, dintre care *Ușor cu pianul pe scări* (1985) va fi distinsă cu Premiul Uniunii Scriitorilor și cu Premiul „G.

Călinescu" al Institutului de Istorie și Teorie Literară „G. Călinescu”.

Operele lui au fost traduse în mai mult de 20 de țări, totalizând peste 60 de cărți apărute în străinătate. S-a făcut remarcat și prin preocuparea pentru pictură, deschizând numeroase expoziții în țară și în străinătate.

Până la moartea sa, în 1996 mai publică încă 23 de volume, devenind o figură marcantă a poeziei românești contemporane. În 1966 primește Premiul Uniunii Scriitorilor pentru *Poeme*, reușind să repete această performanță de încă cinci ori pe parcursul carierei. Printre volumele cele mai cunoscute se numără "Tușiți" (1970), "Suflete, bun la toate" (1972), precum și ciclul de 4 volume intitulat "La liliaci" (1975, 1977, 1980, 1988), un univers poetic construit pornind de la un cimitir ce poartă acest nume. Multe dintre volumele sale sunt dedicate celor mici ("Unde fugim de acasă?" - 1967, "Cirip-ciorap" - 1993). La moartea lui au rămas în manuscris cincisprezece volume, poezie, eseu, jurnal și roman.

DRAMATURGIA lui Marin Sorescu abordează cu precădere tematica teatrului poetic-parabolic în trilogia "Setea Muntelui de sare", care cuprinde piesele *Iona*, *Paracliserul* și *Matca* și uneori teatrul contemporan în *Există nervi* sau teatrul istoric în *A treia țeapă*. Scrie o serie de

comedii cum ar fi: *Răceala* sau *Vărul Shakespeare*, al căror mobil este chiar ironia mușcătoare, împrumutată din lirica soresciană.

PREMII

Premiul Academiei Române (1968, 1977)

Medalia de aur pentru poezie "Napoli ospite",
Italia, 1970

Premiul Academiei Române pentru
dramaturgie, 1970

"Le Muse", acordat de *Accademie delle Muse*, Florența, 1978

Premiul Internațional de Poezie "Fernando Riello", Madrid, Spania, 1983

Premiul Herder, acordat de Universitatea din Viena în 1991 pentru întreaga activitate

Premiul Uniunii Scriitorilor din România, (de șase ori, pentru poezie, teatru și critică literară)

OPERA

- 1964 - Singur Printre Poeți
- 1965 - Poeme Sorescu
- 1966 - Moartea Ceașului
- 1966 - Unde Fugim De-Acasă? - Aproape Teatru, Aproape Poeme, Aproape Povești
- 1967 - Poeme Sorescu
- 1968 - Iona
- 1968 - Tinerețea Lui Don Quijote

- 1969 - 80 Poezii - 80 Poesie
- 1969 - Lirice Pasternac
- 1969 - Teoria Sferelor De Influență
- 1970 - Paraclisierul
- 1970 - Tușiți
- 1970 - Unghi
- 1972 - Rame - Douăzeci și Cinci De Poezii
- 1972 - Singur Printre Poeți
- 1972 - Suflete, Bun La Toate
- 1973 - 1980 - La Lilieci
- 1973 - Astfel
- 1973 - Ocolul Infinitului Mic Pornind De La Nimic
- 1974 - Setea Muntelui De Sare
- 1975 - Insomnii - Microeseuri
- 1975 - Norii
- 1976 - Descântoteca
- 1976 - Matca - Piesă în trei acte
- 1976 - Poeme Sorescu
- 1976 - Starea De Destin
- 1977 - Trei Dinți Din Față
- 1978 - Sărbători Itinerante
- 1978 - Trei Dinți Din Față
- 1979 - Ceramică
- 1979 - Tinerețea Lui Don Quijote
- 1980 - Teatru Sorescu
- 1982 - Fântâni în mare

- 1982 - Viziunea Viziunii
- 1983 - La Muerte Del Reloj
- 1984 - Drumul Sorescu
- 1984 - Ieșirea Prin Cer
- 1985 - Tratat De Inspirație
- 1985 - Ușor cu pianul pe scări: Cronici Literare
- 1986 - La Lilieci
- 1987 - Adam Puslojic, Omul, Opera și încă ceva
- 1987 - Apă Vie, Apă Moartă
- 1987 - Micii grădinari în minunata lume a plantelor
- 1989 - Augustin Buzura și - Drumul Cenușii
- 1989 - Ecuatorul și Polii
- 1990 - 1993 - Poezii Sorescu
- 1991 - Poezii Alese De Cenzură
- 1992 - Vărul Shakespeare și Alte Piese
- 1993 - Iona - A Treia Țeapă - Vărul Shakespeare
- 1993 - Trei Dinți Din Față
- 1994 - Traversarea
- 1995 - Iona
- 1995 - Lulu și Gulu-Gulu : Versuri Pentru Copii, ilustrate de autor
- 1995 - Poemele Tuturor Tainelor
- 1996 - Din Grădina Copilăriei – Culegere De Poezii pentru elevii din clasele I-IV

- 1996 - Moment Poetic
- 1996 - Poezii Sorescu
- 1996 - Unde Fugim De-Acasă? : (Aproape Teatru, Aproape Poeme, Aproape Povești)
- 1997 - Puntea (Ultimele)
- 1998 - Diligența Cu Păpuși
- 1998 - Douăzeci și Cinci De Poeme
- 1998 - Efectul De Piramidă
- 1999 - Japița - Inedit
- 1999 - Romanul Călătoriilor - Jurnal Inedit
- 2000 - Încoronare
- 2000 - Iona
- 2000 - Scrinteala Vremii
- 2002 - 2006 - Opere Sorescu
- 2003 - Iona
- 2003 - Parodii - Fabule - Epigrame
- 2003 - Unde Fugim De-Acasă?
- 2003 - Unde Fugim De-Acasă? - Aproape Teatru, Aproape Poeme, Aproape Povești
- 2004 - Bile Și Cercuri
- 2004 - Ceramică
- 2004 - Iona
- 2005 - Între Linii
- 2005 - Iona Și Alte Două Piese
- 2005 - Ocolul Infinitului Mic, Pornind De La Nimic
- 2006 - Poezii Sorescu

- 2006 - Poezii Alese Antologie Pentru Uz Școlar
- 2006 - Teatru Sorescu
- 2006 - Trei Dinți Din Față
- 2009 - Trei Dinți Din Față
- 2010 - La Lilieci

POVESTE
MARIN SORESCU

Întâi a semănat mălai
Întâiul om, fugind din rai.
La urmă s-a întors, l-a lins,
Să-și piardă urma, dinadins.

Acum îl caută, slab, strâmb,
El, fabricantul de porumb.
Ah, raiul de odinioară!
Nu-l mai găsește, doar îl ară.

Erau pe-aici, într-un coclaur,
Un om, un pom și un balaur.
Și-un șarpe subțirel: femeia,
Balaur mare-a fost aceea!

Căci numai ea, zice, m-a-mpins,
Fugind din rai, de l-am și lins.
A dracu limbă, m-a pierdut!
De-aș fi știut! De-aș fi știut!

HIBERNAM MARIN SORESCU

Trăim din amintiri, hibernăm în viziuna
Unei frumoase întâmplări, care se-ndepărtează.
Între vinovăție și – așteptare.
Cam acesta e cadrul. Nu se poate schimba nimic.
Așteptam cu mâna streășină la inima.
Și ce rar se vede ceva în zare.
Dar trebuie să ne păstrăm calmul.
“Nu se lipește mâncarea de mine” - zici
Uite-așa nimic n-are gust, când suntem despărțiți.

Sânul tău mă doare.
Cum taie laptele foamea, brusc,
Așa trezești în mine speranța.

MUNTELE MARIN SORESCU

Țin locul unei pietre de pavaj,
Am ajuns aici
Printr-o regretabilă confuzie.

Au trecut peste mine
Mașini mici,
Autocamioane,

Tancuri
Și tot felul de picioare.

Norii mă apasă cu umbra lor,
De evenimente grele
Și importante
Am făcut bătături.

Și cu toate că-mi port
Cu destul stoicism
Soarta mea de granit
Câteodată mă pomenesc urlând:

Circulați numai pe partea carosabilă
A sufletului meu,
Barbarilor!

ALFABETUL

MARIN SORESCU

N-a prea observat
Când a pierdut prima literă.

A continuat să vorbească,
Ocolind cu grijă
Cuvintele
Care cuprindeau acea literă.

Apoi a mai pierdut una,
Mi se pare pe A.
Soarele, Luna
Au rămas pe dinafară.

Și încă una,
Fericirea, iubirea
Au început să nu-l mai înțeleagă.

Litera de pe urmă
I-a rămas înfiptă într-o silabă,
Ca un dinte obosit.

CERCUL MARIN SORESCU

Mergeam pe drum. Era lună, așa, toamna.
Și mă ajunge din urmă și trece pe lângă mine
Un cerc.

O tuturigă mare de fier. Un cerc
Care mergea singur pe linie.
M-am uitat în urmă: l-o fi aruncat cineva?
L-o fi dat de-a tuturiga
Nimeni...
Și, la urmă, cine să-l azvârle,
Că era mare și greu - ca o șină de roată
de car.

Mă uit înainte, cercul își vedea de cale.
Se-nvârtea repede, repede și făcea praf.
Tocmai atunci vine al lui Calotă, de la deal

-Il văzuși, mă?
- Il văzui. Și începe să se-nchine.
Ce-o fi cu el, de la ce butie o fi scăpat,
Numai Spânu, mai are butii de vin așa de mari,
Plecă și se vărsă putina...
Ne miram noi așa și ne dam cu părerea,
Ăsta al lui Calotă se făcuse alb, îl cam speriasse

Drăcovenia,
Și mai apare și Gligorie.
- Il văzuși, mă?
- Nu-l vazui. Ce să vad?
- Cercul?
- Care cerc?
Ghiță al lui Calotă s-a aplecat și i-a arătat
Urma în țărână. Lăsase o urmă ca de roata de car.
-E, câte urme de roți nu sunt pe drum!

Cercul a trecut, așa, valantoace, prin tot satul.
Unii îl vedeau, altii nu.
Așa, cam din trei, pe lângă care trecea,
Doi îl vedeau, unul nu...
Stând noi așa, auzim iar Vuuuu - vuu! Uuu! Uuu!
Cam cum face o vuvă mare...
Și vedem nori de praf...
- Dați-vă la o parse, că vine... Se-ntoarce...
Venea cercul de la deal, parcă se înroșise puțin
De-atâta alergat, de-atâta inspecție în
Comuna Bulzești...

Venea dinspre Prădătorul, trecuse ozacă prin Frațila

L-am apucat de mână pe Gligorie:

- Il vezi, mă?

- Ce să văd?

- Cercul

- Care cerc?

- Țsta de trece acum pe lângă noi?

Tu n-auzi că se cutremură pământul, vuieste,
scoate praf...

- Nu trece nimic. N-aud nimic. Nu văd nimic.

Cercul s-a apropiat... i-am luat seama: să fi zis

Că e roată de cabrioletă ? nu, că n-avea spițe...

Și prea lumina... E așa ca o aureolă de sfânt...

Ca și când capul vreunui sfânt s-ar fi rostogolit
în praf

Și aureola lui îl poartă ca o șină...

Și-l îmbracă în strălucire...

Mergea vâjâind... Și se infierbântase de-atâta
învârtit,

Scotea scânteii, când se atingea de câte o piatră.

Prin Seculești, acum era aici la Gura Racului
și precis

Voia să meargă și-n Nătărăi la vale...

M-am dat mai aproape și i-am simțit damful:

mirosea a Rotund perfect. A geometrie...

a spumă de geometrie,

Adică esența esențelor...

Am cazut în genunchi,

Așa de ușor și de delicat atingea pământul

Plin de gloduri, al satului.

Ba, calca prin Bulzești, parcă-ar fi mers

Pe lună, tu-i mama mă-sii!

Mă trecusera fiorii și aproape să-mi dea
lacrimile

De atâta cinste și minune.

- E, acum îl văzuși? L-am mai întrebat odată
Pe Gligorie, care-și scotea pământul de sub unghii
Cu un chibrit.

- Ce să văd?

- Cercul.

- Care cerc?

- Atunci... du-te unde plecași, bă, orbetule!
Că eu n-am ce discuta cu ăștia, care nu văd decât
Ce le arată muierea!

- Hai, mă, îl trag pe-al lui Calotă...

Avusei noroc mare cu tine,

Că fuseși aici... că altfel,

Ne-ar fi povestit cercul în toată lumea

Ce orbeți sunt în comuna asta.

Povestea cu cercul de foc, venit în inspecție

A circulat mult la noi, din gură în gură.

N-a reușit s-o stingă nici războiul al doilea,

Abia mai târziu, cu prefacerile, a trecut

pe planul doi

Și, până la urmă, au biruit ăi care nu-l văzuseră.

ALȚI SCRITORI DIN BULZEȘTI

DAN CONSTANTIN MARINESCU,
poet, profesor

ȘTEFAN SORESCU - versificator popular

NICOLIȚA SORESCU - a scris poezii

NICOLAE SORESCU - a publicat trei
volume de versuri

SORINA SORESCU - conferențiar dr.
FACULTATEA DE LITERE, Craiova

GRIGORE SORESCU - a semnat mai multe
articole de critică literară, profesor.

VICTOR VIOREL RĂDUCAN - a scris basme,
literatură pentru copii, epigrame, cărți de cultură,
enciclopedii , cărți tehnice. Volumul MOȚATUL,
în proză și în versuri .

GEORGE ȚĂRNEA

(N. 10

noiembrie 1945, ȘIRINEASA, județul Vâlcea; d. 2 mai 2003, București) a fost un poet român, supranumit *Poetul iubirii*.

A fost fiul basarabeanului Grigore Țărnea și al oltencei Maria Țărnea – Isărescu. S-a născut în ȘIRINEASA, iar în acte a fost trecut Ghiorghe.

A urmat studiile liceale în BĂBENI, la liceul care astăzi îi poartă numele, iar apoi urmează cursurile Facultății de Filosofie din București

A fost căsătorit cu Marta Nora Țărnea, fost deputat, subsecretar de stat și secretar de stat, iar din căsătoria lor au rezultat patru copii: Alexandra (1966), Andrei Bogdan (1972), Marta Maria Georgia (1974) și Ioana Anca Bianca (1984)

La 16 mai 1964 debutează în publicația argeșeană *Secera Și ciocanul*, cu poezia *Drumeție*, dar adevăratul debut în literatură a avut loc în anul 1967 sau 1968, când i-a fost publicat un grupaj de poezii în *Viața românească*. A colaborat la numeroase reviste de literatură: *România literară*, *Contemporanul*, *Luceafărul*, *Convorbiri literare*, *Astra*, *Tribuna*, *Steaua*, *Ateneu*, *Orizont*, *Tomis*, *Orizont literar*, *Timpul*, *Ramuri* etc.

În anul 1972 a devenit membru al Uniunii Scriitorilor din România

OPERA

Păsărilor miresei, Ed. Literatorul Biblioteca Argeș (G.Tomozei) 1972

Testamentele înțeleptului, Ed. Cartea Românească, București 1974

Starea de iubire, Ed. Facla, Timișoara 1975

Balade, Ed. Cartea Românească, București 1976

Drumul domnului de rouă, Ed. Cartea Românească, București 1977

Înalta fidelitate, Ed. Scrisul Românesc, Craiova 1977

Scrisori de fiecare zi (cu o prefață de Nicolae Manolescu), Ed. Scrisul Românesc, Craiova, 1977

Baladă pentru vinul tânăr, Ed. Albatros, București 1980

Cântec pentru țara-om, Ed. Ion Creangă, București 1981

Cartea Clara, Ed. Cartea Românească, București 1986

"Anuar", Ed. Eminescu București 1989

De ținut minte - Cartea necuprinsului, Ed. Tanera, București 1994

Cartea cu iubiri secrete - 183 sonete, Ed. Tanera București 1994

Poeme supărate rău, Ed. Helicon, Timișoara 1996

Un abecedar bizar de purtat în buzunar, Ed. Enciclopedică, București 1997

Legiada - Ghid artistic și turistic pentru spațiul euristic, Ed. Enciclopedică București 1998

Declanșatorul de plăceri - carte eretică de erotică poetică, Ed. Conphys Rm. Vâlcea 1999

Cartea Claudiană - Din pricina ta, Ed. Conphys Rm. Vâlcea 1999

Cartea Iluminării - Rugăciuni și viziuni, Ed. Emia, București 2000

Călimara goală și gândacul de bucătărie sau Cartea Suavă a Iubirii Definitive, Ed. Enciclopedică București 2001,

Cartea cu ele cele din elegii - 101 Poeme antologice, cu o prefață de Eugen Negrici, Ed. Conphys, Rm. Vâlcea 2001

Cartea inimii albastre - Gânduri și Elegii, Ed. Conphys, Rm. Vâlcea 2001

Ritualuri de împerechere, Ed. Conphys, Rm Vâlcea 2002

"Exerciții de iubire" , Ed. Constrast, București 2003

Poeme supărate rău - Fals tratat scatologic de bună purtare, Ed. Conphys, Rm Vâlcea 2003

Era muzicii lejere - Cântece de petrecanie, cu o prefață de Laurențiu Ulici, Ed. Conphys, Rm. Vâlcea 2003

Exerciții de iubire, Ed. Contrast, București 2003 (postumă)

PREMII

Premiul de creație originală „Vâlcea artistică”, ediția I pentru poezie, 1974

Premiul de poezie pentru volumul *Scrisori de fiecare zi*, 1980 din partea Uniunii Scriitorilor Craiova

Premiul Capri, 1991

Diploma de excelență a Festivalului de cultură „Poarta sărutului” din partea Ministerului Culturii

Diploma „Serile de la Bădiceni”, Premiul național pentru poezie, 2001

Premiul de excelență pentru toată activitatea literară, Societatea Academică „Titu Maiorescu”, 2002

Premiul „Virgil Mazilescu”, 2003

BALADA ULTIMEI IUBIRI

GEORGE ȚĂRNEA

Strânge-mă-n brațe, iubito, strânge-mă tare,
Cum ai strânge un prunc, nu un aspru bărbat,
Pregătit de la prag pentru altă plecare
Și-n al cărui văzduh alte clopote bat.

Eu nimic nu mai am din străvechea mea fire -
Nestatornică, rea și pierdută-n povești,
Dar tânjesc, în sfârșit, după prima iubire,
Așteptând-o să crească din cea care ești.

BALADA BLONDELOR IUBIRI

GEORGE ȚĂRNEA

E frumos, e prea frumos la tine-n suflet
E târziu, e prea târziu la mine-n gând
Împărtășim, împărtășim aceeași taina
Dar nu se știe, nu se știe până când.

Prea multe păsări cardinale
Între iluzii se rotesc
Contaminând cu ascensoare
Misterul nostru pământesc.

Îmbătrânim de fericire
Într-o mansarda fără flori
Lăsând păpuși fără adresa
Pentru serbările din zori.

Visam frumos aceeași moară
Ascunsă-n tragicul decor
Și măcinam aceleași lacrimi
Când dau părinții telefon.

Suntem lucizi până la sânge
Nedespărțiți până la cer
Și nici nu știu după iubire
Ce se cuvine să-ți mai cer.

Cuvintele își pierd căldura
Într-un sărut de protocol
Și tot mai vinovate pășări
Dau eșafoadelor ocol.

Sub fruntea mea se face noapte
În ochii tăi se face zi
Și renunțăm să mai cunoaștem
Ce stele ne-ar putea păzi.

CHIAR ȘI IUBIREA POATE SĂ UCIDĂ

GEORGE ȚĂRNEA

Chiar și iubirea poate să ucidă,
Când se supune prețului de cost
Și dovedește astfel să fi fost
Prea dreapta, prea egală, prea lucidă.

Mai norocos rămâne drumul prost
Decât o cale dreaptă și rigidă,
Când e constrânsă viața să decidă
Intre minuni și pământescul rost.

Să tremuri fără somn și-n așteptare,
Când peste vis perdelele se trag
Și disperarea bântuie mai tare,

Fără să știi nimic despre cel drag,
Dar să cunoști cereasca desfătare,
Când umbra sa dă buzna peste prag.

SCRISOARE DE BUN RĂMAS

GEORGE ȚĂRNEA

Iubito, câta lume între noi
Numărători de ploi din doi în doi
Și dintr-un ochi de dor necunoscut,
Câte zăpezi pe buze ne-au crescut...
Ascultă-mă și lasă-mă să strig
Mi-e frica de-ntuneric și de frig
Și nu mai vreau să știu până la sfârșit
Cine-a iubit frumos, cine-a greșit
Cine-a făcut spre noapte primul pas
Cine-a plecat din joc, cine-a rămas
Cine și-a smuls pereții rând pe rând
Cine s-a-ntors mereu cu ziua-n gând
Cine a pierdut și cine a câștigat
De toate înlănțuit sau dezlegat
Cine-a crezut mai mult în celălalt
Sub cerul prea străin și prea înalt
Când am să uit cum sună glasul tău,
Decât tăcerea, ce-mi va fi mai rău?
Si cum să pot sub stele înnopta
Când nu mai simt ce-nseamnă umbra ta?
Numărători de ploi din doi în doi
Iubito, câta lume între noi.

NICI NU MĂ SPĂL DE MULTELE IUBIRI

GEORGE ȚĂRNEA

Nici nu mă spăl de multele iubiri
Mi-e greu să fac din dragoste o vină
Sau prost îndemn al bieteii mele firi,
Când văd cum arde roua-n trandafiri
Și cred cu teamă-n Cel ce va să vină.

Nici nu mă spăl de multele iubiri
Cuprinse-n viața mea mult prea puțină,
Când pot clădi cu jertfa lor grădina
De stânjenei, de crini, de calomfiri.

Cei sterpi și răi n-au starea să-nțelegă,
Eu, păcătos fiind de la-nceput,
Mi-am dăruit priveliștea întregă

Și cel mai sincer, poate, m-am temut
Că dacă-n carne clipa rod nu leagă,
Nici veșnicia-n suflet n-a-ncăput.

DESCOPERIT DE TOT ÎN FAȚA VIEȚII

GEORGE ȚĂRNEA

Cu stângu-n dreptul dau de-o vreme-ncoace
Și-mi cheltuiesc iubirea pe nimic,
Căzând la învoială - ca să zic -
Cu tocmai cei plătiți sa mă atace.

Mai pofticios, dar mai zbârcit un pic,
Iau parte doar cu gândul la potroace,
După vreo joacă-ncinsă pe cojoace
Cu zânele din clanul inamic,

Descoperit de tot in fața vieții
Mă-ndemn să dau cu sâc la-ncurcături,
Cum se pricep s-o facă doar poeții

Din tunurile lor cu crăpături,
Și cumpăr câte-un vis, la prețul pieții,
Și mă răzbun frumos pe secături.

AL. FLORIN ȚENE

Al. Florin ȚENE s-a născut în orașul Drăgășani, județul Vâlcea, la 13 iunie 1942, ca fiul lui Ion și Ecaterina.

Școala primară și Liceul Teoretic (absolvit în 1960) în orașul Drăgășani. 1960-1962 urmează cursurile de 2 ani ale *Școlii Tehnice de Tehnoredactori Dimitrie Marinescu* din București.

1962-1965 Institutul Pedagogic din Baia Mare, Facultatea de Filologie-Istorie

După absolvirea facultății lucrează ca profesor în comuna Târna Mare din regiunea Maramureș. Este căsătorit cu poeta Titina Nica-Țene.

Debutează cu poezie, în clasa a XI-a, în 1959 la revista Tribuna.

Debutul editorial se produce în 1974 cu volumul de versuri Ochi deschis, Editura Litera, București.

Fuga Statuilor, Editura Litera, București, publicat în 1979, constituie cel de-al doilea volum de versuri

Este tradus în limbile sârbă, engleză, coreeană, rusă, franceză. Publică creația sa literară în diferite reviste: Luceafărul, Gazeta Literară, România Literară, Argeș, Secera și ciocanul, Orizont, Scrisul Bănățean, Iașul Literar, Convorbiri Literare, Confluente, Cronica, Ramuri, Mozaic, Agora Literară, Cetatea Culturală, Ardealul Literar, Curierul Primăriei Cluj, Flagrant, Poștașul, Orient Latin, Heliopolis, Rusidava Culturală, Poezia, Oglinda literară, Esteu, Columna, Citadela, Aurora, Al cincilea anotimp, Pietrele Doamnei, Climate Literare, Viața de pretutindeni, Radix (Belgia), România VIP (Dallas, Texas), Iosif Vulcan (Australia), Confluente românești, SUA. ș.a.

Ca redactor al Stației de Radioficare Drăgășani, e vorba de anul 1964, realizează prin reportajele radiofonice o adevărată campanie de promovare a scriitorilor drăgășeneni sau din aceeași zonă geografică: prof. Emil Istocescu, Dumitru Constantin, Dumitru Velea, părintele Bălașa, N. Cochinescu, Virgil Mazilescu, Titina Nica-Țene, dar și vâlcenii, Doru Moțoc, Traian D.Lungu, Ion Lazăr, Gh.Diaconu, Costea Marinoiu, George Țârnea, Lucian Avramescu ș.a.

În perioada 1965-2004 ocupă diferite funcții economice în Drăgășani și Cluj-Napoca.

În 1959 înființează Cenaclul literar Gib Mihăescu - Drăgășani

În vremea stundenției a înființat Cenaclul Literar Nord, împreună cu poetul Vasile Radu Ghenceanu.

În 2004 pune bazele Cenaclului literar Vasile Sav, la Cluj – Napoca

În septembrie 2006, a înființat Liga Scriitorilor din România, devenind președintele executiv al acestei organizații profesionale care are 30 de filiale în țară și 12 în străinătate și care editează 15 reviste în care se promovează literatura română autentică.

1970-1971 îl găsim redactor la ziarul de șantier Lumina de pe Lotru – Voineasa

A fost redactor și la Curierul Primăriei Cluj-Napoca
La revista Cetatea Culturală, inclusiv la Confluente românești.

A participat activ la Revoluția din decembrie 1989.

Folosește pseudonimele: Al.Roșianu, Florin Roșianu, Florin Drăgășenescu.

Ca susținător al culturii și literaturii române fondează revistele:

Agora Literară, Regatul Cuvintelor, Constelații Diamantine, Scurt Circuit Oltean În prezent, este directorul revistei Agora Literară care apare sub egida Ligii Scriitorilor din România.

Creația literară a lui Al. Florin Țene a fost în permanenta atenție a poeților și istoricilor literari,

numeroase articole privind opera sa au fost semnate de nume consacrate ale literaturii române: Ion Antonescu, Ion Arcaș, Veronica Balaj, Maria Banuș, Ioan Barbu, Marian Barbu, Teodor Barbu, Mihai Beniuc, Petrică Birău, Ionel Bota, Nina Cassian, Nina Ceranu, C. Cubleşan, Mariana Cristescu, Dan Deşliu, Doina Drăgan, Geo Dumitrescu, C. T. Dârţu, Teodora Ileana Filip, Dumitru Hurubă, Negoită Irimie, Emil Istocescu, Gavril Moisa, Doru Moţoc, Octavian Nica, Benjamin Pascu, Eugen Petrescu, Petre Petria, Liviu Poenaru, Radu Anton Roman, Dora Alina Romanescu, Ion Roşioru, Aurel Sasu, Victor Sterom, Al. Ştefănescu, Valentin Taşcu, Nicolae Tăutu, Ioan Ţepelea, Vasile Val Telceanu, Mircea Ţoca, Adrian Ţion, Nicolae Uţică, Ion Vădan, Dumitru Velea, Ion Velica, Mircea Zaciu, C. Zărnescu, Igloi Zoltan ş.a.

AFILIERI

Membru al Uniunii Ziariştilor Profesionişti din România.

Membru corespondent al Academiei Americane Române (A.R.A), din anul 2011.

Membru al Asociaţiei Scriitorilor Români din Canada.

PREMII, DISTINCȚII

Al. Florin Ţene a primit 56 de Premii și Diplome naționale și internaționale pentru activitatea sa literară și cea de promotor cultural.

PREMII NAȚIONALE:

Premiul special la Festivalul și Concursul de Poezie Nicolae Bălcescu, Râmnicu Vâlcea, 1972

Premiul III la Festivalul de Creație Literară Octavian Goga, septembrie, 1996

Premiul I la Concursul Pavel Dan, ianuarie 1999

Premiul revistei Poesis la Festivalul Internațional Lucian Blaga, Lancrăm, Sebeș-Alba, 2000

Diploma de onoare pentru promovarea valorilor literare, oferită de Inspectoratul pentru Cultură al județului Gorj

Premiul II la Concursul Național Permanențele unei biografii eroice, Alba Iulia, 2000

Premiul și Medalia pentru critică literară Duiliu Zamfirescu, Focșani, 2000

Diplomă de Excelență pentru întreaga activitate oferită de Asociația Epigramiștilor olteni prin domnul ambasador Petre Gigea-Gorun.

Premiul OPERA OMNIA oferit de acad. Gheorghe Păun.

DIPLOMA PREMIULUI I la Concursul Internațional de Poezie STARPRESS, 2010, pentru românii din întreaga lume.

DIPLOMA și TROFEUL DE EXCELENȚĂ la Festivalul Internațional Mihai Eminescu - Poet Național și Universal, oferite de către Universitatea Al. I. Cuza, Facultatea de Litere, Iași, pentru lucrarea Norocul Literaturii Române, Eminescu și pentru întreaga activitate în domeniul promovării literaturii române.

Premiul Ligii Scriitorilor pentru critică literară,
2011.

DIPLOMĂ pentru organizarea concursului german-român DANUBE IN POEMES. Proiect finanțat de Comisia Europeană.

PREMII INTERNAȚIONALE

Diploma de jurnalist european, oferită de Uniunea Europeană prin Excelența Sa Ambasadoarea Karen Fogg, cu o bursă în structurile UE din Bruxelles, 1997

Premiul Rhone-Poulenc Rhodia - 1999, pentru cel mai bun ziarist în domeniul protecției mediului, oferit de Guvernul Franței prin Excelența Sa, domnul Pierre Menat, ambasadorul Franței la București

Marele Premiu pentru Poezie la Festivalul Internațional de Poezie, din Uzdin, Serbia, 2000

Diploma de Om al anului 1999, oferită de American Biographical Institute, din SUA

Diploma pentru întreaga sa excepțională creație literară, oferită de Asociația Internațională Publius Ovidius Naso – Sodalitasd Ovidiana, pentru promovarea umanismului, semnată de Acad. Prof. Grigore Tănăsescu

Premiul OPERA OMNIA acordat de Fundația Petre Ionescu-Muscel și revista Pietrele Doamnei, prin domnul academician Gheorghe Păun.

2011 - DIPLOMA DE EXCELENȚĂ din partea Senatului Universității de Vest Vasile Goldiși , din

Arad, pentru întreaga operă și activitatea sa în promovarea literaturii române.

2012 - Liga Scriitorilor Români îi acordă **MEDALIA VIRTUTEA LITERARĂ**, pentru strălucita sa creație literară și pentru promovarea culturii române în țară și străinătate.

În ianuarie 2012 Universitatea Alexandru Ioan Cuza Facultatea de Filologie și Fundația Vasile Pogor din Iași îi acordă **DIPLOMA** la Festivalul Internațional Eminescu pentru lucrarea **Norocul limbii române, Eminescu**

Sindicatul Liber al E.M. Paroșeni i-a oferit cel mai înalt **ORDIN MINERESC SFÂNTA VARVARA**, în luna mai 2012.

În 1997 primește o bursă de studii la Bruxelles, în structurile Uniunii Europene, unde i se oferă diploma de **Jurnalist European**.

OPERA:

Ochi deschis, versuri, editura Litera, 1974,
București

Fuga Statuilor, poeme, editura Litera, 1979,
București

Nucul dintre două veacuri, versuri, editura L`Etoile d`Argent, Namur, Belgia, 1996

Vitrăliile mării, versuri, editura L`Etoile d`Argent, Namur, Belgia, 1997

Chipul din oglindă, roman, editura Fundației Culturale „I. D. Sîrbu”, Petroșani, 1997

Confesiunea unui navigator pe uscat, poeme,
Editura Academiei Americano-Română, Mannheim,
Germania, 1998

Să ne unim mâinile, prieteni, poeme, volum bilingv
(român-maghiar), Fundația Prietenia din Pecs,
Ungaria, 1997

Alfa juvenil, în colaborare, editura Tinivar, Cluj-
Napoca, 1997

Moment poetic, în colaborare, editura Carter,
Chișinău, 1998

Insula viscolului, roman, editura Napoca-Star, Cluj-
Napoca, 2000

Cerul meu de hârtie, poeme, volum bilingv (român-
englez), traducere Mariana Zavati Gardner, editura
Tibiscus, Uzdin, Serbia, 2000

Orbul din Muzeul Satului, roman, este al treilea
volum, împreună cu Chipul din Oglindă, Insula
Viscolului, ce fac parte din trilogia „Insula
Viscolului”, ce se constituie într-o frescă a societății
românești din secolul XX. Editura Napoca-Star,
2002

Vă somez, domnule doctor!, piesă de teatru, editura
Fundației „I. D. Sîrbu”, Petroșani, 2003

Memoria inimii, analiză istorică, editura Etnograph,
2004

Cina cea fără de taină, poeme, volum bilingv
(român-englez), traducere Mariana Zavati Gardner,
editura Eurograph, 2006

Gh. P. Lăzanu – Viața și faptele sale, monografie, Editura Napoca-Star, 2006

Cărticica de dat în leagăn gândul, povestiri onirice, editura Viața Arădeană, 2008

Antologie de poezie românească, poezii de Al. Florin Țene, Editura Noul Orfeu, 2008

Arca lecturii, cronici de carte, Editura Semănătorul, 2008

Prizionierul oglinzilor paralele, eseuri, Editura Semănătorul, 2008

Critică literară, editura Semănătorul, 2008

Arca frumoaselor vise de vânzare, piesă de teatru într-un act, Editura Semănătorul, 2008

Un teatru cât o inimă, critică teatrală, editura Fundației I. D. Sîrbu, Petroșani, 2008

Cu inima în palmă, interviuri, Editura Contrafort, Craiova, 2010

A șaptea zi după Artur, poezii, Editura Semănătorul, București, 2009

Evadare în Cutia Pandorii, eseuri și interpretări filozofice, Editura Semănătorul, 2009.

O stafie tulbură speranța, piesă de teatru într-un act, Editura Semănătorul, 2010.

Florile Sarmisegetusei, dramă istorică în versuri, Editura Semănătorul, 2010.

Cozia, dramă istorică în versuri, Editura Semănătorul, 2010.

Ochiul magic al metaforei, critică literară și eseuri, Editura Semănătorul, București, 2010.

Sonată pentru creșterea ierbii, poeme, Editura Carte și Arte, București, 2010.

Răbdarea pietrei, poeme, Editura Semănătorul, București, 2011.

Metafore ce țin de mână ideile să nu rățăcească, eseuri, Editura Semănătorul, București, 2011.

Întoarcerea statuilor, antologie de poeme, Editura DACIAXX, Cluj-Napoca, 2011.

Întoarcerea statuilor, antologie de poeme, ed.II-a, completată, Editura Semănătorul, București, 2011.

Cartea prietena mea, însemnări, Editura Semănătorul, București, 2011.

Cronici noi și poezii, Editura Semănătorul, București, 2011.

Drumul Golgotei spre sfințenie, viața în versuri a lui Arsenie Boca, Editura Semănătorul, București, 2011.

Sonată pentru creșterea ierbii, poeme, ed.II-a, Editura Semănătorul, București, 2011.

Geamănul din oglindă, roman, Editura Semănătorul, București, 2011.

A șaptea zi după Artur, ed.II-a, revăzută, Ed.Contrafort, Craiova, 2009.

Paznic la o pisică și un castel, Editura Semănătorul, București, 2011.

Cărticica de dat în leagăn gândul, Editura Fundației Culturale I.D.Sârbu, Petroșani, 2010.

Dicționarul Ligii Scriitorilor, vol I, în colaborare cu Anda Dejeu, Editura DACIAxxi, Cluj-Napoca, 2011.

Aventură prin dicțiunea ideilor, eseuri, Editura Semănătorul, București, 2011.

Un teatru cât o inimă, ediția a II-a, cronici teatrale, Editura Semănătorul, București, 2011.

Între Thalia și Minerva, critică literară, Editura Semănătorul, București, 2011.

Autoritatea adevărului -Adevărul autorității, interviuri, Editura Semănătorul, București, 2011.

O viață din întrebări și răspunsuri- convorbiri între Al.Florin Țene și scriitorul australian de origine română George Roca, Editura Semănătorul, București, 2011

Geamănul din oglindă, roman, Editura NICO, Târgu Mureș, 2012.

Publică poezii și critică literară în 42 de antologii. A publicat până în prezent 5690 de articole de critică literară, anchete sociale, economice, etc.

Sămânța din interiorul Cuvântului, versuri, Editura Semănătorul, 2012.

Germinața cuvântului de sub zăpadă, vol. I versuri, de la A la I, Editura Semănătorul, 2012.

Germinația cuvântului de sub zăpadă, vol. II, versuri, de la î la Z., Editura Semănătorul, 2012.

Pe când poezia ținea de foame, proză scurtă, Editura Semănătorul, 2012.

Contemporanul meu, Iisus! Poezii, Editura
Semănătorul, 2012.

Eseul, metaforă a gândirii logice, eseuri, Editura
Semănătorul, 2012.

Călcâiul vulnerabil al mării, Poeme, Editura
Semănătorul, 2012.

Călcâiul vulnerabil al mării, Poeme, Editura Nico,
Târgu Mureș, 2012.

ESTE PREZENT ÎN:

Dicționarul Scriitorilor Români” de Aurel Sasu,
Editura Paralela 45, 2006

Dicționarul Personalități Române și faptele lor, de
Constantin Toni Dârțu, volumele 4 și 32

Dicționarul General al Literaturii Române, vol.
TZ, editat de Academia Română sub îngrijirea
Acad. Eugen Simion, 2009

Alte dicționare editate de diferite personalități din
județele Vâlcea și Teleorman

DICȚIONARUL LIGII SCRITORILOR ROMÂNI,
Editura DACIAxx, Cluj-Napoca, 2011.

POVESTEA CU “A FOST ODATĂ”

AL. FLORIN ȚENE

E o poveste veche că dacă n-ar fi fost
n-ar fi învățat-o păsările pe de rost
când întâmplarea aripi își pune
și cazanul trimite pălınca în prune
o șoaptă de la auz la vorbă
când m-am ars cu ciorbă
suflu în înghețata de pe băț
și înjurătura îmi pare un răsfăț
prietenul la nevoie, e o poveste,
se cunoaște finalul, ajuns pe creste,
când ,Doamne, apără-mă de prieteni, se știe,
dușmanul îmi e floare la...pălărie
a fost odată, e o amintire din viitor
voi fi, e un trecut și mă dor
poemele ce le spun și nu le-ascult
nici eu, Doamne...e prea mult!

PE PLAIURILE NATALE

AL. FLORIN ȚENE

De pe plaiurile natale n-am plecat nicicând
Ai să mă recunoști după gândire
Și după cântecul ce-l zic în gând
Pe drumul infinit spre nemurire.
Ai să mă recunoști după tăcere,
Ce bucuriei îi dă un sens frumos
In limba noastră găsesc atâta miere
Și vin acasă nu cu fruntea-n jos.
Lângă brazda ta sunt mai plin
De cuprinsul făpturii chemare la zbor,
La tine n-am de unde să vin
Căci port în suflet sâmbure de dor.
Azi sunt mai înalt cu un semn de întrebare,
Și cu o întoarcere mai scund decât ieri;
E singuru-mi fel de-a zbura spre soare
Intre un poem și două tăceri.
Sunt acasă aici, pe dealuri
Și via mă-ndeamnă să intru-n timp
Același Olt își cioplește maluri
Lumină să aprindă în Olimp.

SUFĂR PENTRU FIECARE

AL. FLORIN ȚENE

Trec vapoarele înșirate ca pe ață
Stau înfipt în apă până la genunchi,
Pescărușii cerul îl înalță,
Tu cioplești imaginea într-un trunchi.
Soarele își înfige ghearele ascuțite
În pelerina zilei albită de zbor,
Mă îmbrac cu ea, la oblânc cu cuțite,
Și trec peste mare ca un dor.
Mă simt îmbrăcat în haine de mire
Păstrate de mare în cufăr,
Parcă-s statuie în recea-mi împietrire,
Dar tremur pentru fiecare și sufăr.

ÎNTOARCEREA POETULUI

AL. FLORIN ȚENE

S-a întors poetul în satul natal
cu toate păsările lui zburătoare
aceleași râu îi aduc la mal
amintiri din clipe arzătoare.
S-a întors poetul pe strada copilăriei
și e o altă adresă pe casa lui
bronzul toamnei sună în frunza viei
și galbenul scrisorilor a trecut în gutui.
...Ceața timpului, val după val,
peste nuci încet se lasă
prin inimile oamenilor din satul natal
trece poetul, amintire, spre casă.

EMINESCU

AL. FLORIN ȚENE

Eminescu cetatea Limbii Române
cu toate turnurile Carpaților
modelate în balade
în care își au adăpost
Decebalus per Scorilo, Mircea cel Bătrân,
Toți bărbații înmuguriți pe acest pământ.
Eminescu planetă luminoasă
În jurul căreia gravitează astrele
cuvintelor
lamine de miere a înțelepciunii neamului
nostru
scrise pe hrisovul brazdelor
cu plugul.
Eminescu cetate cu toate punțile lăsate
să intre armata îndrăgostiților
cu pletele argintate de stele
și brațele pline de roadele câmpiilor
întinse până în inima noastră.
Eminescu pași de aur ce se aud
din istorie în limba noastră
și luând forma cuvintelor ce ne leagă
de acest pământ dulce
ca Limba Română

precum Eminescu.

PERSONALITĂȚI DIN DRĂGĂȘANI

GIB MIHĂESCU,

(N. 1894, Drăgășani - D.1935) prozator.

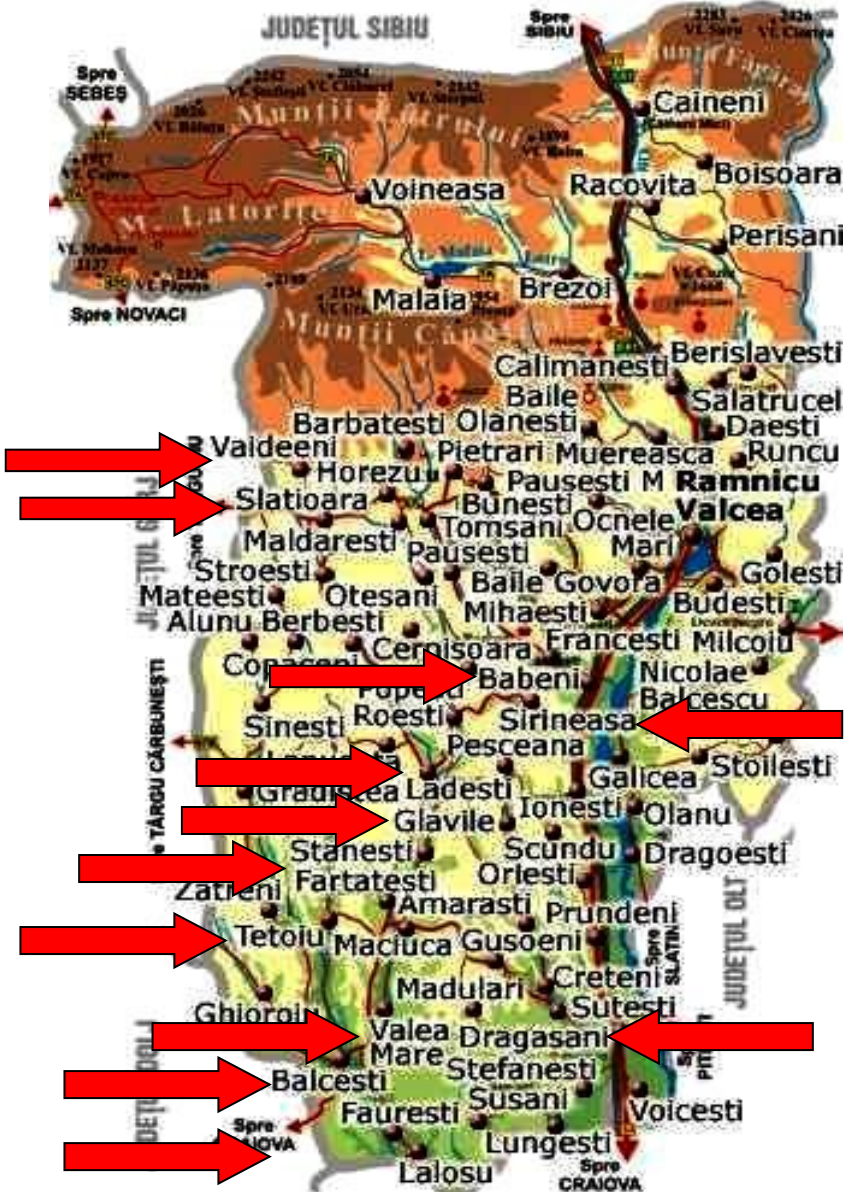
MUGUR ISĂRESCU

(N. 1949), economist român, guvernator al Bancii Naționale a României, prim-ministru român între decembrie 1999 și noiembrie 2000.

Al. Florin Țene – scriitor

HARTA JUDEȚULUI VÂLCEA

PERSONALITĂȚI DIN JUDEȚUL VÂLCEA

BĂBENI - VÂLCEA

DRAGOȘ VRÂNCEANU – poet, eseist, critic, traducător, - 14 februarie 1907 - 4 mai 1977.

DRAGOȘ SERAFIM – medic, scriitor, s-a născut la 30 septembrie 1938.

BUTOI GHEORGHE – profesor universitar, doctor docent cu specializare în „Economie Mondială” - A.S.E. București.

VASILESCU DUMITRU – profesor universitar, fondatorul „Asociației Inginerilor Constructori și Proiectanți” din România 1990-Universitatea Iași.

NACEA CRISTIANA – lector, doctor universitar – Universitatea C-tin Brâncoveanu Râmnicu -Vâlcea.

BĂLCEȘTI - VÂLCEA

ALEXANDRU OPREA

Scriitor și critic literar. N. 5 iulie 1931 – D. 5 decembrie 1983.

FLORENTIN SMARANDACHE

Prof. univ. dr. la Facultatea de Matematică de la Universitatea *New Mexico* din Gallup, New Mexico, S.U.A, cercetător, scriitor, ziarist.

A publicat numeroase lucrări de matematică (teoria numerelor, geometrie, logică), filozofie, fizică și literatură (poeme, proză scurtă, teatru, eseuri , traduceri) în română, franceză și engleză. În matematică a inventat Noțiuni de tip Smarandache în Teoria numerelor, iar în literatură și artă a fondat în 1980 curentul de avangardă numit paradoxism.

GHEORGHE NEAGOE

Academician, doctor în științe medicale , medic primar chirurg în Drobeta Turnu Severin, profesor la Facultatea de Medicină Timișoara, autor a 14 brevete de invenție în medicină, 4 medicamente și un aparat medical, autor a peste 200 lucrări științifice medicale, cărți de cultură generală.

DINCĂ N. ALEXANDRU

Cercetător, informatician, profesor universitar doctor și decan la Facultatea de Matematică din Craiova, este autor a numeroase cărți de specialitate și lucrări de cercetare.

ADRIANA ILIESCU

Profesor universitar dr. , decan la Facultatea de Filologie, scriitoare, membru titular al Uniunii Scriitorilor din România. Este autoare a numeroase cărți de literatură și critică literară.

TRAIAN DIACONESCU

Profesor universitar dr. docent la Universitatea Iași, șef la Departamentul de Filologie Clasică și Romanică, conducător științific de doctorat în domeniul filologiei clasice.

Este autor de cursuri și lucrări de cercetare, lingvist, traducător.

DR. AUREL POPESCU-BĂLCEȘTI

Medic primar la Spitalul clinic de urgență Sf. Pantelimon, scriitor de monografii medicale, articole de specialitate în reviste medicale: chirurgia, sănătatea etc., cât și cărți de paranormal. A murit în anul 2007 în București.

VICTOR CHIRIȚĂ

Istoric, arhivist cercetător, scriitor, fost Director al Direcției Județene a Arhivelor Statului Craiova, Dolj, Rector al Universității Cultural - Științifice din Craiova. Este autor de cărți și articole de specialitate.

CÂRSTOIU ION

Lingvist și publicist s-a născut la 13 ianuarie 1943 în localitatea Jiblea-Veche (Călimănești) și este profesor la liceul din Bălcești.

Cercetător în domeniul lingvistic, participă la Congresul al II-lea de Tracologie de la

București(1976). Debutază publicistic în 1970, în culegerea Trepte a liceului din Bălcești, cu lucrarea *Considerații etimologice, asupra unor termeni din județul Vâlcea*.

Publică apoi cărțile: *Teze și ipoteze lingvistice, Pași în universul cunoașterii, Dicționar etimologic*.

LĂDEȘTI - VÂLCEA

VIRGIL IERUNCA – critic literar
GHEORGHE NEAMU - geograf
LIXANDRU BENONE – conferențiar universitar la
Facultatea de Medicină veterinară Timișoara.

CĂLIMĂNEȘTI - VÂLCEA

COZIAN PAULA ADRIANA - profesor, scriitor;
n. 29 iunie 1953

IONESCU VLAICU - profesor, interpretul textelor
lui Nostradamus; N. 1 aprilie 1922 și
D. 22 februarie 2002

LUCIAN VASILE - actor; N. 21 iunie 1925 –
D. 20 aprilie 2007

MĂMULARU GHEORGHE - medic, publicist; N.
24 aprilie 1933

MITRANA DUMITRU - profesor, istoric și critic
literar, folclorist, publicist, cercetător;

N. 27 septembrie 1937 – D. 29 martie 2004
POPESCU VALENTIN - chirurg, cercetător,
doctor în științe medicale; N. 6 ianuarie 1926
RĂDESCU, NICOLAE - general, om politic; N.
30 martie 1874 – D. 16 mai 1953
SANDU MIHAIL - profesor, doctor în fizică; n. 26
iulie 1946
SAVU DUMITRU TUDOR - scriitor; n. 1
februarie 1954 - m. 19 octombrie 200
TĂNĂSOAICA PETRE - poet, ziarist, publicist;
N. 16 iulie 1955
UDRIȘTE OCTAVIAN - medic, cercetător
N. 1 noiembrie 1925 - D. 13 iunie 1995
VAIDA GAMALIL - teolog, cărturar;
N. 20 iulie 1929 - D. 18 iunie 2000
ZAMFIRESCU FLORIN – actor, regizor, profesor
universitar, doctor în arte; N. 12 aprilie 1949

VALEA MARE - VÂLCEA

NICOLAE N MAGEREANU

General, cavaler al ordinului „Mihai
Viteazul cu eșarfa”, născut în satul Bătășani,
comuna Valea Mare, 1886-1942, județul Vâlcea

GHEORGHE ȘTEFAN

Academician, profesor universitar, doctor
docent, istoric, născut în satul Bătășani 1899-1980

AUREL STURZU

Profesor universitar, doctor inginer, născut în satul Pietroasa în anul 1923, Valea Mare, județul Vâlcea

ALEXANDRU A. MAGEREANU

Poet, publicist, colonel, veteran de război, născut în satul Bătășani, în anul 1924.

PAUL GRIGORIU

Profesor, cercetător științific, născut în satul Bătășani Țărcănești, în anul 1930.

MIU FILIPOIU

Profesor, inspector școlar, născut în satul Bătășani, 1933 – 2003.

IOAN V. TOTU

Diplomat, profesor universitar născut în satul Totești, 1931-1992, Valea - Mare, județul Vâlcea

AUREL DICU

Cercetător, publicist născut în satul Mărgineni,
în anul 1932.

NICOLAE G. BARBUT

Inginer, colonel, născut în satul Drăganu,
1933-2004

DUMITRU BĂRĂITARU

Profesor, poet, născut în 1935, satul Drăganu,
Valea – Mare, județul Vâlcea.

ION ȘT. POPA

Profesor, poet, născut în satul Drăganu

LALOȘU - VÂLCEA

LUCIAN CHITESCU

Istoric publicist, născut la data de 17.07.1933,
șef de secție la Muzeul Militar Central -1969.

G. F. CEAUȘEANU - teolog, folklorist.

ION AVRAM

În perioada 1959 – 1979 a fost încadrat în sistemul Ministerului Afacerilor Externe, desfășurându-și activitatea cu diferite grade diplomatice, atât în centrala MAE, cât și la cele patru ambasade ale țării noastre. În 1979, a revenit în învățământul superior, la Academia de Studii Economice. Pe lângă activitatea didactică a depus și o rodnică muncă de cercetare științifică și

publicistică. Din cele aproape 180 de asemenea contribuții științifice, aproximativ 120 au fost publicate în limbi de circulație internațională.

ION PALȘOIU

Comandantul Brigăzii 2 Mecanizate Rovine - Craiova. Prin decretul prezidențial cu nr. 990 din 19.11.2001 semnat de președintele României, d-ul Ion Iliescu, colonelul Ion Palșoiu, a fost avansat la gradul de general de brigadă.

VELESCU CORNEL

Prof. doctor. A scris numeroase cărți în limba română și engleză în domeniul mecanicii.

AMĂRĂȘTI - VÂLCEA

- MARIN ILIESCU - scriitor,
- ION St. ABAGIU - scriitor,
- MARIN POPA - folcorist,
- DEM I. PALANCA - publicist.
- MARIN I.R. POPESCU

N. în 1882, în satul Mereșești, comuna Amărăști.

A absolvit Facultatea de Litere – București. În timpul facultății, a fost secretarul lui Nicolae Iorga, care l-a ajutat să-și termine facultatea contra serviciilor de traducător din slava slavonă și cirilică.

- GHEORGHE I. COSTEANU născut în satul Nemoiu comuna Amărăști, în anul 1903. După școala primară făcută în comuna natală, absolvă bacalaureatul la Liceul "Alexandru Lahovari" din municipiul reședință de județ Râmnicu Vâlcea, urmează, apoi, facultatea de Filozofie din cadrul Facultății "Ferdinand I" din Cernăuți, obținând licența în științele fizico-chimice.

Este numit asistent la catedra de chimie anorganică,

A lucrat în *Marea Britanie*, în calitate de chimist expert al comisiei de recepție, în *Scoția*.

Face studiile de specializare la *Sorbona*, în domeniile electrochimice și spectroscopie moleculară.

Revine ca profesor la *Politehnica din Timișoara*, apoi transferat la catedra de chimie – fizică a Facultății de Științe a Universității *Alexandru Ioan Cuza*, după care devine *profesor titular* la *Facultatea de Chimie Industrială* din cadrul *Institutului Politehnic din București*.

A fost membru al Societății de Chimie Fizică din Londra și a recenzat peste 500 de articole din reviste de specialitate.

Opera sa științifică cuprinde domenii de activitate precum: electrochimia, spectroscopia moleculară, termometria, cinetica chimică, determinări și constante fizico-chimice, cercetări asupra hexabromstanaților.

- NICOLAE D. COSTEANU – profesor doctor docent, născut în anul 1884 și decedat în anul 1969, specialist în chimie, coordonatorul lucrării de doctorat a lui Gheorghe I Costeanu.

- NICOLAE OIȚĂ - farmacist cu peste 100 de brevete medicale.

- PAULIAN ABAGIU - născut în anul 1924, absolvent al Facultății de Medicină din Iași și București. A publicat peste 300 de lucrări personale din care 43 în Franța, Germania, Maroc și Peru, având și vaste contribuții în patologie.

VAIDEENI - VÂLCEA

ADAM I. IONESCU

Născut la 15 februarie 1887, licențiat în drept, a susținut teza de doctorat la Sorbona - Paris. A fost deputat și senator în perioada interbelică și a participat la fondarea centrului cultural „Înflorirea” în 1908.

LAZĂR ȘTEFAN COMĂNESCU

Deputat în primul parlament al României moderne, coautor alături de Dincă Schileru al legii transumanței, în vigoare și astăzi.

IONESCU I. MIRON

Născut la 30 iunie 1933 în satul Izvoru-Rece. Este absolvent al Facultății de Pedagogie-

Psihologie- Universitatea Victor Babeș din Cluj
În prezent este profesor universitar doctor docent,
decan al acestei facultăți, membru în Consiliul
Național de Evaluare, membru al colectivului de
redacție al Revistei pedagogice, redactor
coordonator al revistei „Studia Universitatis Babes-
Bolyai” și membru al Asociației Oamenilor de
Știință din Transilvania.

În anul 1994 a fost laureat al premiului Constantin
Rădulescu-Motru al Academiei Române pentru
cartea „Strategii de învățare și predare” .

COMĂNESCU LAZĂR

Născut la 4 iunie 1949. Este absolvent al
Academiei de Științe Economice - Facultatea de
Comerț Exterior, doctor în economie. Fiind diplomat
de carieră, a fost secretar de stat la Ministerul
Afacerilor Externe, ambasadorul României la
N.A.T.O și Uniunea Europeană, ministru de externe
și în prezent este ambasadorul României în
Germania.

ADAM TOMA BĂNCESCU

Profesor de psihologie-pedagogie, autor al
monografiei „Vaideeni- Istoria pământului natal”

GRIGORE ADAMESCU - licențiat în drept, jurist
cu preocupări literare. A publicat două lucrări de
referință sub pseudonimul Grigore Nedei.

MUNTEANU ANCA

(Născută Jinaru)- născută la 24 septembrie 1948. Este profesor universitar, doctor în psihologie la Universitatea de Vest Timișoara și a are numeroase lucrări de specialitate publicate.

BANCIU N. ILEANA

Născută la 1 mai 1964. A absolvit Institutul Politehnic din București- Facultatea de Fizică Atomică. Între 1988-1989 a lucrat ca fizician la Institutul de Fizică Atomică Măgurele, iar între 1989-1999 a fost lector universitar la Academia Militară. A dat doctoratul, devenind profesor doctor universitar de fizică, iar din anul 1999 a devenit profesor universitar la Universitatea Harvard din Boston – S.U.A.

OPRESCU N. ION

Născut în anul 1954. Este absolvent al Institutului de Arte Plastice „ Ion Andreescu” din Cluj Napoca. Este specialist UNESCO pentru restaurări și conservări de monumente istorice.

DEACONESCU GH. LUMINIȚA

Născută la 13.04.1946. A absolvit Facultatea de Farmacie din Cluj - Napoca. Actualmente este conferențiar la această facultate și are publicate 38 de lucrări științifice în domeniu.

TODECI VARTOLOMEI

Născut în anul 1933. Este absolvent al Facultății de Filologie din cadrul Universității București și a profesat în satul natal unde este și principalul animator al activităților culturale. Este cunoscut culegător și cercetător în domeniul cultural – folcloric și a publicat în acest sens cărțile „Plaiul dorului” și „Izvorul zânelor”. De asemenea a avut o mare contribuție în realizarea *Monografiei comunei Vaideeni*.

TĂRTĂREANU ION

Născut la 19 ianuarie 1961. Este de profesie inginer, dar fiind înzestrat cu un deosebit talent literar a publicat următoarele cărți:

Vaideeni dragi sufletului meu se destăinuie

Mă întreb

Dincolo de dor

Glasul munților

Suflet și gând

Se nasc iubiri

DICULEȘTI – VÂLCEA

MARIA CIURCHEA - cercetător
BĂBEANU AUREL, BĂBEANU MARCEL -
profesori la Academia de Științe Economice din
Craiova

PĂUN VICTOR - poet și publicist

TOMȘANI - VÂLCEA

NICOLAESCU I. ION, prof. univ. dr.

NICOLAESCU I. SERGIU, conf. univ.dr.

BOTEA GHEORGHE, prof. univ. dr.

NICOLAE POPESCU BOGDANEȘTI, ziarist

MIHĂEȘTI - VÂLCEA

AGATHA BIRSESCU (1857- 1939)- mare
actriță româncă, născută în Bârsești;

ALEXANDRU POPESCU-MIHAEȘTI, pedagog
și profesor universitar, apreciat
cercetător, doctor în pedagogie, născut
la data de 14 martie 1933;

FELIX SIMA, poet contemporan, membru al
Uniunii Scriitorilor, născut la data 6 iunie 1946

CRISTIAN SIMA, fratele poetului Felix Sima,
renumit pictor contemporan și scenograf, născut la
13.01.1956;

ION SOARE - scriitor

STROEȘTI - VÂLCEA

POPA GH. AUREL – profesor doctor docent,
decanul Facultății de Științe Agricole din Craiova.
S-a născut la 23 august 1940 în satul Obrocești din

comuna Stroești.

POPA GH. CONSTANTIN – profesor doctor docent, membru al Academiei Romane, șeful Clinicii de Neurologie “Gheorghe Marinescu” din București, Directorul Institutului de Neurologie Vasculară, membru al diverselor Academii de știință din străinătate (Franța, Belgia)

S-a născut la 24 aprilie 1938 în satul Obrocești, din comuna Stroești, județul Vâlcea.

CRIȘAN GH. ION - s-a născut la data de 11 decembrie 1955, în satul Stroești, din aceasta comună. Școala primară și elementară de 7 ani le urmează la școala din satul natal, iar liceul Teoretic îl absolvă la Horezu. Face Școala Militară la București, apoi cu gradul de locotenent, lucrează timp de doi ani la Craiova ca ofițer M.I. După ce absolvă Academia Militară este repartizat să lucreze în corpul de pază și ordine la Televiziunea Română. Pentru activitatea desfășurată avansează în grad până la general (sept. 2000).

Actualmente lucrează la Cotroceni în corpul de consilieri ai președintelui țării.

VLĂDEȘTI - VÂLCEA

CONSTANTIN NICULICIOIU, născut la data de 12.10.1935 - profesor universitar la Universitatea *Alexandru Ioan Cuza* din Iași.

STĂNEȘTI - VÂLCEA

CERNA - RADULESCU ALEXANDRU –
SCRIITOR, ZIARIST, GAZETAR

N. 10 ianuarie 1920, în comuna Stănești, județul
Vâlcea – D. 28 august 1990, București
Alexandru Cerna Radulescu – a fost membru al
Uniunii Scriitorilor.

OPERA :

Sunt țăran

Spionaj și trădare în umbra crucii

Arbori din țara promisă

Înainte de proverbe

.MARINA IOAN-IUSTINIAN – Patriarh al
Bisericii Ortodoxe Române

S-a născut la data de 22 februarie 1901, în satul
Suiesti, comuna Stănești, Județul Vâlcea, decedat în
anul 1977, la București.

Studii: Seminarul Râmnicu - Vâlcea; Facultatea de
Teologie București

La 24 mai 1948 a fost numit Patriarh al Bisericii
Ortodoxe Române.

ZAMFIR ZENOVIA – Scriitor, Prozator

S-a născut la data de 2 iulie 1965, în localitatea

Oveselu, județul Vâlcea. Primele clase le face la Școala Generală din Varleni, comuna Stănești. Studiile medii le urmează la Liceul Industrial Nr.7 (azi *Colegiul Național Mircea cel Bătrân*). Apoi urmează cursurile Facultății de Drept din cadrul Universității *Titu Maiorescu* din București, își ia licența în anul 1996.

OPERA:

Regrete târzii

Vederi necenzurate

Zile și nopți... altfel

Rătăcită în jungla vieții

Pași prin negura vremurilor

Aproapele îndepărtat

La datorie sub falduri tricolore

GRĂDIȘTE - VÂLCEA

DUMITRU EBÂNCĂ, Prof. Univ. Dr.,
Universitatea din Craiova, Facultatea de
Matematica;

ȘTEFAN ROMAN, Prof. Univ. Dr., Universitatea
din Craiova, Facultatea de Istorie, pensionar, poet

PAUL MARINESCU, Prof. Univ. Dr.,
Universitatea din București

GANGU ELISABETA, profesor de româna-
franceză, pensionar, poetă

NICOLAE VLADUT, profesor de limba si literatura romana (decedat), poet
ISTRATE VASILE, doctor în matematici, cercetător științific.

PĂUȘEȘTI - MĂGLAȘI

PETRESCU ANTIM (1875-1919) - episcop al Râmnicului, Noul Severin

ACHIM POPESCU (1927-1980) - doctor în istorie cercetător)

ZUGRAVESCU ELENA (1911-poet)

ZUGRAVESCU PAUL-AMOR (1933 - chimist, cercetător)

RABOACA GHEORGHE(1935-cercetator științific, publicist)

FĂUREȘTI - VÂLCEA

GAIȚĂ MIHAI - licențiat în Filologie, plecat în Franța, ca profesor la Universitatea Sorbona.

VIȘOIU CORNEL - absolvent al Academiei de Științe Economice, din 2002 consul general în Marsilia.

TUDORAȘCU ADRIAN - DUMITRU – Prof. Univ. Dr. doctor la Universitatea din Atlanta, în științe matematice.

LĂPUȘATA - VÂLCEA

NICOLAE MAZILU

(Scriitor, general de armată, comandantul unității care a executat lucrarea traseului

Transfăgărășan)

CONSTANTIN ZĂRNESCU, născut la 26.03.1949, Facultatea de Filologie Cluj-Napoca, scriitor și dramaturg, Cetățean de Onoare al orașului Râmnicu -Vâlcea.

MAZILU CONSTANTIN DAN, Facultatea de Construcții București, Deputat pe colegiul Balcești
DUMITRU CORNOIU, Facultatea de Psihologie București, Ministru Secretar de Stat în Ministerul Muncii.

GHIOROIU - VÂLCEA

DUMITRU SIMULESCU- născut la 25 octombrie 1912 în satul Ghioroiu, Ministrul Transporturilor și Telecomunicațiilor.

CONSTANTIN OPRIȚĂ, general – locotenent, născut la 3 martie 1927 în satul Poienari. Ministru adjunct și membru al Consiliului de Conducere al Ministerului Apărării Naționale.

GHEORGHE CONSTANTINESCU, colonel - născut la 14 iulie 1926, în satul Știrbești – fost atașat militar al României în Italia, Cehoslovacia și Vietnam.

MARIN PREDOIESCU, inginer – născut în satul Ghioroiu la 31 mai 1915 - absolvent al Institutului Politehnic București, profesor universitar, a publicat mai multe tratate legate de îmbunătățiri, modificări, invenții și inovații în tehnica de forare. Se distinge și prin elaborarea de tratate de trigonometrie în domeniul de specialitate.

ILIE CIOARTA –născut la 17 februarie 1942 în satul Mierea, absolvent al Institutului de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu* București – pictor. A avut expoziții în saloanele de grafică din țară și străinătate, la Praga, Sofia, Budapesta, Varșovia.

ION FOLESCU - născut la 6 ianuarie 1908, în satul Căzănești, cunoscător al limbilor și scrierilor vechi (latina, slavona, chirilica). Studiază documente inedite și întocmește lucrarea *Satele de pe Valea Peștenei*.

MARIN STANCIU, poet- născut la 18 februarie 1914, în satul Herăști, autor de lucrări în care cântă dragostea omenească, anotimpurile.

MATEI (DEM) DUMITRU, inginer, scriitor- născut la data de 10 septembrie 1927, pe plaiuri vâlcene, în satul Ghioroiu, membru al Societății Scriitorilor Olteni din Craiova, cu o prodigioasă

activitate publicistică. Din lucrările elaborate: “Prin țara oazelor cu palmieri”, “Destinul”, “Satul românesc și al său trecut”, “De-ale Peșenilor...” (piesa de teatru), “Quo vadis...Homini” și “Gânduri”.

VOICAN MARIN- născut la 1 aprilie 1941 în satul Ghioroiu, absolvent al Academiei de Studii Economice București, scriitor și compozitor.

DĂEȘTI -VÂLCEA

DUMITRU D. MOTOC.

A trecut prin toate treptele universitare, de la asistent la profesor universitar, doctor docent, șef de catedra și timp de 16 ani, între 1952 și 1968.

A fost deputat în Marea Adunare Națională. Pentru activitatea sa științifică și obștească a fost distins cu ordine și medalii ale RSR și cu Diploma de Onoare a Consiliului Mondial al Păcii 1955.

Personalitate remarcabilă a chimiei și tehnologiei alimentare românești.

MIRCEA D.MOTOC, fratele cel mic al prof. dr. Dumitru D. Motoc. La numai 29 de ani era prof. univ. la Facultatea de Agronomie București. Pentru opera sa teoretică și realizările practice în specialitatea sa, prof.dr.ing. Mircea Motoc a fost admis ca membru corespondent al Academiei R.S.R.(1964).

LEON DURA, teolog, poet și publicist. Născut la 9

iulie 1959, în comuna Dăești;
Este membru fondator al „Fundației Antim
Ivireanu” ;
Membru fondator al „Fundației Dascălul Vâlcean” ;
Realizează rubrica „ Vâlcea Creștină” ;
Colaborează cu posturile locale de Radio și TV.
A publicate volume de poezii religioase printre
care, „ Inchinare” și „ Schimbarea la Față”.

IOAN DURA, teolog, istoric, redactor, editor,
publicist;
Născut la 9 august 1945, în satul Fedeleșoiu,
comuna Daești;
Doctor în Teologie al Universității din Atena(1977)
Doctor în Științe Teologice și Religioase al
Universității Catolice din Louvain(1985);
Debut publicistic in revista, „ Biserica Ortodoxa
Romana” ;
Editează revista „Marturie Ortodoxa ‘ la Haga in
1982 ;
Este membru al mai multor Societăți și comisii:
Societatea Belgiană de studii Neo-Elenice ;
Societatea Belgiană de Studii Bizantine;
Societatea Ortodoxa de Studii Canonice din Boston;
Comisia Europei Centrale Est-Vest din Bruxelles;
Societatea culturala I Rizes din Lemenos - Cipru

VASILE STĂNESCU – Prof. Univ. Dr. -
Facultatea de Medicina Veterinară din Cluj- Napoca.

S-a născut la 18 ianuarie 1932, în satul Fedeleșoiu, comuna Dăești, județul Valcea.

CREȚENI – VÂLCEA

Ilie Zugrăvescu - folclorist, animator cultural

Eugen Petrescu - cercetător, publicist.

Vasile Alexandru – publicist

OCNELE MARI - VÂLCEA

NICOLAE BAZILESCU, scriitor și traducător(4 martie 1869 – 4 noiembrie 1904)

ROMULUS BOLINTINEANU (n.1875) avocat, ziarist, a condus ziarul *Propaganda* din Ploiești.

MIRCEA DEMETRIADE (2 dec.1861 – 11 dec.1914) poet și autor dramatic se înscrie într-o primă serie a simbolismului românesc, construit în jurul revistei *Literatorul*

GHEORGHE TAMARA (n. 11 iunie 1841), locotenent - colonel, care în 1883 a ajuns intendent general al armatei.

VASILE MILITARU, poet mort în Ocnele Mari în 8 iulie 1959.

MIHAI MODOIANU, colonel-scriitor.

COSTEA MARINOIU, scriitor și publicist, director SC EX-LIBRIS Vâlcea.

MARIANA IOSIFARU, muzeograf(1949)

CONSTANTI STĂMULESCU, învățător, autorul monografiei orașului Ocnele Mari.

CERNIȘOARA - VÂLCEA

Ion Smedescu - Prof.Univ. Dr. – fostul rector al Universității Româno-Americane.

COPĂCENI - VÂLCEA

ION CHERCIU – Absolvent al Facultății de Medicină – Cluj Napoca

Medic specialist în Microbiologie și Inframicrobiologie

Cecetător Științific Principal gradul II în Inframicrobiologie

În anul 1975 participă la un schimb de experiență în India, la Calcutta, iar în anul 1976 ia parte la un schimb de experiență la Institutul Pasteur din Paris, în specialitatea Bacteriologie.

DUMITRU CHITORAN – Prof. Univ. Dr.

Studii postuniversitare de lingvistică engleză: Universitatea din Londra, 1962-1965

Michigan State University (S.U.A.), 1965-1967.

Decan al Facultății de Limbi Germanice din București (1972-1977); director al Programului de analiză contrastivă a limbilor română și engleză (1969-1979);

Prorector al Universității București.

VICTOR PUCHITA – Prof. Univ. Dr. Născut la 1 iunie 1921, în satul Ulmeșu, comuna Copăceni, județul Vâlcea.

TETOIU - VÂLCEA

BOGDAN AMARU - scriitor
BURETEA EMILIAN - cercetător
CALOTA EMIL - poet,
CIRLOGANESCU MARCEL - cercetător
CRISTEA MIRCEA - poet
DIACONU ION - poet și dramaturg
DIACONU MIRCEA - cercetător
GURAN MARIA - cercetător științific
GURAN MIRCEA - cercetător
IONESCU ALEXANDRU - publicist
IORDACHE MARIN - publicist
MITRANA DUMITRU - istoric și critic literar,
folclorist
PÂRÂIANU ION - publicist
PETRE EMIL - cercetător
PETRE NICOLAE - cercetător, publicist
POPA LICU - publicist
POP MARȚIAN AL. - actor
VLAD ION – cercetător

Acest volum antologic urmărește evolutiv parcursul scriitorilor din partea de Nord a județului Dolj și județul Vâlcea. Dubla determinare trecut-viitor, altfel spus, Dolj-Vâlcea, dăruiește oamenilor și locurilor înțelepciunea și diversitatea preocupărilor, fiind purtați de valurile vorbelor pe aripi de timp.

Florentin Smarandache

Acest volum antologic probează un mai vechi gând al meu de a reuni într-o carte poeți și scriitori, născuți sau transferați în aria noastră geografică, pe Olt și Olteț; spațiul însemnând, poate, un nucleu de inspirație.

Scriitori eleganți, cu radicale convingeri, abordează în operele lor atotcuprinderea, atracția vagului prinsă în zbateri de lumină, tumultul vieții, toate constituindu-se în semne distinctive ale unui memento.

Se urmărește evolutiv parcursul scriitorilor, care-și agață ispitele sufletești de vaierul vorbelor purtate pe aripi de timp. Dubla determinare, trecut și viitor, dăruiește oamenilor și locurilor în care au trait înțelepciunea și diversitatea preocupărilor.

Simțul neobosit al detaliului, sublimatele gânduri, dinamismul nepotolit al veacului, necum al scriitorilor, împodobesc atmosfera de idei, desprinsă din creațiile celor prezentați în volum, în ordine strict alfabetică.

Florentin Smarandache

ISBN 9781599732558

9 781599 732558

90000 >

